

Nav Oslos omverdensanalyse 2025–2035

Samfunnstrender fram mot 2035 og
konsekvenser for Nav Oslo

Innholdsfortegnelse

Forord	3
Om omverdensanalysen for Nav Oslo 2025	4
Sammendrag	5
1. Demografi	7
1.1 Innledning	7
1.2 Befolkning og befolkningsutvikling i Oslo	7
Årsak til befolkningsvekst: Fødselsoverskudd, innflytting og innvandring	8
1.3 Innvandringen i Oslo	9
Landgruppe 3 er den største innvandrergruppen	10
Flest innvandrere bosatt i øst	12
1.4 Vi blir stadig flere, men også eldre	12
Konsekvensene av eldrebølgen for Oslo	14
Flere unge bor i Oslo, i sentrum	15
Landets største studentby – store forskjeller i utdanningsnivå	15
1.5 Sentralisering	16
1.6 Oppsummering	17
Referanser	19
2. Levekår	21
2.1 Innledning	21
Levekår	21
2.2 Realinntekt	22
Størst inntektsvekst blant enslige foreldre med småbarn	23
Stor ulikhet i inntekt i Oslo, men ulikheten blir mindre	24
2.3 Lavinntekt	25
2.4 Levekårsundersøkelsen	29
2.5 Sosialhjelp	31
2.6 Oppsummering	33
Referanser	34
3. Helse	36
3.1 Innledning	36
3.2 Sykefravær	37
3.3 Nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger	41

3.4 Uføretrygd.....	45
Noen sammenhenger knyttet til helse i Oslo.....	47
3.5 Oppsummering.....	47
Referanser.....	48
4. Arbeidsmarkedet.....	49
4.1 Generelle trender som kan påvirke arbeidsmarkedet	49
Hvilken rolle spiller økonomien for arbeidsmarkedet?	49
Klimaendringenes påvirkning på arbeidsmarkedet.....	50
Mot en teknologisk utvikling som endrer arbeidsmarkedet?	50
Kontinuerlig omstilling fører til varige endringer i arbeidsmarkedet	51
4.2 Arbeidsstyrken i Oslo.....	52
Utviklingen i antallet sysselsatte i Oslo	54
4.3 Oslos næringsstruktur.....	55
4.4 Arbeidskraftsbehovet i utvalgte næringer i Oslo	57
Eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting	57
Informasjon og kommunikasjon	58
Helse- og sosialtjenester.....	60
Varehandel	61
Bygg og anlegg	63
4.5 Arbeidsledighetsutviklingen i Oslo.....	65
Ungdomsledigheten i Oslo	66
Ledigheten blant innvandrere i Oslo.....	67
Høyest ledighet blant de med kort utdanning	68
Utdanning og frafall i videregående skole i Oslo	69
Bydelsledighet.....	72
Forventet ledighetsutvikling i arbeidsmarkedet	72
4.6 Oppsummering.....	73
Referanser.....	75

Forord

I likhet med resten av verden er Oslo i endring. Det siste tiåret har befolkningen i hovedstaden blitt eldre og flere enn tidligere er født i et annet land enn Norge. Frem mot 2035 vil folketallet i Oslo stige med anslagsvis 50 000 personer. Av disse vil rundt halvparten være 67 år eller eldre.

Det er selvfølgelig positivt at vi lever lenger. Samtidig innebærer denne utviklingen at det blir flere omsorgsoppgaver, og færre til å løse disse oppgavene. Vi ser også endringer i demografiske forskjeller mellom bydelene når gjelder alder, levekår, landbakgrunn og utdanningsnivå.

Også sykdomsbildet i befolkningen i Oslo har endret seg. For ti år siden var muskel- og skjelettlidelser den vanligste årsaken til sykefravær i Oslo, og sto for 34 prosent av sykefraværet. Psykiske lidelser utgjorde da 21 prosent av sykefraværet. I 2024 er 29 prosent av sykefraværet knyttet til psykiske lidelser, og dette er nå den vanligste årsaken til sykefravær.

Det stilles høye forventninger til Nav om å hjelpe flere i arbeid. Det er bra, for arbeid er et gode. Samtidig vet vi at budsjettene fremover vil bli stramme og usikkerheten i verden kan gi behov for rask omstilling også i Nav. Usikkerheten i verden både i handelspolitikken og sikkerhetssituasjonen kan gi brå endringer i migrasjon og på arbeidsmarkedet. Samtidig er hovedbildet et stort behov for kvalifisert arbeidskraft framover.

Vi som jobber i Nav har et stort ansvar. Vi skal legge til rette for at alle som kan, skal få delta i arbeidslivet. Samtidig skal vi sørge for at de som ikke kan arbeide har en inntekt å leve av. For å gjøre dette best mulig, må vi forstå behovene i befolkningen. Både nå og i tiden som kommer.

Denne omverdensanalysen er et verktøy for å gjøre nettopp det. Den gir innsikt i hvilke utviklingstrekk som vil prege Nav Oslo i årene fremover, og reiser viktige spørsmål. Hva krever disse samfunns- og befolkningsendringene av vår organisering, vår kompetanse og vår ledelse? Hvordan bygger vi en organisasjon som er robust i møte med endring og usikkerhet? Hvordan skal ressursene fordeles slik at vi klarer å hjelpe de som trenger oss aller mest?

Omverdensanalysen skal utgis annethvert år og er utarbeidet med bidrag fra både fagmiljøer og ledere. Målet er at denne analysen skal gi retning og grunnlag for strategiske valg, ikke bare for oss i Nav, men også for våre samarbeidspartnere. Mitt håp er at omverdensanalysen blir et nyttig verktøy i arbeidet med å utvikle gode, tilgjengelige og treffsikre tjenester for Oslos befolkning.

God lesning!

Vennlig hilsen,

Maria Walberg
direktør i Nav Oslo

Om omverdensanalysen for Nav Oslo 2025

Analysen som er utformet av avdeling Samfunn i Nav Oslo, supplerer [den nasjonale omverdensanalysen til Arbeids- og velferdsdirektoratet](#) med egne analyser av samfunnsområder som utmerker seg spesielt for Oslo.

Arbeidet med denne utgaven har vært utført av avdeling Samfunn ved Nav Oslo. Redaksjonen og kapittelforfatterne har bestått av Magnus Rynning Nielsen, Geir Arntzen, Live Nerdrum og Nevjard Guttormsen.

Sammendrag

Oslo Navs omverdensanalyse gir ny innsikt i de viktigste samfunnstrendene i hovedstaden som kan påvirke Nav i Oslo i perioden 2025 frem mot 2035, med fokus på demografi, arbeidsmarked, levekår og helse.

Noen hovedfunn fra rapporten:

- Stor usikkerhet i internasjonal handel og geopolitikk kan gi større svingninger og omstillinger i arbeidsmarkedet - også i Oslo. Nav Oslo må ha fleksibilitet og kunne håndtere brå endringer. Det kommer i tillegg til utfordringen med at en aldrende befolkning gir økende gap mellom offentlige utgifter og inntekter. Det blir flere omsorgsoppgaver, og færre til å løse disse oppgavene.
- Det forventes at befolkningsøkningen og aldringen av befolkningen vil føre til at flere vil få bruk for Navs tjenester i Oslo. Frem mot 2035 vil folketallet i Oslo trolig stige med 50 000 mennesker, og 25 000 av disse vil anslagsvis være i aldersgruppen 67 år eller eldre.
- I deler av Oslo har befolkningen bedre forutsetninger enn i landet som helhet til å komme ut i jobb, mens i andre deler av byen står mange langt fra arbeidslivet. Den nye analysen bekrefter at det gjennomgående er store forskjeller mellom bydelene i Oslo på områder som arbeidsledighet, utdanningsnivå, frafall i videregående skole, levekår, alder og helse. Deler av byen ligger over landsgjennomsnittet, mens andre deler av byen ligger godt under landsgjennomsnittet.
- Det er forventet økt behov for arbeidskraft i årene som kommer i noen av de største næringene i Oslo, særlig innen IT, men også innen eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting, helse- og sosialtjenester, samt bygg- og anleggsnæringen.
- Samtidig som det forventes økt behov for kvalifisert arbeidskraft, er det mange som ikke er aktive på arbeidsmarkedet. Her finner vi flere utsatte grupper, inkludert unge under 30 år, innvandrere og personer med lite formell utdanning. Disse gruppene møter ofte ekstra utfordringer i arbeidsmarkedet.
- Bydeler med høy andel innvandrere og lavere utdanningsnivå, har gjennomgående høyere ledighet enn andre bydeler.
- Innvandrere utgjør litt over en fjerdedel av Oslos befolkning. En høy andel i denne gruppen har grunnskole som høyeste fullførte utdanning, mens en langt lavere andel har fullført utdanning på universitets- og høghskolenivå.
- Bydeler i Oslo vest har i større grad en befolkning som er eldre, som har høyere utdanning og som har lave andeler innvandrere. Bydeler i Oslo øst har i større grad høye andeler innvandrere og lavt utdanningsnivå.
- Det er en høy andel med lavinntekt i Oslos befolkning og langt flere enn i Norge totalt. I Oslo hadde 12,6 prosent vedvarende lavinntekt i perioden 2021–2023. Andelen er høyest i

bydelene Stovner, Søndre Nordstrand og Gamle Oslo, og lavest i bydelene Vestre Aker, Nordstrand og Ullern. Det er særlig unge under 35 år, barnefamilier, innvandrere og personer med landbakgrunn fra landgruppe 3 som lever i vedvarende lavinntekt.

- Forventet levealder er også et område som gir utslag i store forskjeller mellom bydelene, og varierer med over seks år mellom bydelen med lavest og høyest forventet levealder.
- I likhet med resten av landet er det en stor bekymring at sykefraværet øker også i Oslo, og at en høyere andel av befolkningen vil få nedsatt arbeidsevne. Psykiske lidelser er nå den dominerende diagnosen både for sykefravær, arbeidsavklaringspenger og uføretrygd.
- Bydelene i øst har et høyere fravær på grunn av sykdom og en høyere andel av befolkningen mottar en helseytelse fra Nav.

1. Demografi

1.1 Innledning

Befolkningen i Norge har økt kraftig de siste tiårene. Samtidig har sammensetningen endret seg, blant annet på grunn av lavere dødelighet, færre fødte og høy innvandring. Fremover er det ventet at befolkningsveksten i landet avtar noe, men at veksten hovedsakelig skjer blant de eldste aldersgruppene og i de sentrale delene av landet.

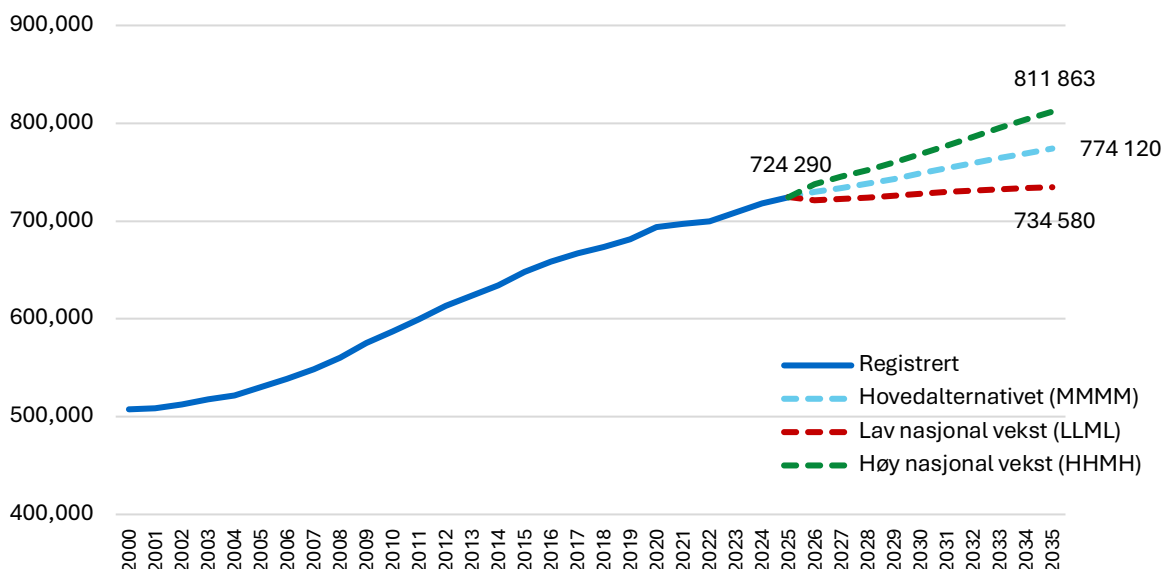
Oslo har hatt en sterkere befolkningsvekst de siste tiårene enn landet som helhet. Befolkningsveksten skyldes primært en blanding av jevnt fødselsoverskudd og innvandring. Fremover er det ventet at befolkningsveksten avtar noe også i Oslo, sammenlignet med tidligere år. Veksten vil hovedsakelig også her skje blant de eldste aldersgruppene, selv om utviklingen går saktere i Oslo sammenlignet med landet.

Befolkningen i Oslo har økt mest i de sentrale bydelene, og vi venter at denne utviklingen fortsetter. Det er også store demografiske forskjeller mellom bydelene når det kommer til alder, innvandrersstatus og utdanningsnivå.

1.2 Befolkning og befolkningsutvikling i Oslo

Ved inngangen av 2025 var det om lag 724 000 innbyggere i Oslo (SSB, 2025a). I de tre skisserte alternativene i de nye befolkningsframskrivingene vil folketallet ligge mellom 734 000 og 812 000 i 2035 (SSB, 2024a).

Figur 1.1 Befolkningsutviklingen i Oslo med framskriving til 2035 i tre alternativer. Tall per 1. januar hvert år

Kilde: SSB, 2024 og 2025

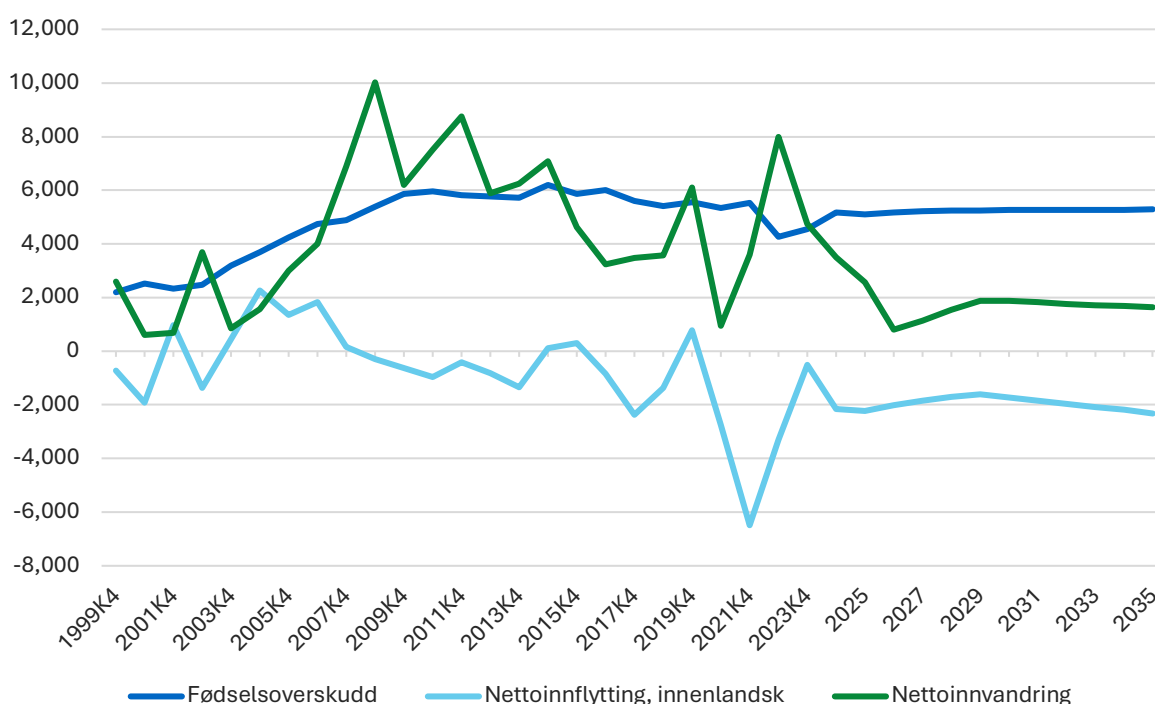
Siden tusenårsskiftet har befolkningen i Oslo i gjennomsnitt økt med 1,4 prosent i året. SSB venter i sitt hovedalternativ at befolkningen vil øke med om lag 50 000 innbyggere i 2035 sammenlignet

med dagens befolkning. Dette tilsvarer en årlig økning på om lag 0,7 prosent, og 6,9 prosent for hele perioden. Dette er en sterkere vekst enn det SSB forventer for landet som helhet med 4,8 prosent. Den ventede økningen vil føre til at Nav får flere brukere, men konsekvensene av dette vil være avhengig av blant annet alderssammensetningen i befolkningen og innvandringen. I de neste delene ser vi nærmere på de viktigste demografiske trendene fremover. Kapitlet bygger primært på SSBs hovedalternativ for Oslo.

Årsak til befolkningsvekst: Fødselsoverskudd, innflytting og innvandring

Hovedårsaken til befolkningsveksten i Oslo de siste ti årene har vært et jevnt fødselsoverskudd samt perioder med stor innvandring (SSB, 2025b). Dette har ført til sterk befolkningsvekst til tross for at flere har flyttet ut av Oslo enn motsatt.

Figur 1.2 Fødselsoverskudd, innflytting og innvandring 2000 – 2024. Framskrivning fra 2025 -2035

Kilde: SSB, 2024 og 2025

Oslo er fylket med det største fødselsoverskuddet i landet, det vil si at det blir født flere innbyggere enn antallet som dør (SSB, 2025b). De siste ti årene har Oslo hatt et gjennomsnittlig fødselsoverskudd på rundt 5 400 personer per år. Frem mot 2035 vil denne utviklingen være relativt stabil og Oslo vil ha et fødselsoverskudd som ligger et sted mellom 5 000 - 5 300 personer per år (SSB, 2024b). Samtidig har Oslo den laveste fruktbarheten i landet (SSB, 2025h). Forklaringen ligger i at Oslo har en stor andel kvinner i fruktbar alder i befolkningen, og at det stadig kommer flere unge kvinner til byen gjennom innflytting. Dette betyr at det er mer sannsynlig at det skjer en barnefødsel i Oslo enn noe annet sted i landet, men at kvinner i Oslo får færre barn enn noe annet sted i landet (Amundsen, 2020).

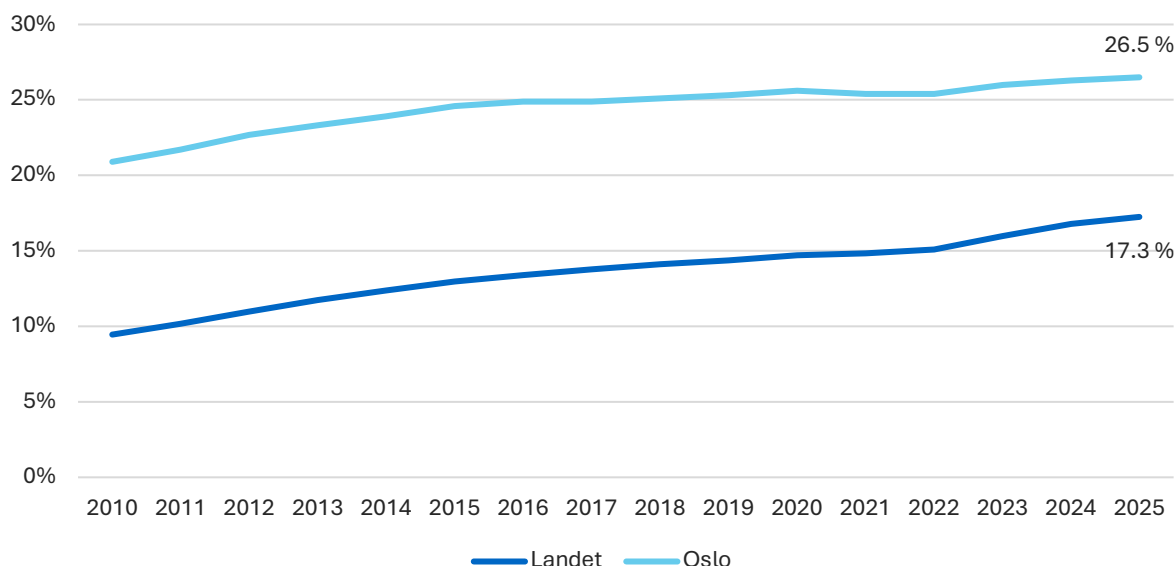
Det er flere som flytter ut av Oslo til andre fylker enn motsatt, og Oslo er blant fylkene med størst utflytting (SSB, 2025b). Dette har vært en utvikling vi har sett over tid og som vil forsterkes frem mot 2035. De siste ti årene har Oslo hatt en gjennomsnittlig utflytting til andre fylker på rundt 1 700 personer per år. Frem mot 2035 vil denne øke noe, og i gjennomsnitt ligge rundt 2 000 personer per år (SSB, 2024b). Tidligere er det blitt pekt på at flyttemønsteret i Oslo preges av en tredeling (SSB, 2013). Parallelt med utflytting fra de ytre bydelene, hovedsakelig til Akershus, skjer det en utflytting fra de indre bydelene til de ytre bydelene. Samtidig fylles de indre bydelene stadig med yngre innflyttere til Oslo. Ved inngangen av 2025 var det Akershus som hadde den største innflyttingen i landet, og mange av disse kom fra Oslo. Dette gir et stort utslag i antall personer som pendler fra Akershus til Oslo (SSB, 2025c). Ved inngangen til 2025 pendlet over 133 000 personer fra Akershus til Oslo noe som utgjør 66 prosent av den samlede innpendlingen til byen (SSB, 2025j).

Oslo er blant fylkene som har hatt den største innvandringen de siste årene (SSB, 2025b). De siste ti årene har det vært en gjennomsnittlig nettoinnvandring på rundt 4 500 personer per år i Oslo. Frem mot 2035 vil det være en klart lavere årlig nettoinnvandring med i gjennomsnitt 1 700 personer per år (SSB, 2024b). Utviklingen fremover er svært usikker og kan endre seg raskt, særlig når det gjelder tilstrømming av flyktninger.

1.3 Innvandringen i Oslo

Andelen innvandrere i Oslos befolkning har steget jevnt de siste årene, noe vi også ser i landet som helhet. Innvandrere¹ utgjør derimot en langt større andel av Oslo befolkning sammenlignet med innvandrere i landets befolkning. Ved inngangen til 2025 var det nærmere 192 000 innvandrere bosatt i Oslo, noe som utgjør 26,5 prosent av befolkningen (SSB, 2025d). I landet som helhet utgjør innvandrere 17,3 prosent av befolkningen (SSB, 2025e).

Figur 1.3 Utvikling innvandrere som andel av befolkning i landet og Oslo

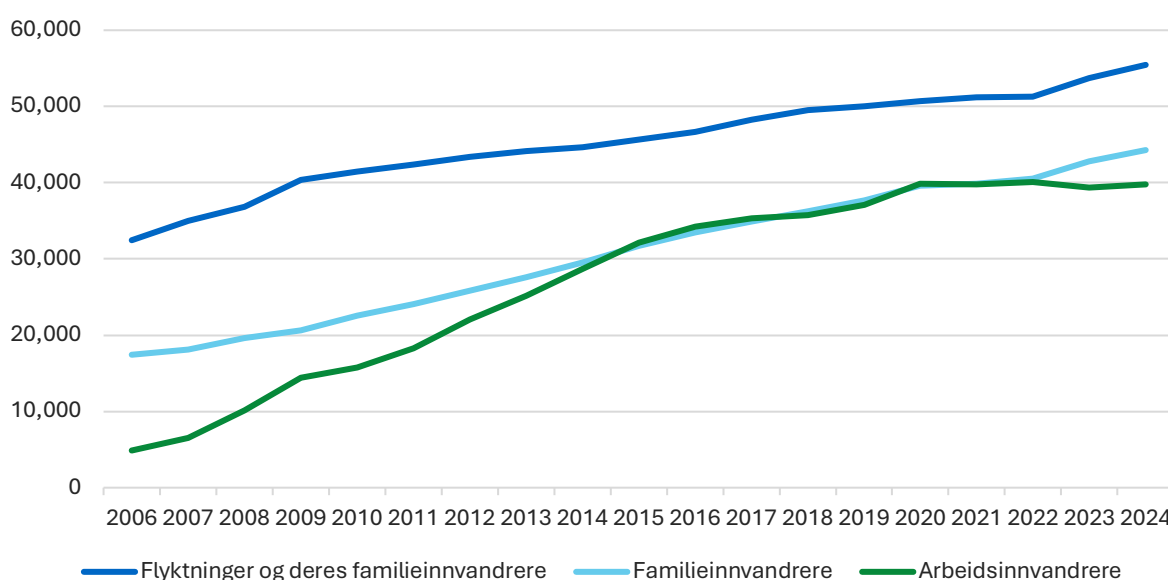

Kilde: SSB, 2025

¹ SSBs definisjon av innvandrere: Person er født i utlandet, og begge foreldre er født i utlandet

Flertallet av de som innvandrer til Oslo er førstegangsinnvandrere som er registrert som flyktninger, samt familiegjenforente med disse (IMDI, 2024). Denne gruppen har hatt en gjennomsnittlig økning på om lag 1 000 personer per år de siste ti årene og utgjør nå omtrent 55 000 personer i Oslo. Deretter følger familieinnvandrede som ikke er familiegjenforente med flyktninger. Denne gruppen har hatt en gjennomsnittlig økning på om lag 1 500 personer per år de siste ti årene, og utgjør nå rundt 44 000 personer. Den tredje største årsaken er arbeidsinnvandringen. Den økte i gjennomsnitt med om lag 2 000 personer per år fra 2014 til 2020, men har siden flatet ut og holdt seg stabilt på rundt 40 000 personer. En av forklaringene til at arbeidsinnvandringen har flatet ut er direkte knyttet til pandemien og reiserestriksjonene som medfulgte. En annen forklaring er at den norske kronen gradvis har svekket seg siden 2021 og er nå svakere enn noen gang. Dette betyr at det ikke er like lønnsomt å ta jobb i Norge som det var tidligere. Og en tredje forklaring kan være de innstrammede reglene for å leie inn arbeidskraft fra bemanningsforetak som trådte i kraft fra april 2023 (Arbeidstilsynet, 2025).

Figur 1.4 Utvikling på tre hyppigste årsakene til innvandring i Oslo 2006 – 2024

Kilde: IMDI, 2024

Landgruppe 3 er den største innvandrerguppen

De aller fleste av innvandrerne i Oslo er fra Asia, Afrika, Latin-Amerika og Øst-Europa utenfor EU. I statistisk sammenheng omtales disse landene som ”landgruppe 3”.² Innvandrere fra landgruppe 3 har oftere lavere utdanning, er oftere arbeidsledige og har en langt vanskeligere økonomisk situasjon enn majoritetsbefolkningen og resterende landgrupper (Barstad, 2021). Innvandrere fra landgruppe 3 er derfor en viktig og prioritert gruppe for Nav.

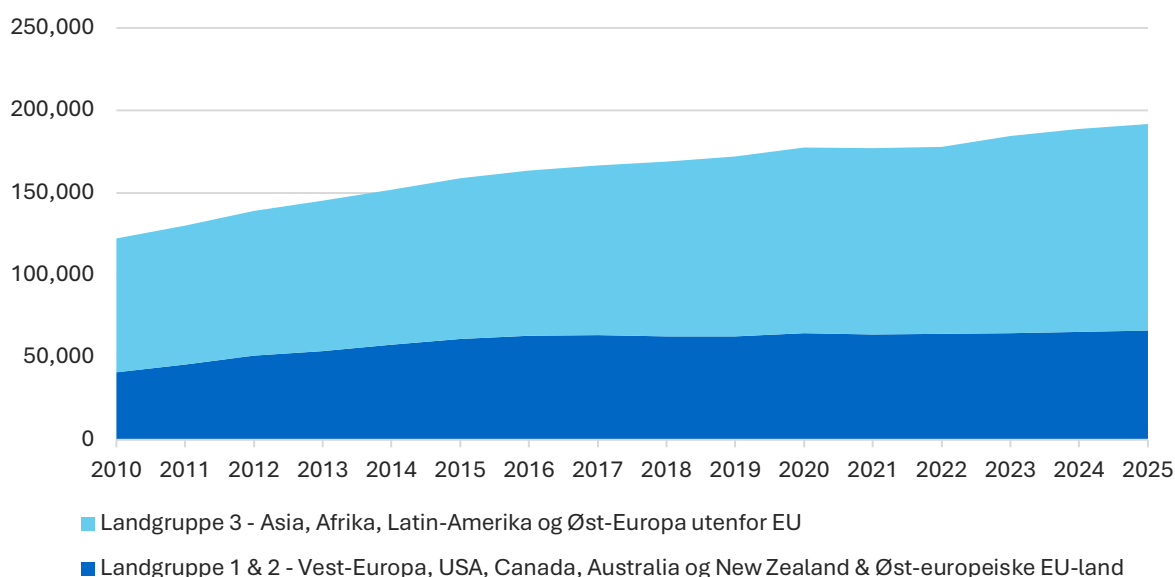
² Landgruppe 1 omfatter Vest-Europa, USA, Canada, Australia og New Zealand

Landgruppe 2 omfatter Øst-Europeiske EU-land

Landgruppe 3 omfatter Asia, Afrika, Latin-Amerika og Øst-Europa utenfor EU

I Oslo utgjør innvandrere fra landgruppe 3 rundt 125 000 personer, noe som tilsvarer 17,3 prosent av Oslos befolkning, noe som er en langt større andel enn landets 10,2 prosent (SSB, 2025d). Innvandrere fra landgruppe 3 har stått for den største veksten blant innvandrere de siste 15 årene, både nasjonalt og i Oslo. De andre landgruppene har hatt en mer moderat vekst, men også en utflating fra 2020, noe som henger sammen med utflatingen i nettopp arbeidsinnvandringen fra 2020. Den største gruppen av arbeidsinnvandrere i Oslo kommer fra nye EU-land etter 2004 (Bla. Baltikum og Polen) (SSB, 2025f). Fra 2022 til 2024 sank antall arbeidsinnvandrere fra disse landene med 2 420 personer, noe som utgjorde 76 prosent av nedgangen i arbeidsinnvandringen i Oslo.

Figur 1.5 Utvikling innvandregrupper i Oslo 2010-2025

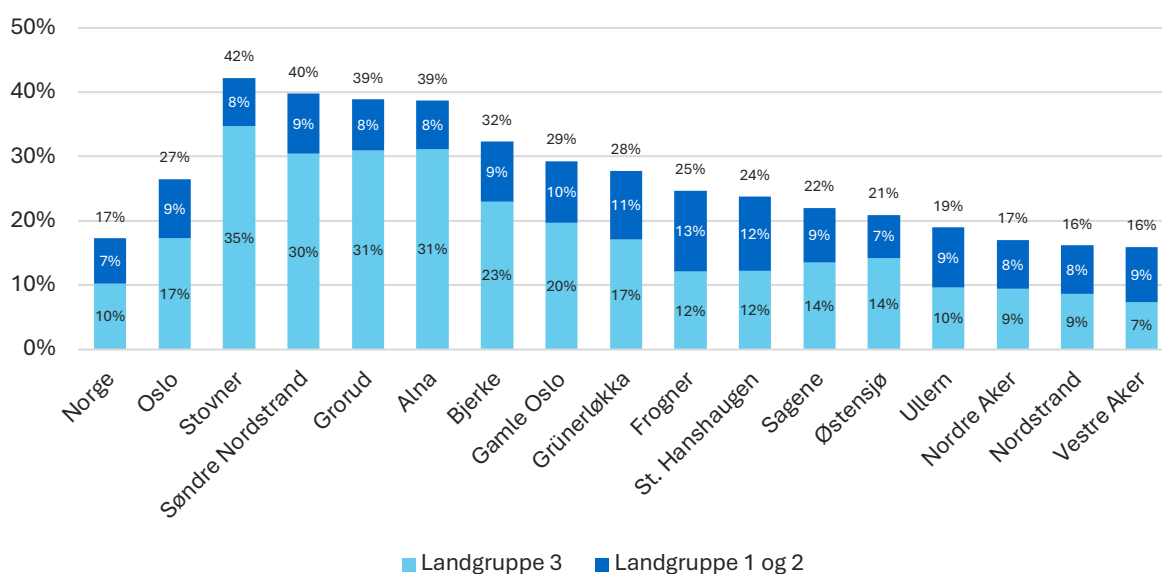
Kilde: SSB, 2025

Innenfor landgruppe 3 har Oslo flest innvandrere fra Pakistan med drøyt 12 300 personer, noe som tilsvarer 1,7 prosent av Oslos befolkning, og fra Somalia med drøyt 10 500 personer, noe som tilsvarer 1,5 prosent av Oslos befolkning (SSB, 2025g). Deretter følger landene India, Irak, Iran og Filippinene med mellom 5 200 – 6 500 personer fra hvert land, noe som tilsvarer mellom 0,7 og 0,9 prosent av Oslos befolkning. Rett bak følger ukrainere med omtrent 5 200 personer også her. Fordrevne fra Ukraina er den gruppen som har økt desidert mest de siste årene og siden starten på krigen har det vært en økning på over 4 000 personer i Oslo. Ved inngangen til 2025 utgjorde ukrainere i Oslo 0,7 prosent av Oslos befolkning. Dette er den laveste andelen blant landets fylker.

Flest innvandrere bosatt i øst

Innvandrere i Oslo utgjør 26,5 prosent av befolkningen. Dette er en langt større andel enn vi ser i landet som helhet. Det er imidlertid enda større forskjeller mellom bydelene når det kommer til hvor innvandrerne i Oslo er bosatt. Bydelene Alna, Grorud, Stovner og Søndre Nordstrand har høyest andel innvandrere med rundt 40 prosent av befolkningen (SSB, 2025d). Ullern, Vestre Aker, Nordre Aker og Nordstrand har den laveste andelen innvandrere med under 20 prosent av befolkningen. Sentrumsbydelene ligger et sted imellom dette.

Figur 1.6 Andel innvandrere i Oslos bydeler i 2025

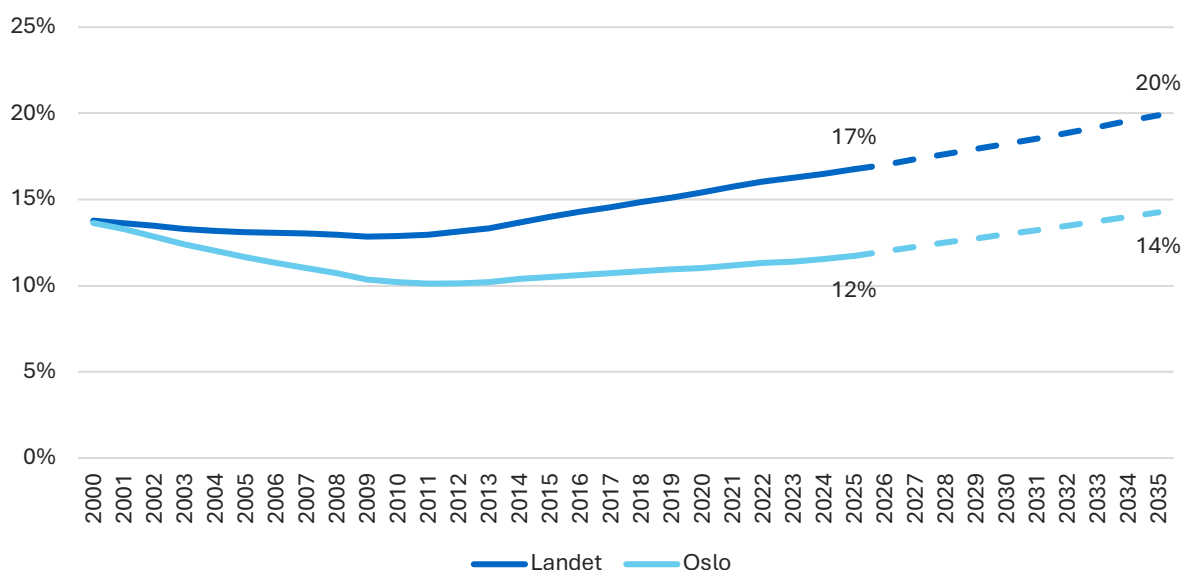
Kilde: SSB, 2025

Vi ser det samme mønsteret når det kommer til landgruppe 3 i Oslos bydeler. Bydelene Alna, Grorud, Stovner og Søndre Nordstrand skiller seg også ut her med de største andelen rundt/over 30 prosent. Ullern, Vestre Aker, Nordre Aker og Nordstrand har den laveste andelen innvandrere fra landgruppe 3 med rundt/under 10 prosent av befolkningen. Sentrumsbydelene ligger også her et sted imellom dette.

1.4 Vi blir stadig flere, men også eldre

Oslo får i likhet med landet en stadig eldre befolkning, men utviklingen går tregere enn for landet totalt (SSB, 2025a). Ved inngangen til 2025 utgjorde de som er 67 år og eldre 12 prosent av Oslos befolkning, mens den samme aldersgruppen utgjør 17 prosent på landsbasis. Frem mot 2035 er det forventet at utviklingen fortsetter og at andelen eldre i Oslo vil vokse til 14 prosent av befolkningen, mens andelen eldre i landet vil vokse til 20 prosent av befolkningen (SSB, 2024a).

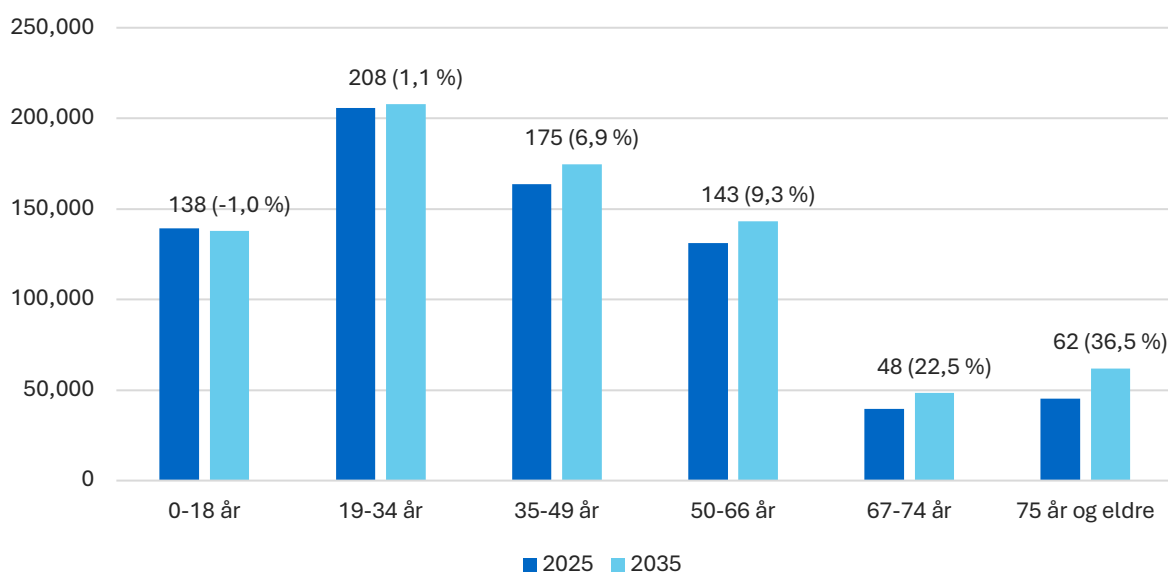
Figur 1.7 Utvikling andel 67 år eller eldre i landet og Oslo fra 2000-2025. Framskrivning fra 2025 til 2035

Kilde: SSB, 2024 og 2025

De siste ti årene har de eldste aldersgruppene hatt den største veksten i Oslo. Befolkningen over 75 år har hatt en vekst på 34 prosent, mens den samlede veksten for de over 67 år har vært 25 prosent. Til sammenligning har veksten for de mellom 0-18 år vært på 4 prosent og for de mellom 19-34 år på 8 prosent (SSB, 2025a). Fram mot 2035 er det ventet at befolkningen over 75 år vil øke med 37 prosent (SSB, 2024a). Samlet er det ventet at aldersgruppen 67 år og eldre vil stå for en vekst på om lag 30 prosent, og vil utgjøre om lag 25 000 flere personer i 2035. Det er ventet at befolkningen i aldersgruppen 0 til 18 år vil reduseres med 1 400 personer frem mot 2035, men aldersgruppen 19-34 år vil ha en vekst på 2 300 personer.

Figur 1.8 Befolkning 2025 – 2035, etter aldersgruppe. Antall i 1000. Prosentvis endring i parentes

Kilde: SSB, 2024 og 2025

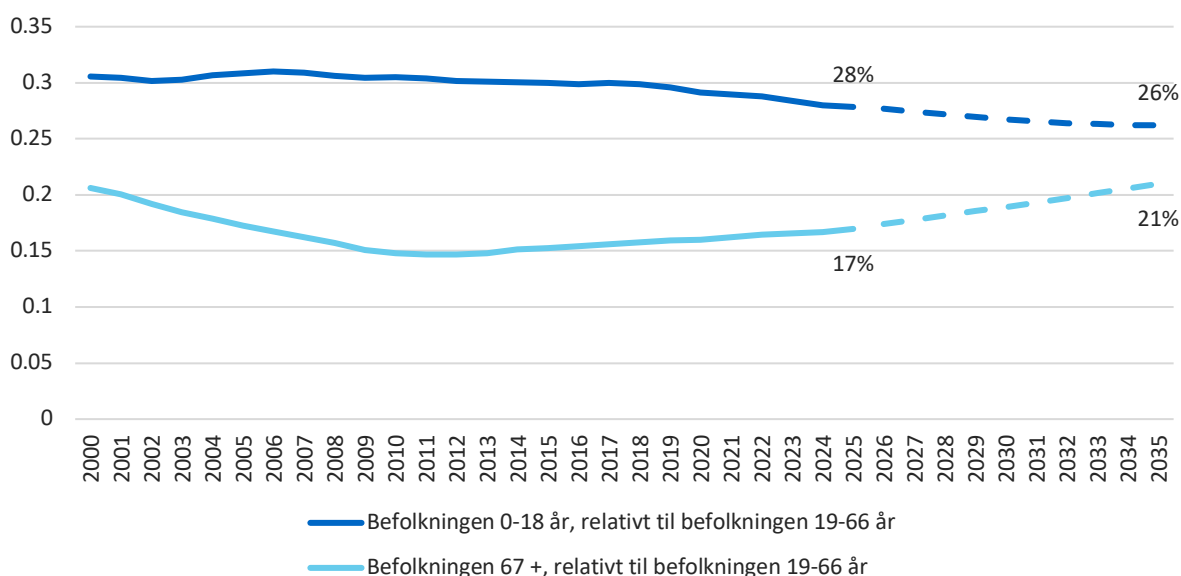
De aller fleste (85 prosent) av innvandrerne i Oslo er i yrkesaktiv alder, mellom 20- 66 år (Oslo kommune, 2025a). Dette er en langt høyere andel enn i øvrige del av befolkningen. 7 prosent av innvandrerne er under 20 år, som er en mindre andel enn resten av befolkningen. Det forventes derfor at særlig eldre innvandrere vil utgjøre en stadig større del av befolkningen i Oslo i årene fremover.

Konsekvensene av eldrebølgen for Oslo

Økningen blant de eldste innebærer en sterk vekst i antall alderspensjonister, i antall mottakere av hjelpemidler og økt behov for helse- og omsorgstjenester fremover. Aldringen av befolkningen vil føre til mangel på arbeidskraft og gjøre seniorer mer attraktive på arbeidsmarkedet. Omleggingen av avtalefestet pensjon i offentlig sektor fra 2025 og økt normert pensjonsalder vil bidra til økt avgangsalder (SPK, 2025). Likeledes vil forsørgeransvaret øke i takt med den aldrende befolkningen i Oslo i årene som kommer. I 2035 vil det fortsatt være flere under 18 år enn over 67 år i Oslo, men utviklingen viser at det ikke er mange år til det motsatte er tilfelle (Figur 1.9). Til sammenligning er det allerede flere over 67 år enn under 18 år på landsbasis.

Tradisjonelt har det vært fokus på omsorgsbalansen mellom yrkesaktive og ikke-yrkesaktive (forsørgerbyrden), men flere forskere mener at denne regnemåten er upresis ettersom helse ofte er viktigere enn alder (Solli, 2024). På den ene siden er helsenivået stadig blitt bedre, og en rekke sykdommer inntreffer senere enn de har gjort tidligere. Likevel står mange unge utenfor jobb og utdanning, og sykefraværet er økende. Dette frafallet kan gi betydelige utfordringer for et velferdssamfunn der målet og forventningen er at stadig flere skal stå i jobb (St.meld. nr. 28, (2023-2024)). En høy andel av personer i arbeidsfør alder som står utenfor arbeidslivet, vil derfor kunne bidra til å forsterke de utfordringene som aldringen av befolkningen vil gi de neste tiårene.

Figur 1.9 Forsørgerbyrde, målt som andelen 0-18 år og over 67 år, relativt til befolkningen 19-66 år. Prosent

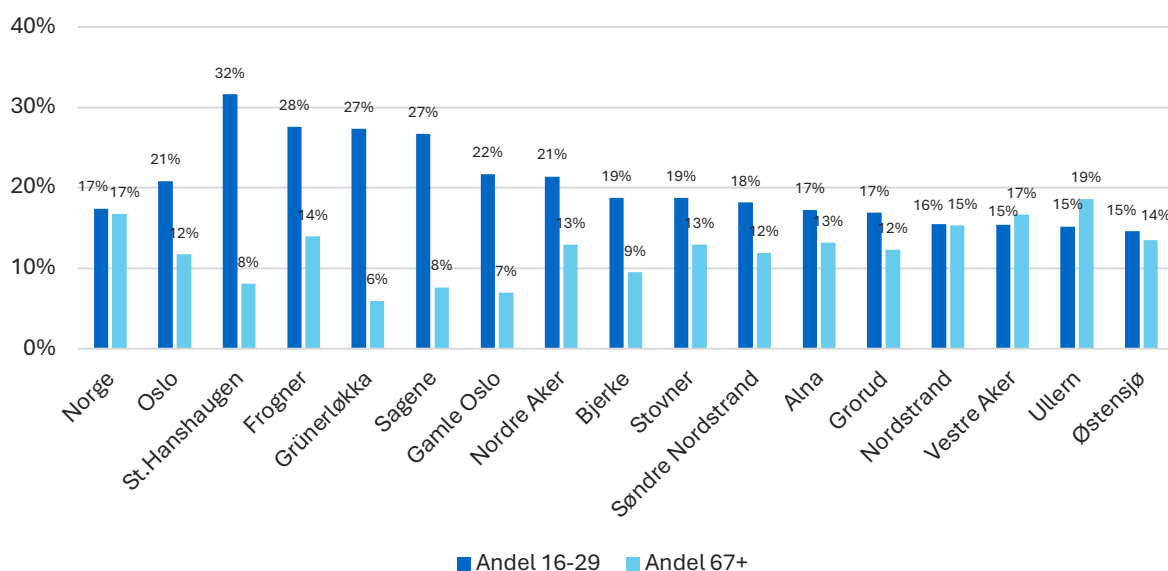

Kilde: SSB, 2024 og 2025

Flere unge bor i Oslo, i sentrum

Oslo har den yngste befolkningen i landet. 20,9 prosent av befolkningen er mellom 16- 29 år (SSB, 2025a). Til sammenligning er 17,4 prosent av landets befolkning mellom 16-29 år. Det er imidlertid store forskjeller mellom bydelene når det kommer til alderssammensetning. St. Hanshaugen har den største andelen mellom 16-29 år med 32 prosent, men de andre sentrumsbydelene Frogner, Sagene og Grünerløkka har også høye andeler, med om lag 27-28 prosent av befolkningen mellom 16-29 år (Oslo kommune, 2025b). De samme bydelene har også en betydelig lavere andel eldre enn de andre bydelene. Lavest andel unge bor det i bydelene Østensjø, Vestre Aker og Ullern med 15 prosent. Dette er også blant bydelene med høyest andel eldre i Oslo.

Figur 1.10 Andel mellom 16-29 år og 67 år og eldre i Oslos bydeler

Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2025

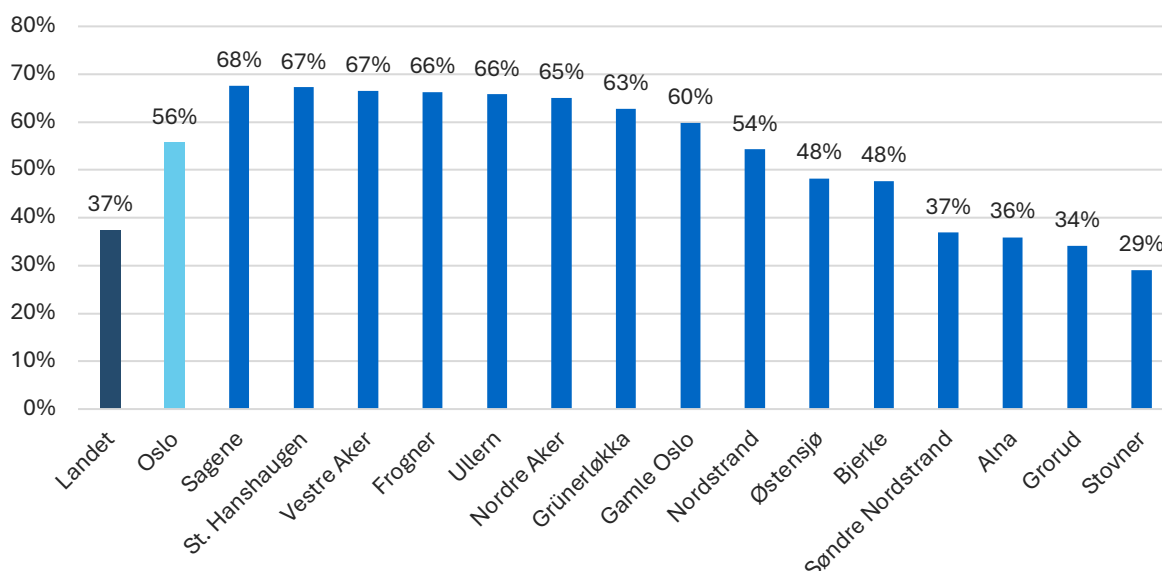
Landets største studentby – store forskjeller i utdanningsnivå

En av årsakene til mange unge innflyttere i Oslo skyldes de mange studentene som studerer i Oslo. Med nærmere 90 000 studenter er Oslo landet største studentby (SSB, 2025i). Oslo har med dette 30 prosent av alle studentene i landet. I tillegg til en næringsstruktur som krever høyt utdanningsnivå, bidrar studentene til at Oslo har et høyt utdanningsnivå i sin befolkning.

I Oslo har 56 prosent av befolkningen over 16 år høyere utdanning på universitets- og høyskolenivå (SSB, 2024c). Til sammenligning har 37 prosent i landet høyere utdanning. Høyest utdanningsnivå er det i bydel Sagene hvor hele 68 prosent av befolkningen har høyere utdanning. Deretter følger bydelene St. Hanshaugen, Vestre Aker, Frogner, Ullern, Nordre Aker og Gamle Oslo, alle med over 60 prosent av befolkningen med høyere utdanning (SSB, 2024d). I andre enden av skalaen er det bydel Stovner som har lavest andel med høyere utdanning med 29 prosent av befolkningen. Grorud, Alna, og Søndre Nordstrand har også lave andeler med høyere utdanning og ligger lavere

enn landsgjennomsnittet. Det er store forskjeller i utdanningsnivået i byen. Det er en klar sammenheng mellom utdanningsnivå og innvandrere i bydelene. Bydelene som har en lavere andel med høyere utdanning er de samme bydelene som har høye andeler innvandrere. Innvandrere har en langt mindre andel med fullført utdanning på universitets- og høyskolenivå, og en langt større andel som kun har fullført grunnskolenivå sammenlignet med resten av befolkningen (SSB, 2024e).

Figur 1.11 Andel med høyere utdanning på universitets- og høyskolenivå i Oslos bydeler

Kilde: SSB, 2024

1.5 Sentralisering

Av Oslos om lag 724 000 innbyggere bor 40 prosent i sentrumsbydelene Frogner, St. Hanshaugen, Sagene, Grünerløkka og Gamle Oslo (Oslo kommune, 2025b). Videre bor rundt 20 prosent i bydelene i vest (Ullern, Vestre Aker og Nordre Aker). Omtrent 20 prosent i bydelene i Groruddalen i øst (Bjerke, Grorud, Alna og Stovner). Og rundt 20 prosent i bydelene i sør (Østensjø, Nordstrand og Søndre Nordstrand).

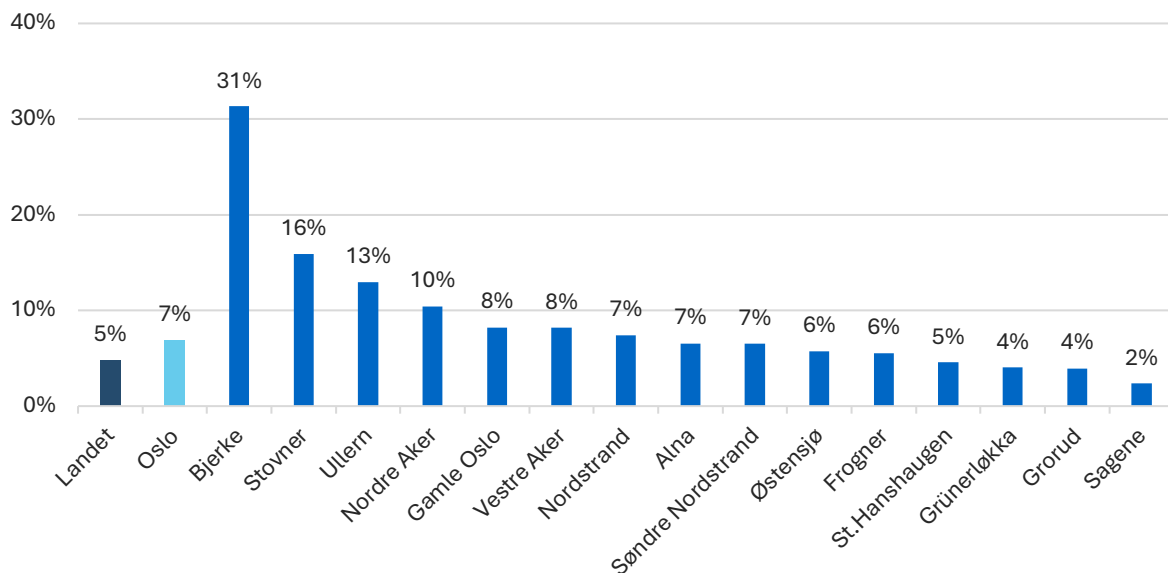
De siste ti årene har flere av de sentrale bydelene hatt den største befolkningsveksten. Aller størst har veksten vært i bydeler som Gamle Oslo (29 prosent), Grünerløkka (21 prosent), Bjerke (21 prosent) og Sagene (20 prosent). I Oslo er det altså den samme trenden som vi ser på nasjonalt nivå, at mennesker flytter til de mest sentrale områdene i landet, men også innad i byen.

Utdannings- og jobbmuligheter er viktige årsaker til at personer flytter til sentrale strøk, men også sosiale aspekter som større utvalg i butikker og servicetilbud, større tilbud av restauranter/kafeer/utesteder, bredere kulturtilbud, bedre tilgang til offentlig kommunikasjon og større muligheter for å finne bl.a. venner/partnere (SSB, 2007). Sentraliseringen fører til at Oslo får en høyere andel unge, høyt utdannede og innvandrere enn resten av landet.

Frem mot 2035 forventes det fortsatt noe vekst i de sentrale bydelene i Oslo, men det er også i flere av sentrumsbydelene det er ventet lavest befolkningsvekst (Oslo kommune, 2024). Dette henger

trolig sammen med at boligbyggingsmulighetene i enkelte sentrale bydeler allerede er tatt ut. Eksempler på dette er bydeler som Sagene (2,3 prosent), Grünerløkka (4,0 prosent), St. Hanshaugen (4,6 prosent) og Frogner (5,6 prosent). Bjerke forventes å ha den største befolkningsveksten frem 2035, med 31,3 prosent. Dette er en bydel hvor det fortsatt er store ekspansjonsmuligheter, og der det bygges en del boliger og som er relativt sentrumsnært.

Figur 1.12 Befolkningsvekst i bydelene 2025 – 2035

Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2024

En direkte konsekvens av sentraliseringen gjenspeiles i boligprisene i Oslo. Med utgangspunkt i gjennomsnittlig kvadratmeterpris for boliger, ligger sentrumsbydelene helt i toppen og har en kvadratmeterpris som er det dobbelte av de som ligger lavest i Oslo (Oslo kommune, 2025c). Vi ser også her et skille mellom bydelene i øst, bydelene i vest og sentrum. Hvor man bor i Oslo handler derfor i stor grad om økonomi og levekårsforskjeller i byen.

1.6 Oppsummering

- Det anslås at befolkningsøkningen og aldringen av befolkningen vil føre til at flere vil få bruk for Navs tjenester i Oslo. Frem mot 2035 vil folketallet i Oslo trolig stige med 50 000 mennesker, og 25 000 av disse vil anslagsvis være i aldersgruppen 67 år eller eldre. For Nav vil en slik vekst innebære flere alderspensjonister, og økt etterspørsel etter hjelpemidler. Veksten i antall hjelpemiddelbrukere vil trolig gi de største utfordringene, ettersom dette er et område som i dag krever betydelig personlig oppfølging. Her er det usikkerhet knyttet til hvordan økte forventninger, ny teknologi og bedre helse vil påvirke utviklingen. Økningen i antall alderspensjonister vil også kunne medføre flere oppgaver for Nav, til tross for at pensjon er et område som i stor grad er automatisert og krever minimal oppfølging. Aldringen av befolkningen bidrar også til å øke gapet mellom utgifter og

inntekter i de offentlige budsjettene, noe som vil stille høyere krav til effektivisering i offentlig sektor.

- Frem mot 2035 forventes en lavere nettoinnvandring enn tidligere år, men det er knyttet stor usikkerhet til utviklingen, særlig når det gjelder tilstrømming av flyktninger og hvordan den økonomiske og politiske situasjonen i verden utvikler seg. Innvandrere utgjør i dag 26,5 prosent av befolkningen i Oslo. Landgruppe 3, en av Navs prioriterte målgrupper, utgjør 17,3 prosent av Oslos befolkning. Innvandrere har en langt lavere andel med fullført utdanning på universitets- og høghskolenivå, og en langt høyere andel som kun har fullført grunnskole. De fleste som innvandrer til Oslo er i yrkesaktiv alder, men fremover forventes det at eldre innvandrere vil utgjøre en stadig større del av befolkningen. Det er også forventet en lavere arbeidsdeltakelse blant eldre innvandrere enn blant norskfødte jevnaldrende. Kombinasjonen eldre innvandrere med lavt utdanningsnivå og lavere arbeidsdeltakelse vil prege Nav Oslos innsats i tiden fremover.
- En av de store utfordringene for Oslo er de store forskjellene innad i byen. Demografisk ser vi et tydelig skille mellom bydeler i øst og bydeler i vest, og med sentrumsbydelene ofte plassert et sted imellom. Både når det gjelder alderssammensetning, andelen innvandrere, utdanningsnivå og kombinasjoner av disse er det strukturelle forskjeller mellom bydelene. Grovt sett har bydelene i vest i større grad en befolkning som er eldre, som har høyere utdanning og som har lave andeler innvandrere, mens bydelene i øst i større grad har høye andeler innvandrere og lavt utdanningsnivå. Sentrumsbydelene har en høyere andel unge under 30 år og høyere andel med høyere utdanning. Oslo er en by med store demografiske forskjeller, noe som også vil gjenspeiles i brukergruppene på de ulike Nav-kontorene i Oslo fremover.

Referanser

- Amundsen, B. (2020). *Kvinner i Oslo er minst fruktbare – likevel blir det født flest barn der*. Hentet fra Forskning.no: <https://www.forskning.no/barn-og-ungdom-demografi-helse/kvinner-i-oslo-er-minst-fruktbare--likevel-blir-det-fodt-flest-barn-der/1767159>
- Arbeidstilsynet. (2025). *Innleie av arbeidskraft fra bemanningsforetak*. Hentet fra <https://www.arbeidstilsynet.no/lonn-og-ansettelse/ansettelse/innleie/>
- Barstad, A. (2021). *Er innvandrere utsatt for ensomhet og sosial eksklusjon?* Hentet fra SSB: <https://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/artikler-og-publikasjoner/er-innvandrere-utsatt-for-ensomhet-og-sosial-eksklusjon>
- IMDI. (2024). *Statistikk og nøkkeltall*. Hentet fra <https://www.imdi.no/om-integrering-i-norge/statistikk/>
- Oslo kommune. (2024). *Tabell BEF034: Befolkningsframskrivingen for 2024-2050 (mellomalternativet) etter kjønn og alder (B)*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikkbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Befolkning__Befolkningsframskrivinger/OK-BEF034.px/
- Oslo kommune. (2025a). *Tabell BEF024: Innvandrere, norskfødte med innvandrerforeldre og øvrig befolkning etter alder (D), 2000-2025*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikkbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Befolkning__Innvandrere/OK-BEF024.px/
- Oslo kommune. (2025b). *Tabell BEF001: Folkemengden etter kjønn og alder (B), 1990-2025*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikkbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Befolkning__Folkemengde/OK-BEF001.px/
- Oslo kommune. (2025c). *Tabell BOL012: Gjennomsnittlig kvadratmeterpris og antall kvadratmeter for omsatte boliger (D), 2018-2024*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikkbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Boliger%20og%20byggvirksomhet__Boligpriser/ok-bol012.px/table/tableViewLayout2/
- Solli, B. (2024). *Kunnskapsenter for lengre arbeidsliv*. Hentet fra Helse er ofte viktigere enn alder: <https://lengrearbeidsliv.no/om-oss/tall-om-eldre-arbeidstakere/>
- SPK. (2025). *Store endringer fra 2025: Ny avtalefestet pensjon og større valgfrihet*. Hentet fra Statens Pensjonskasse: <https://www.spk.no/nyheter/2025/nytt-om-pensjon-i-2025/>
- SSB. (2007). *Sentralisering - årsaker, virkninger og politikk*. Hentet fra Samfunnsspeilet, 2007/2: <https://www.ssb.no/offentlig-sektor/artikler-og-publikasjoner/sentralisering-aarsaker-virkninger-og-politikk>
- SSB. (2013). *Flytting til og fra Oslos bydeler*. Hentet fra Rapporter 2013/11: <https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/flytting-til-og-fra-oslos-bydeler#:~:text=Flyttem%C3%B8nsteret%20i%20Oslo%20preges%20av,med%20yngre%20innflyttere%20til%20Oslo>

- SSB. (2024a). *Tabell 14288: Framskrevet folkemengde 1. januar, etter kjønn og alder, i 9 alternativer (K) 2024 - 2050*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/14288>
- SSB. (2024b). *Tabell 14289: Framskrevne befolkningsendringer, etter region, alternativ, år og statistikkvariabel*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/14289/tableViewLayout1/>
- SSB. (2024c). *Tabell 08921: Utdanningsnivå, etter fylke, alder og kjønn (F) 1980 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/08921>
- SSB. (2024d). *Tabell 09434: Utdanningsnivå, etter bydel og kjønn (B) 2010 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/09434>
- SSB. (2024e). *Tabell 12934: Utdanningsnivå, etter innvandringskategori, region, utdanningsnivå, statistikkvariabel og år*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/12934/>
- SSB. (2025a). *Tabell 07459: Alders- og kjønnsfordeling i kommuner, fylker og hele landets befolkning (K) 1986 - 2025*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/07459>
- SSB. (2025b). *Tabell 01223: Endringer hittil i år for befolkninga, for kommunar, fylke og heile landet (K) 1997K4 - 2024K3*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/01223>
- SSB. (2025c). *Tabell 11616: Sysselsatte per 4. kvartal, etter statistikkvariabel, region og år*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11616/tableViewLayout1/>
- SSB. (2025d). *Tabell 12610: Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, totalt og enkeltvis, etter landbakgrunn (verdensdel) og bydeler i Oslo (B) 2010 - 2025*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/12610>
- SSB. (2025e). *13880: Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, etter statistikkvariabel, landbakgrunn og år*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13880>
- SSB. (2025f). *Tabell 11610: Fylke- og landbakgrunnsfordeling blant bosatte sysselsatte og lønnstakere ikke registrert bosatt. 4. kvartal (F) 2008 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11610>
- SSB. (2025g). *Tabell 09817: Kommune- og fylkestall for innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, totalt og enkeltvis, etter landbakgrunn og andel av befolkningen (K) 2010 - 2025*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/09817>
- SSB. (2025h). *Tabell 04232: Samlet fruktbarhetstall, kvinner (F) 1968 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/04232>
- SSB. (2025i). *Tabell 03814: Studenter i høyere utdanning i Norge, etter region, statistikkvariabel, år og kjønn*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/03814/tableViewLayout1/>
- SSB. (2025j). *Tabell 03321: Sysselsatte (15-74 år), etter arbeidssteds- og bostedskommune. Pendlingsstrømmer. 4. kvartal (K) 2000 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/03321>
- St.meld. nr. 28. ((2023-2024)).* Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-33-20232024/id3052167/?ch=1>

2. Levekår

2.1 Innledning

I 2023 økte inntekten blant norske husholdninger med 2,0 prosent fra året før, selv når en justerer for den høye prisveksten. Dette er den sterkeste økningen i norske husholdningers realinntekter siden 2012. I forlengelsen av dette har andel personer i landet med vedvarende lavinntekt også sunket for tredje året på rad. Inntektsgapet mellom «rike» og «fattige» holder seg stabilt på samme nivå som de siste ti årene.

Realinntekten for husholdningene i Oslo hadde en enda sterkere vekst enn landet, med 2,4 prosent fra året før. I Oslo sank også andel personer med vedvarende lavinntekt, men Oslo har en høyere andel enn landet. Innvandrere og de yngste aldersgruppene er særlig utsatt for lavinntekt i Oslo. I motsetning til landet som helhet minsker inntektsgapet mellom «fattig» og «rik» for andre året på rad i Oslo, men forskjellene i Oslo er langt større enn det vi ser i landet som helhet.

I Oslo er det store forskjeller mellom bydelene når det kommer til inntekt. Både når det gjelder personer med vedvarende lavinntekt, barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt og andel sosialhjelpsmottakere ser vi at det gjennomgående er bydelene i øst som har de største andelene, mens bydelene i vest har de laveste andelene.

Levekår

Levekår er et vidt begrep som kan forstås på flere måter. På den ene siden handler levekår om de ressurser den enkelte disponerer, og hvilke muligheter vedkommende har til å dra nytte av ressursene og til å skape gode liv for seg og sine. På den andre siden handler levekår om hvordan folk opplever at de har det, hvilken livskvalitet de har og hvor tilfreds og lykkelig de er (St.meld. nr. 31, (2006-2007)). Gode oppvekstvilkår, bedre helse, inkludering i utdanning og arbeidsliv, tiltak for å styrke samfunnsdeltagelse og forebygging av utenforskap, samt redusere sosiale, geografiske og økonomiske skiller blir derfor viktige innsatsområder for å sikre gode levekår (St.meld. nr. 28, (2022-2023)).

Levekår er påvirket av mange faktorer som for eksempel helse, sosiale relasjoner, arbeid, utdanning, bolig/nærmiljø, fritid, trygghet og økonomi (Vrålstad, 2017). Husholdningens inntekt og økonomiske situasjon vil for de aller fleste være det som har mest å si for levestandarden. Inntekt gir tilgang til materielle ressurser som mat, klær, bolig, transport og andre nødvendige goder, og dessuten er tilgang til helsetjenester og utdanning i stor grad tilgjengelig uavhengig av husholdningenes inntekt. Levekårene til en husholdning har derfor en sterk sammenheng med husholdningens samlede inntekt og økonomiske situasjon.

For å analysere levekårene i Oslo har vi kombinert både inntektsnivå og den subjektive opplevelsen av økonomisk romslighet og tilgang til materielle og sosiale goder.

Definisjoner på levekår

Inntekt etter skatt

Inntektsbegrepet omfatter summen av husholdningens registrerte inntekter etter skatt.

Dette inkluderer alle yrkesinntekter, kapitalinntekter og overføringer, som for eksempel pensjoner, trygder og bostøtte.

EU-60

EU-60 er et mål på lavinntekt definert som å ha inntekt under 60 prosent av den nasjonale medianinntekten, justert for hvor mange voksne og barn som inngår i husholdningen. Befolkningens medianinntekt er den inntekten som er midterst i fordelingen, dersom en rangerer alle norske husholdningers inntekter fra lavest til høyest. En egen ekvivalensskala benyttes for å beregne hvor mange forbrukenheter som inngår i husholdningen. En skiller også på årlig lavinntekt og treårig lavinntekt. Sistnevnte blir ofte kalt for «vedvarende lavinntekt», og vil si at en tilhører en husholdning med inntekt under lavinntektsmålet i tre sammenhengende år.

EU-skala og forbrukenhet

Inntekt måles på husholdningsnivå. Det innebærer at en person som har 0 i personinntekt, likevel ikke har lavinntekt hvis ektefelle eller samboer har høy nok inntekt. I EUs skala vektes første voksne som 1, neste voksne som 0,5 og barn som 0,3. En husholdning på to voksne og to barn beregnes da til 2,1 forbrukenheter. Dette betyr at husholdningen ifølge EUs skala trenger 2,1 ganger høyere inntekt enn en enslig, for å oppnå samme levestandard. På denne måten tas det hensyn til stordriftsfordeler i større husholdninger.

Faste priser/kroner

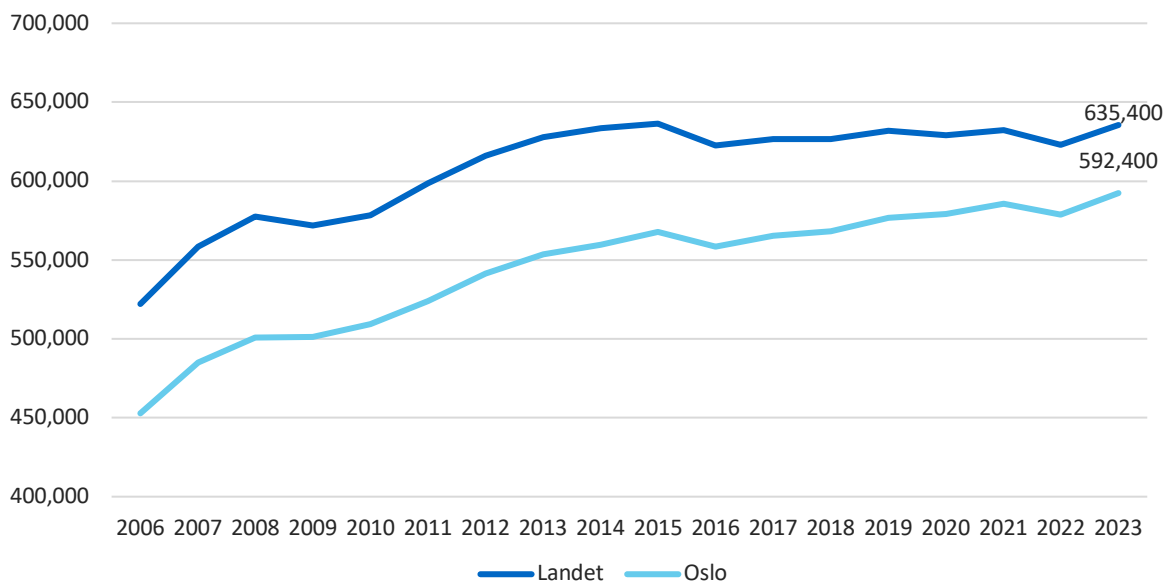
Et verditall der vi har fjernet effektene av prisstigningen. For alle år i en tidsserie referer tallene i faste priser seg til prisen i et bestemt år.

2.2 Realinntekt

Realinntekt er verdien av inntekt, korrigert for prisutviklingen og justert for husholdningssammensetningen med EUs forbruksvekter (se faktaboks). Realinntekten er en indikator på den mengden varer og tjenester en husholdning kan kjøpe for inntekten.

I 2023 hadde privathusholdninger i Oslo, utenom studenthusholdninger, en medianinntekt etter skatt på 592 400 kroner (SSB, 2025a). Den økte inntekten blant husholdninger i Oslo tilsvarer en økning på 2,4 prosent fra året før og er den sterkeste økningen i husholdningenes realinntekter siden 2012. Til sammenligning hadde landet som helhet en økning på 2,0 prosent (SSB, 2025b).

Figur 2.1 Medianinntekt etter skatt for husholdninger i faste 2023-priser. Oslo og landet

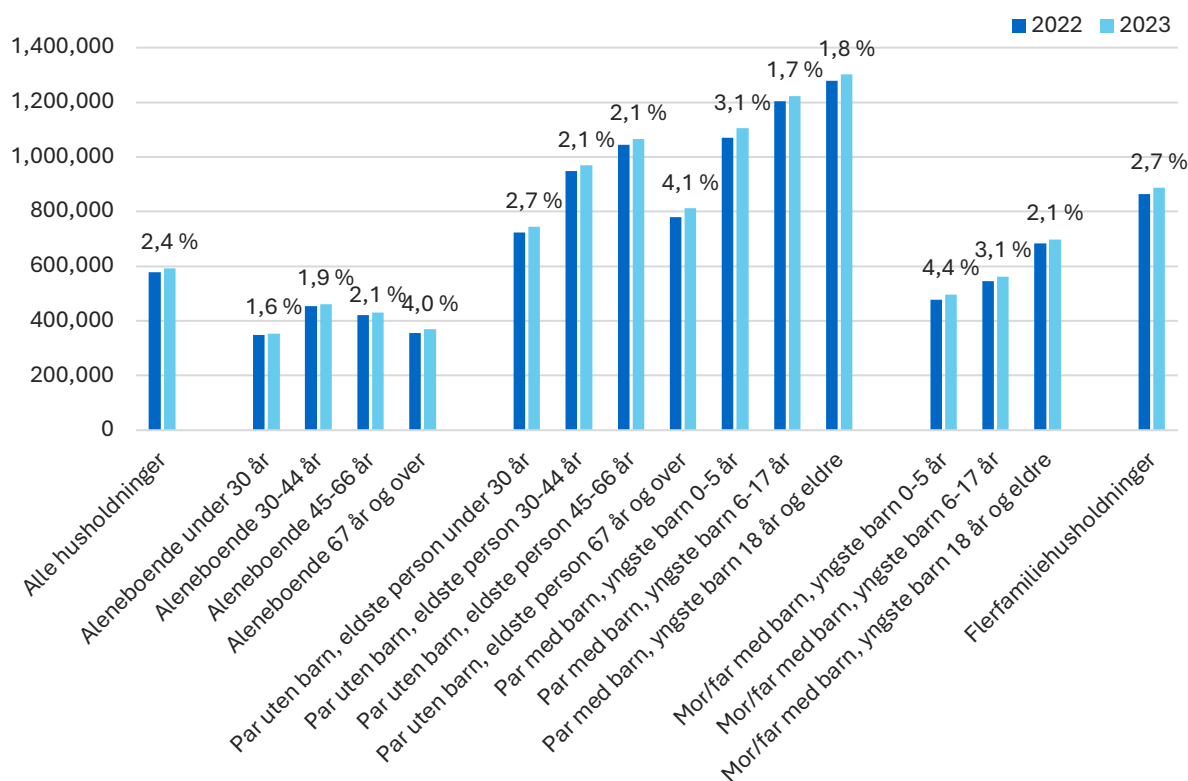

Kilde: SSB, 2025

Størst inntektsvekst blant enslige foreldre med småbarn

I Oslo var det enslige foreldre, der yngste barn er under 6 år, som opplevde den største veksten i realinntektene fra 2022 til 2023, på 4,4 prosent målt i faste kroner (SSB, 2025a). Ifølge (Sandvik, 2025) skyldes inntektsveksten i denne gruppen både større yrkesinntekter og overføringer, særlig barnetrygd. I 2023 økte barnetrygden og satsene for utvidet barnetrygd kraftig for å kompensere for bortfall av særfradraget for enslige forsørgere.

Figur 2.2 Medianinntekt etter skatt for husholdninger, etter husholdningstype i 2022 og 2023. Tall for Oslo. Faste 2023-kroner. Endring fra 2022 til 2023 i prosent

Kilde: SSB, 2025

Aleneboende og par uten barn, 67 år og eldre, i Oslo, opplevde også en relativ sterk vekst i realinntektene fra 2022 til 2023, på 4,0 prosent. En forklaring er flesteparten av disse husholdningene får hovedinntekten sin fra alderspensjon (Sandvik, 2025). I 2022 kom det nye regler for regulering av utbetalt alderspensjon. Da den tidligere ble underregulert i takt med lønnsvekst, er utbetalt alderspensjon fra og med 2022 regulert som et gjennomsnitt av antatt lønns- og prisvekst. Denne justeringen ga spesielt stort utslag i 2023, og førte dermed til en kraftig vekst i inntekten til eldre husholdninger. Videre var det en god del av husholdningene 67 år og eldre som hadde en del i bankinnskudd, slik at økte renteinntekter også bidro til veksten (Sandvik, 2025).

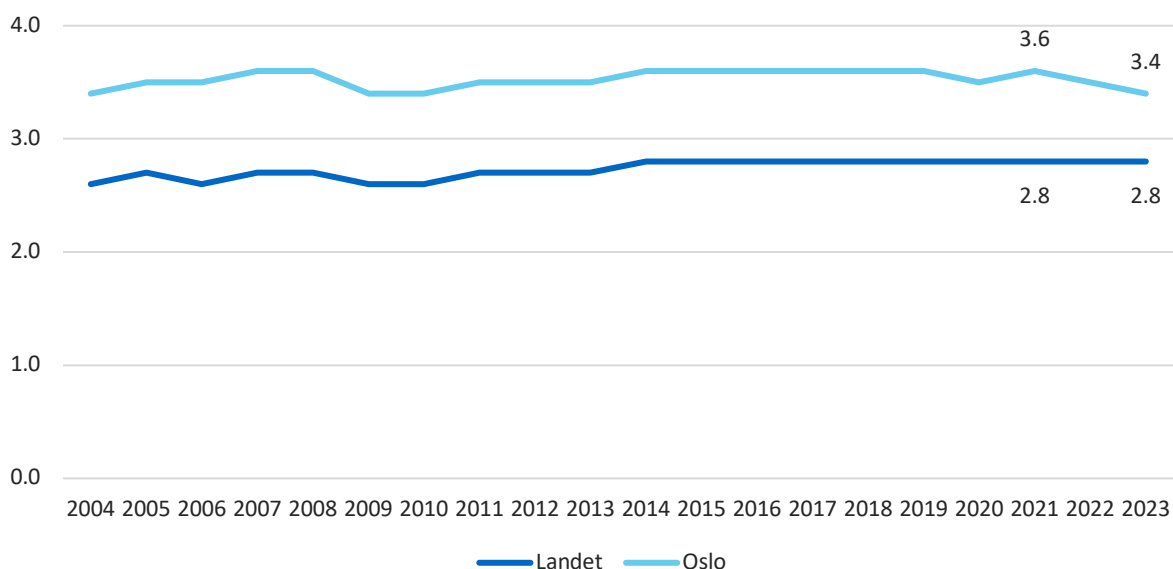
Stor ulikhet i inntekt i Oslo, men ulikheten blir mindre

Selv om Oslo har hatt en større realinntektsøkning sammenlignet med landet som helhet, har privathusholdninger i Oslo en lavere medianinntekt enn norske privathusholdninger i 2023 (SSB, 2025a). Noe av årsaken til at Oslo ligger lavere enn landet som helhet er knyttet til ulikheten i inntektsnivået i befolkningen i Oslo.

For å kunne si noe om hvor stor avstand det er mellom «fattig» og «rik», og hvordan inntektene er fordelt i befolkningen kan blant annet målet P90/P10 brukes (Epland & Tuv, 2019). P90/P10 sorterer befolkningen etter størrelse på inntekt etter skatt, for deretter å dele befolkningen opp i ti

like store grupper (kalt desiler) etter hvor mye inntekt de har. P90/P10 er forholdstallet mellom inntekten til personen som har litt høyere inntekt enn 90 prosent av befolkningen, og personen som har litt lavere inntekt enn 90 prosent av befolkningen. Det vil si personen som befinner seg mellom desil 9 og 10 (P90), og personen som befinner seg mellom desil 1 og 2 (P10) på inntektsfordelingen.

Figur 2.3 Inntektsfordelingen belyst ved ulikhetsmålet P90/P10. Tall for Oslo og landet

Kilde: SSB, 2025

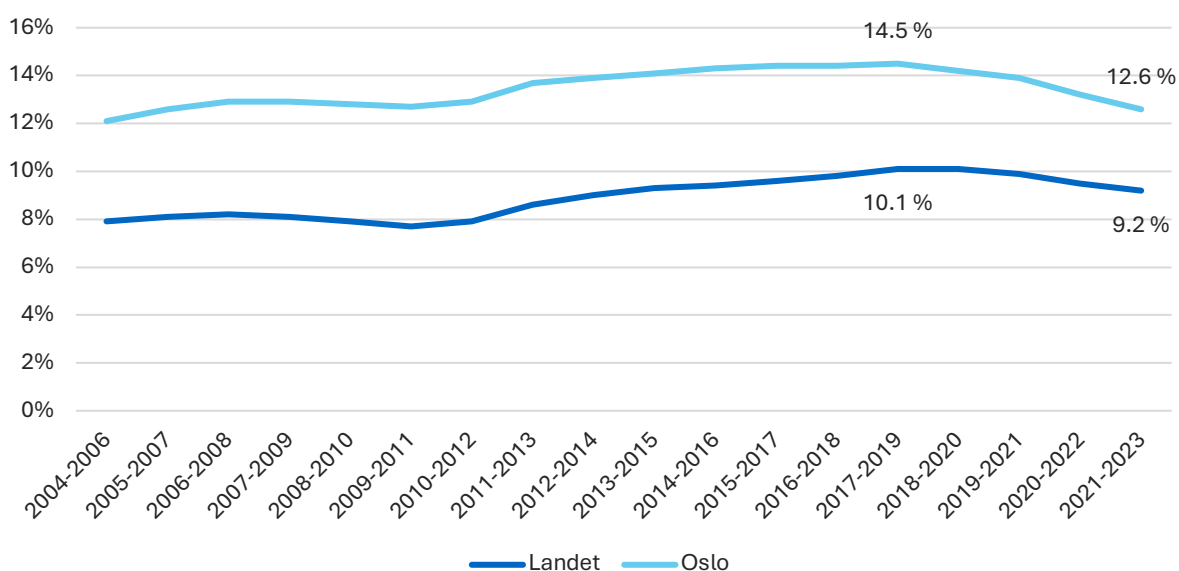
Forholdstallet P90/P10 har hatt en nedgang for tredje året på rad og gått fra 3,6 i 2021 til 3,4 i 2023 (SSB, 2025c). Et forholdstall på 3,4 vil si at de 10 prosent "rikeste" i Oslo i gjennomsnitt har 3,4 ganger høyere inntekt enn de 10 prosent "fattigste". I landet er samme forholdstall på 2,8 i dag og utviklingen har vært stabil de siste ti årene. Det er med andre ord større forskjeller mellom de som tjener mest og minst i Oslo sammenlignet med landet.

2.3 Lavinntekt

I Norge har vi ingen offisielle mål på fattigdom. SSBs mål på vedvarende lavinntekt, EU-60, omtales ofte som et mål på fattigdom, eller risiko for fattigdom (se faktaboks). Det er viktig å merke seg at dette målet på lavinntekt er et relativt mål. Dersom medianinntekten øker, vil også lavinntektsgrensa øke. Det betyr at personer som før denne økningen hadde inntekt rett over lavinntektsmålet, nå kan bli definert i lavinntektsgruppen - selv om de kan ha like høy eller høyere realinntekt enn før økningen. På samme måte kan en nedgang i medianinntekten føre til at personer som tidligere hadde inntekt under lavinntektsmålet, ikke lenger tilhører lavinntektsgruppen, selv om inntekten ikke øker eller går ned.

I befolkningen i Oslo, sett under ett, hadde 12,6 prosent vedvarende lavinntekt i perioden 2021–2023 når vi tar utgangspunkt i EU-60-målet på lavinntekt (SSB, 2025d). Dette er en høyere andel enn landet, som hadde 9,2 prosent av befolkningen i vedvarende lavinntekt i samme periode. Andelen med vedvarende lavinntekt i Oslo har vært relativt stabil siden 2011, men har siden perioden 2017-2019 sunket år for år.

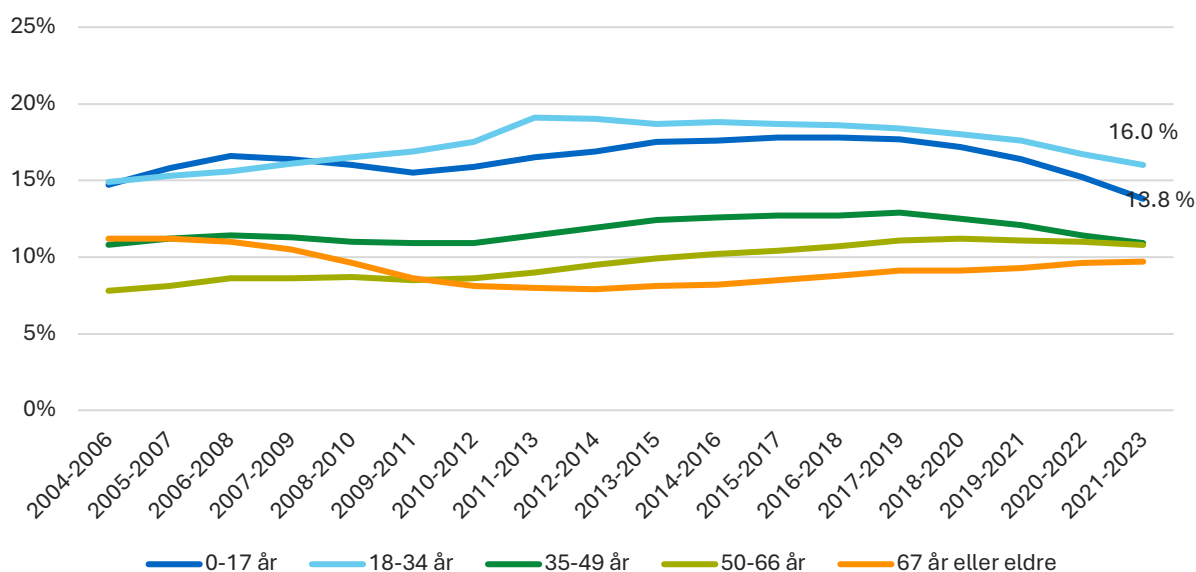
Figur 2.4 Andel personer med vedvarende lavinntekt (EU-60). Prosent. Tall for Oslo og landet

Kilde: SSB, 2025

De siste årene har andelen med varig lavinntekt gått særlig ned i aldersgruppene under 50 år. Det er likevel aldersgruppene under 35 år som har de største andelen med vedvarende lavinntekt i Oslo. Andelen med lavinntekt er høyest blant unge mellom 18 og 34 år med 16,0 prosent, fulgt av de under 18 år med 13,8 prosent. Den høye andelen unge med lavinntekt skyldes trolig at flere har en periode med ustabil yrkestilknytning eller deltidsarbeid før de lykkes med å etablere seg stabilt i arbeidslivet. En annen forklaring er at finanskrisen i 2008 spesielt rammet sysselsettingen blant unge. Nedgangen i andel unge med lavinntekt de siste årene kan forklares med den store etterspørselen etter arbeidskraft i etterkant av koronapandemien. Det bidro til at sysselsettingsandelen blant unge mellom 18-35 år i 2021 var på sitt høyeste siden finanskrisen og har siden den gang økt ytterligere.

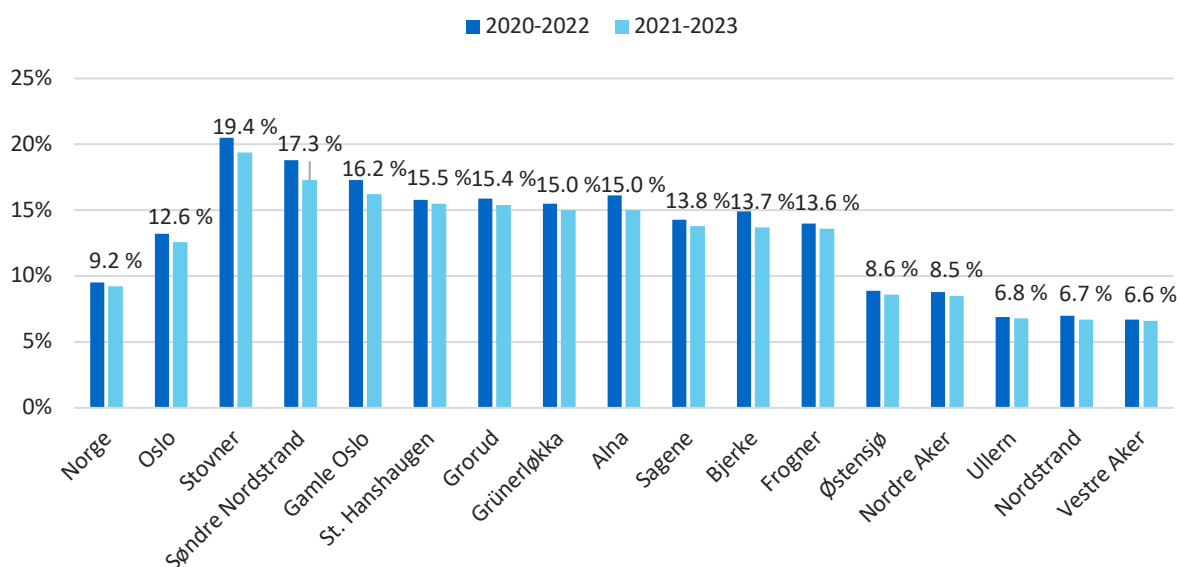
Figur 2.5 Andel personer med vedvarende lavinntekt (EU-60) i Oslo etter alder. Prosent

Kilde: SSB, 2025

I Oslo er det store forskjeller mellom bydelene når det kommer til vedvarende lavinntekt. Andelen er høyest i bydel Stovner med 19,4 prosent av befolkningen (SSB, 2025e). Deretter følger Søndre Nordstrand med 17,3 prosent og Gamle Oslo med 16,2 prosent. Lavest andel med vedvarende lavinntekt finner vi i Vestre Aker med 6,6 prosent, Nordstrand med 6,7 prosent og Ullern med 6,8 prosent. Samtlige bydeler har imidlertid en nedgang i andelen med vedvarende lavinntekt fra perioden 2020-2022 til perioden 2021-2023.

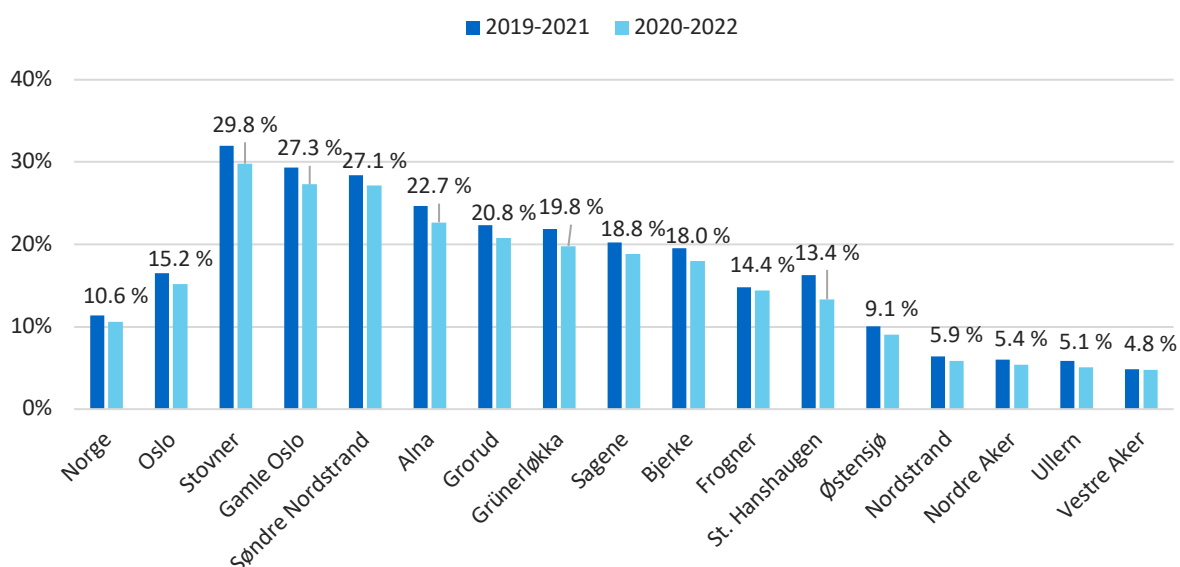
Figur 2.6 Andel personer med vedvarende lavinntekt (EU-60) i Oslo etter bydeler. Prosent

Kilde: SSB, 2025

Den samme tendensen ser vi også når det kommer til barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt, og forskjellene mellom bydelene er enda større på dette området (Oslo kommune, 2024). Siden 2018 har imidlertid andelen husholdninger med barn i vedvarende lavinntekt også gått ned år for år og er nå på 15,0 prosent i Oslo. Nedgangen siden 2018 er noe vi ser i samtlige bydeler i Oslo.

Figur 2.7 Andel barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt i Oslo etter bydeler. Prosent

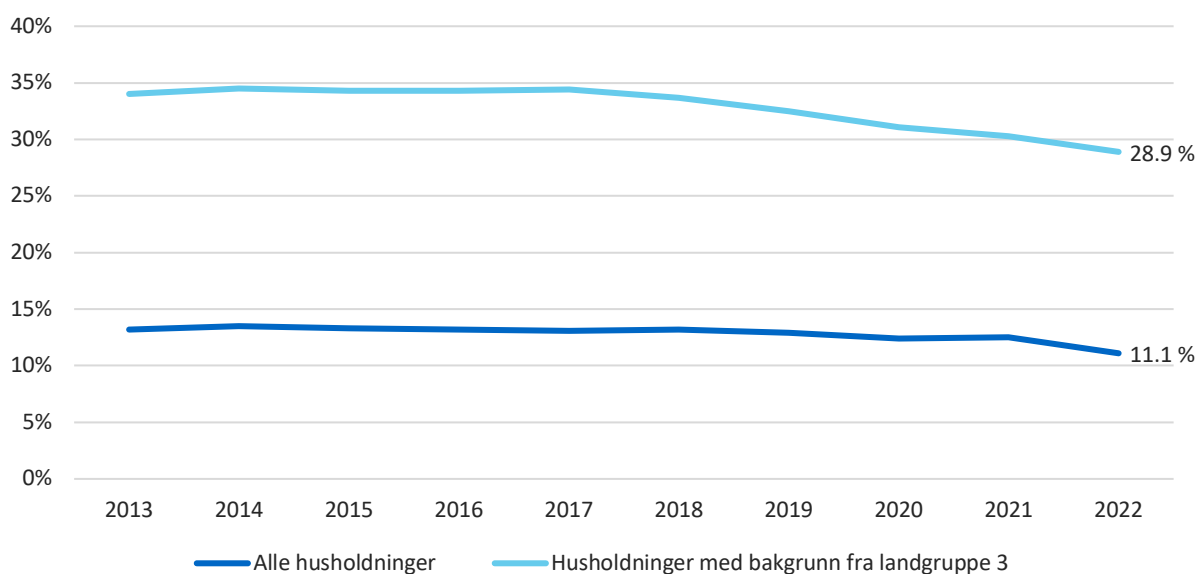

Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2024

Bydelene med de høyeste andelen personer med vedvarende lavinntekt og de høyeste andelen barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt, er de samme bydelene som har de høyeste andelen med innvandrere. I forlengelsen av dette ser vi at personer med innvandrerbakgrunn³ er overrepresentert i lavinntektsgruppen og ligger langt høyere enn husholdninger totalt i Oslo (Oslo kommune, 2023). I perioden 2013 til 2017 ligger andelen med lavinntekt for husholdninger med bakgrunn fra landgruppe 3 stabilt rundt 34 prosent, mens andelen med lavinntekt i alle husholdninger ligger rundt 13,0 prosent i samme periode. Fra 2017 har andelen med lavinntekt for husholdninger med bakgrunn fra landgruppe 3 sunket år for år og ligger nå rett under 30 prosent.

³ SSBs definisjon av innvandrerbakgrunn: Person er født i utlandet eller Norge, og begge foreldre er født i utlandet

Figur 2.8 Andel husholdninger i Oslo med lavinntekt (EU-60) med korrigering for formue. Prosent

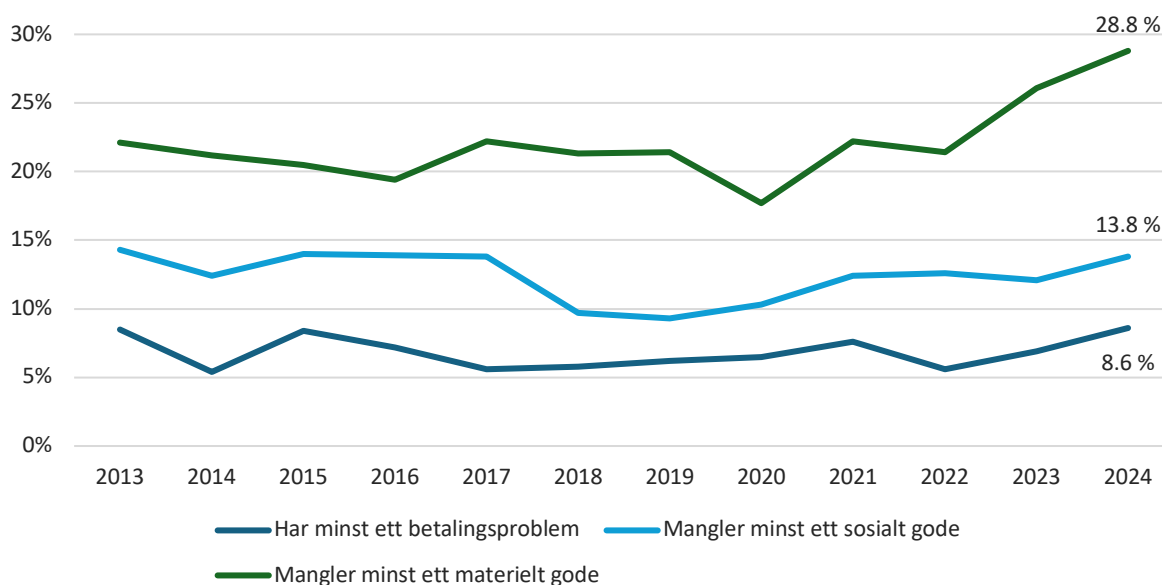
Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2023

2.4 Levekårsundersøkelsen

Selv om realinntektsmålet viser at husholdninger har fått mer penger, betyr ikke det nødvendigvis at husholdningene opplever å ha fått en mer romslig økonomi. Kulturelle og teknologiske endringer kan innebære endringer i hva som regnes om nødvendige materielle goder, og medføre at husholdninger flest må ha et høyere forbruk for å oppnå en gjengs levestandard. For eksempel har fremveksten av internett og digitalisering av samfunnet medført at tilgang til bredbånd og pc og mobil er blitt et nødvendig gode, og utgifter til mobil og bredbånd kan nå regnes som nødvendig. Men den viktigste grunnen til at vi kan forvente et avvik er at utgifter til eie av egen bolig ikke inngår i konsumprisindeksen. Dermed fanges ikke økte boligpriser og økte renter opp av konsumprisindeksen. Det medfører at KPI kan gi et noe skjevt bilde av husholdningenes økonomi når rentene øker mye, eller når boligprisveksten er betydelig høyere enn den generelle prisveksten. Dette gjelder spesielt for Norge som skiller seg ut med en høy gjeldsgrad og høy andel som har lån med flytende rente. Dette medfører at renteøkninger gir en sterk og direkte effekt på husholdningens utgifter.

Levekårsundersøkelsen kartlegger fattigdomsproblemer for ulike grupper i befolkningen og dekker aspekter som økonomisk romslighet og betalingsproblemer, samt tilgang på materielle og sosiale goder.

Figur 2.9 Utvikling i andel personer som har minst et betalingsproblem, personer som mangler minst et sosialt gode og personer som mangler minst et materielt gode. Prosent

Kilde: SSB, 2025

Totalt oppgir 8,6 prosent i Oslo at de har minst et betalingsproblem. Eksempelvis at de har vært ute av stand til å betale enten husleie/fellesutgifter, boliglån, andre lån eller elektrisitet eller kommunale utgifter det siste året (SSB, 2025f). Utviklingen har vært relativt stabil de siste årene, men de siste årene har den steget år for år. Fra 2021 er det gjort endringer i spørreskjema som tydeliggjør at kredittkortgjeld skal regnes med blant betalingsproblemerkene, noe som kan være med å forklare noe av økningen. På landsbasis har det derimot vært stabil utvikling siste året. Det er en noe større andel i Oslo som oppgir at de har minst ett betalingsproblem sammenlignet med landet totalt i 2024. De siste års økte boligpriser, økte gjeldsgrad og økte renter er en stor påkjenning for Oslofolk. Det kan også nevnes at befolkningen i Oslo i større grad leier bolig sammenlignet med resten av fylkene i landet, og at det kan være med å forklare hvorfor boligutgiftene oppleves som ekstra tyngende i Oslo (SSB, 2025g).

Fra 2013 og frem til 2023 har andelen som oppgir at de mangler sosiale goder, sunket i Oslo (SSB, 2025h). Det siste året har andelen økt, og nå oppgir 13,8 prosent i Oslo at de mangler et eller flere av følgende goder: Råd til en ukes ferie årlig, råd til å bruke litt penger på seg selv ukentlig, råd til å delta på regelmessige fritidsaktiviteter eller råd til å spise og drikke ute månedlig. Befolkningen i Oslo oppgir i noe mindre grad enn landet ellers at de mangler minst et sosialt gode.

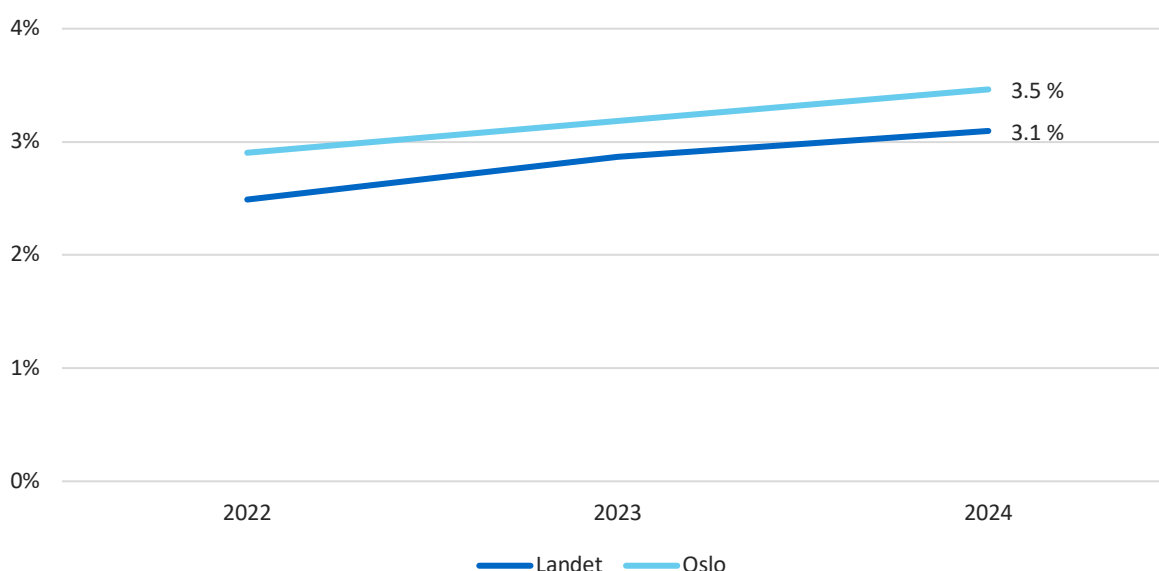
Når det kommer til å ta seg råd til materielle goder ser vi at Oslo aldri har hatt så høy andel som sliter økonomisk som nå (SSB, 2025i). Totalt mangler 28,8 prosent i Oslo et eller flere av følgende goder: Råd til å holde boligen passe varm, råd til å spise kjøtt eller fisk annenhver dag, råd til å gå til tannlege, råd til å bytte ut utslitte møbler, råd til Internett, råd til å erstatte utslitte klær eller råd til bil. Dette er den høyeste andelen som er målt siden 2013 og er et markant hopp fra fjoråret. Her skiller Oslo seg ut med den desidert høyeste andelen på i landet.

2.5 Sosialhjelp

Økonomisk sosialhjelp er en rettighet etter sosialtjenesteloven og fungerer som det nedre sikkerhetsnettet i velferdsordningene, og tildeles av Nav (Velferdsetaten, 2025). Den som ikke kan sørge for sitt eget livsopphold gjennom arbeid eller andre inntektskilder (eksempelvis trygd, arbeidsavklaringspenger, sykepenger eller dagpenger) har krav på økonomisk sosialhjelp. Økonomisk sosialhjelp er en subsidiær ytelse, det vil si at alle andre muligheter til forsørgelse skal være forsøkt. Om dette ikke er nok, kan du ha rett på økonomisk sosialhjelp.

Siden 2022 har det vært en gradvis økning i antall mottakere av økonomisk sosialhjelp i Oslo (SSB, 2025j). I 2024 var det 25 084 personer som hadde mottatt sosialhjelp minst en gang i Oslo, noe som er 2 247 flere enn året før. 25 084 personer utgjør 3,5 prosent av Oslos befolkning, og andelen er en noe høyere andel enn landet har som helhet.

Figur 2.10 Unike mottakere av økonomisk sosialhjelp som andel av befolkningen i Oslos sammenlignet med landet

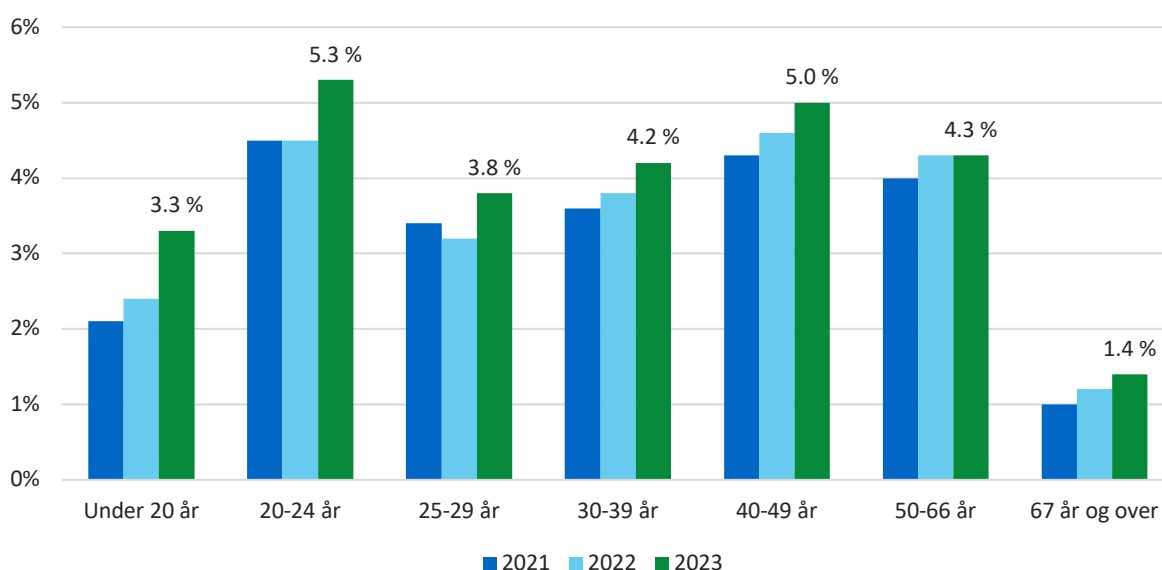
Kilde: SSB, 2025

Årsaken til økningen er sammensatt, men det er grunn til å anta at mye av økningen i sosialhjelpsmottakere er knyttet til fordrevne fra Ukraina. Økte leviekostnader og dyrtid kan også ha ført til at flere med trygdeytelser har behov for supplerende sosialhjelp for å klare seg (Nav, 2025).

Siste tilgjengelige tall brutt ned på aldersgrupper viser at det er de mellom 20-24 år som har den høyeste andelen med sosialhjelp i Oslo, med 5,3 prosent av befolkningen. Deretter følger aldersgruppen 40-49 år med 5,0 prosent. Samtlige aldersgrupper har hatt en økning de siste årene.

Blant de under 30 var det i 2023 omtrent 5 800 personer som hadde mottatt sosialhjelp minst én gang i Oslo, noe som er nesten 1 000 flere enn året før (Oslo kommune, 2024).

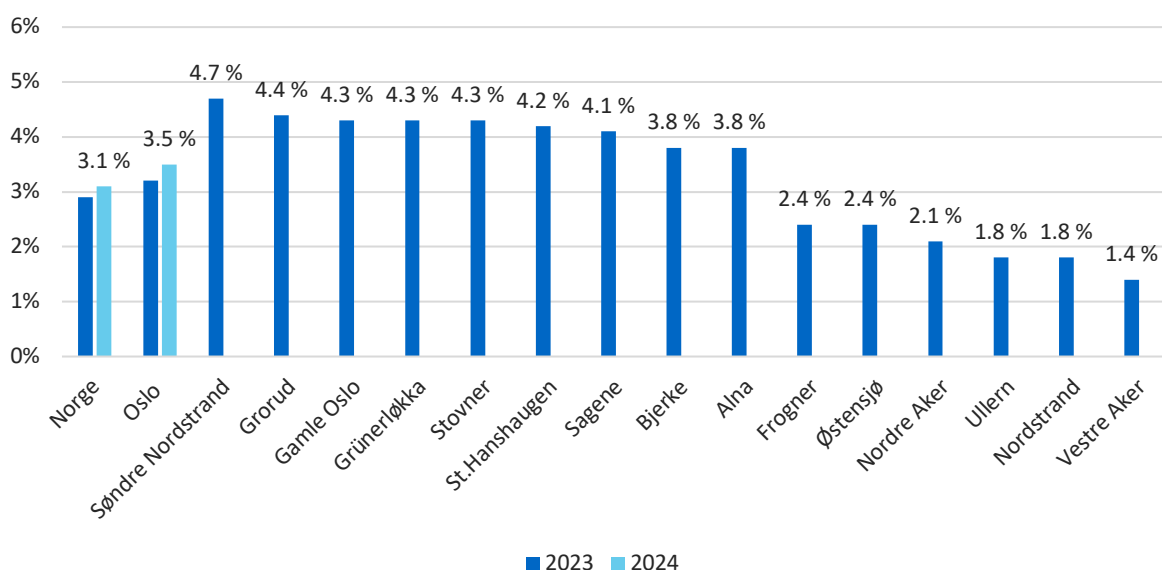
Figur 2.11 Unike mottakere av økonomisk sosialhjelp som andel av befolkningen fordelt på aldersgrupper i Oslo

Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2024

Høyest andel med sosialhjelp i befolkningen er det i bydelene Søndre Nordstrand, Grorud, Gamle Oslo, Grünerløkka, Stovner, St. Hanshaugen og Sagene hvor mer enn fire prosent av befolkningen mottar økonomisk sosialhjelp (Oslo kommune, 2024). Dette er langt høyere andeler sammenlignet med landet som helhet. Lavest andeler finner vi i bydelene Vestre Aker, Nordstrand, Ullern, Nordre Aker, Østensjø og Frogner som alle ligger godt under landsgjennomsnittet på 3,1 prosent.

Figur 2.12 Unike mottakere av økonomisk sosialhjelp som andel av befolkningen i Oslos bydeler

Kilde: SSB, 2025 og Oslo kommune statistikkbank, 2024

2.6 Oppsummering

- Realinntekten for husholdningene i Oslo økte med 2,4 prosent fra året før. Dette er den sterkeste økningen i husholdningenes realinntekter siden 2012. Andelen personer med vedvarende lavinntekt har gått ned. P90/P10, som er et mål på ulikhet, har hatt en nedgang for tredje året på rad.
- Til tross for en positiv utvikling har Oslo fortsatt høyere andeler med vedvarende lavinntekt og det er større ulikhet mellom «rik og fattig» sammenlignet med resten av landet. Flere oppgir også at de har betalingsproblemer og at de mangler sosiale og materielle goder sammenlignet med tidligere år. En viktig årsak kan være at utgifter til egen bolig ikke inngår i konsumprisindeksen. Dermed fanges ikke økte boligpriser og økte renter opp av konsumprisindeksen.
- Aldersgruppen 20-24 år har den høyeste andelen mottakere av sosialhjelp i Oslo, samtidig som unge opp til 35 år har de største andelen med vedvarende lavinntekt. Dette viser hvor utsatte unge er når det kommer til levekårsutfordringer i Oslo.
- Personer med innvandrerbakgrunn er overrepresentert i lavinntektsgruppen og ligger langt høyere enn husholdninger totalt i Oslo. I perioden 2013 til 2017 ligger andelen med lavinntekt for husholdninger med bakgrunn fra landgruppe 3 stabilt rundt 34 prosent, mens andelen med lavinntekt i alle husholdninger ligger rundt 13,0 prosent i samme periode. Innvandrere i Oslo, særlig innvandrere fra landgruppe 3, har større utfordringer på arbeidsmarkedet og har større utfordringer når det kommer til levekår og vedvarende lavinntekt.
- Det er store og strukturelle forskjeller mellom bydelene når det kommer til levekår. Vi ser et skille som deler byen i øst og vest både når det gjelder vedvarende lavinntekt og økonomisk sosialhjelp.

Referanser

- Epland, J., & Tuv, N. (2019). *Slik måler SSB ulikhet*. Hentet fra SSB: <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/statistikk/inntekts-og-formuesstatistikk-for-husholdninger/artikler/slik-maler-ssb-ulikhet>
- Nav. (2025). *Langt flere trengte sosialhjelp i fjor*. Hentet fra Pressemelding: <https://www.nav.no/no/nav-og-samfunn/statistikk/flere-statistikkomrader/nyheter/langt-flere-trengte-sosialhjelp-i-fjor>
- Oslo kommune . (2024). *Tabell BUF003: Barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt (nasjonal inntektsgrense) (D), 2013-2022*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Inntekt/OK-BUF003.px/
- Oslo kommune. (2023). *Tabell INN007: Husholdninger med lavinntekt etter husholdningstyper, med og uten korrigering for formue (D), 2013-2022*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Inntekt/OK-INN007.px/
- Oslo kommune. (2024). *Tabell: STØ20: Antall og andel sosialhjelpsmottakere i befolkningen (B), 2007-2023*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Trygd,%20sosiale%20tjenester%20og%20barnevern__Sosialtjenesten/OK-ST%C3%9820.px/
- Sandvik, L. (2025). *Økte realinntekter for norske husholdninger*. Hentet fra SSB: <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/statistikk/inntekts-og-formuesstatistikk-for-husholdninger/artikler/okte-realinntekter-for-norske-husholdninger>
- SSB. (2025a). *Tabell 06946: Inntekt for husholdninger, etter husholdningstype. Antall og median (F) 2005 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/06946>
- SSB. (2025b). *Tabell 14484: Inntekt før og etter skatt og inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala) for husholdninger, etter husholdningstype. Median i nominelle og faste kroner 2006 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/14484>
- SSB. (2025c). *Tabell 09114: Inntektsfordelingen belyst ved ulikhetsmålene Gini-koeffisient og P90/P10. Inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala) (K) (B) 2004 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/09114>
- SSB. (2025d). *Tabell 10498: Personer i husholdninger med vedvarende lavinntekt (EU-skala 50 og 60 prosent), etter alder. Treårsperiode. Prosent (F) 2004-2006 - 2020-2022*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/10498/>
- SSB. (2025e). *Tabell 12944: Personer i husholdninger med vedvarende lavinntekt (EU-skala 60 prosent), etter alder. Treårsperiode (K) (B) 2011-2013 - 2020-2022*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/12944>
- SSB. (2025f). *Tabell 13642: Økonomisk romslighet og betalingsvansker, etter fylke (F) 2011 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13642/> Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13642/>

- SSB. (2025g). *Tabell 11346: Eierstatus, etter inntektsgruppe. Husholdninger (K) 2015 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11346>
- SSB. (2025h). *Tabell 13638: Sosiale goder, etter fylke (F) 2011 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13638/>
- SSB. (2025i). *Tabell 13634: Materielle goder, etter fylke (F) 2011 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13634/>
- SSB. (2025j). *Tabell 13995: Sosialhjelpstilfeller, utbetalt beløp og stønadstid (K) 2022 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13995>
- St.meld. nr. 28. ((2022-2023))*. Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-31-2006-2007-/id469140/?ch=3#:~:text=Levek%C3%A5r%20handler%20om%20de%20ressurser,tilfreds%20og%20lykkelig%20de%20er.>
- St.meld. nr. 31. ((2006-2007))*. Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-31-2006-2007-/id469140/?ch=3#:~:text=Levek%C3%A5r%20handler%20om%20de%20ressurser,tilfreds%20og%20lykkelig%20de%20er.>
- Velferdsetaten. (2025). *Sosialhjelpsreducerende tiltak*. Rapport fra innsatsgruppen.
- Vrålstad, S. (2017). *Slik har vi det – om målene på livskvalitet og levekår i Norge*. Hentet fra SSB: <https://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/artikler-og-publikasjoner/levekar-og-livskvalitet-hva-hvorfor-og-hvordan>

3. Helse

3.1 Innledning

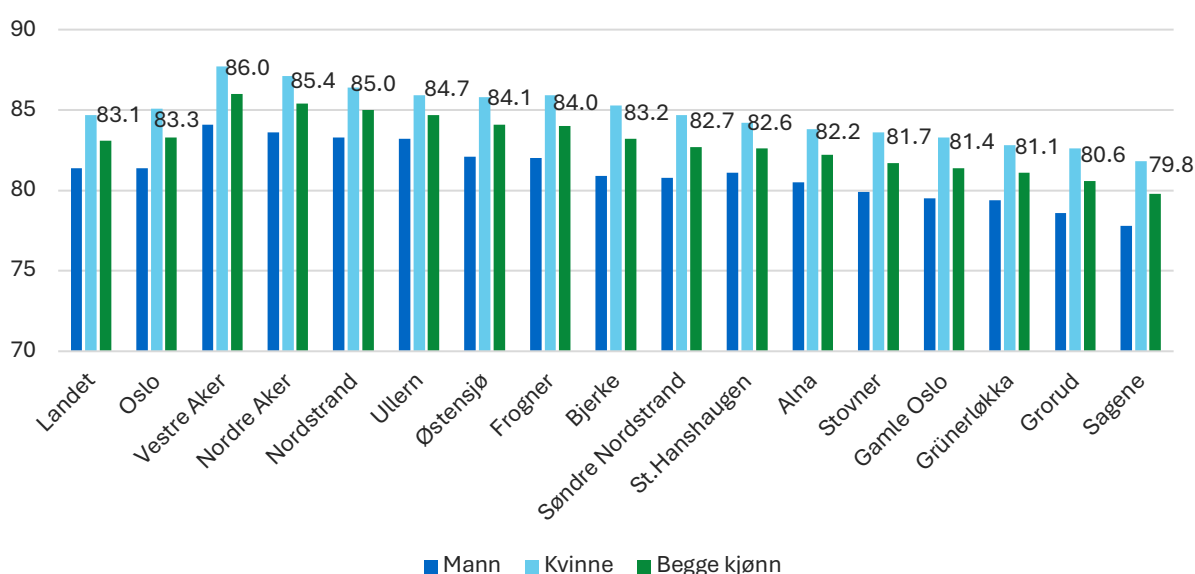
Sykdomsbyrde er et mål på helsetap som kan skyldes for tidlig død og at deler av befolkningen lever med sykdom eller skade. De siste tiårene har sykdomsbyrden i Norges befolkning blitt redusert (FHI, 2024). *Forventet levealder* er en viktig pekepinn på hvordan det står til med folkehelsen, og de siste tiårene har den forventede levealderen økt.

Det forventes også at forventet levealder vil fortsette å øke. Selv om helsetilstanden er blitt bedre, forventes det en viss økning i sykdomsbyrden fram mot 2035. Det skyldes den sterke økningen i antall eldre, som vil medføre økt behov for helse- og omsorgstjenester, herunder blant annet hjelpemidler fra Nav.

I Oslo ser vi, naturlig nok, noe av den samme utviklingen. Til forskjell fra landet som helhet går riktignok økningen i antall eldre noe tregere i Oslo. Økningen i sykdomsbyrden, som følge av økning i antall eldre, vil derfor også gå noe tregere i Oslo. Det vil fortsatt medføre et økt behov for helse- og omsorgstjenester også i Oslo.

Forventet levealder gir utslag i store forskjeller mellom bydelene. Hovedsakelig er byen delt mellom øst og vest, og med sentrumsbydelene et sted midt imellom. Forventet levealder varierer med over seks år mellom bydelen med lavest og høyest forventet levealder i Oslo (Oslo kommune, 2024). Levealderen for en mann bosatt i Sagene er ti år lavere enn en kvinne bosatt i Vestre Aker. Disse forskjellene har vært relativt konstante over tid selv om forventet levealder har steget i alle bydeler. For Oslo har forventet levealder steget fra 80,9 år i 2008 til 83,3 år for siste måling i perioden 2018-2022. Statistisk sentralbyrå publiserer ikke framskrivninger på forventet levealder i kommunene, men forventet levealder i landet forventes å øke med rundt seks måneder fram til 2035. Vi antar at det samme gjelder for Oslo.

Figur 3.1 Forventet levealder i bydeler i Oslo. Fordelt på kjønn. Tallene viser til forventet levealder for begge kjønn

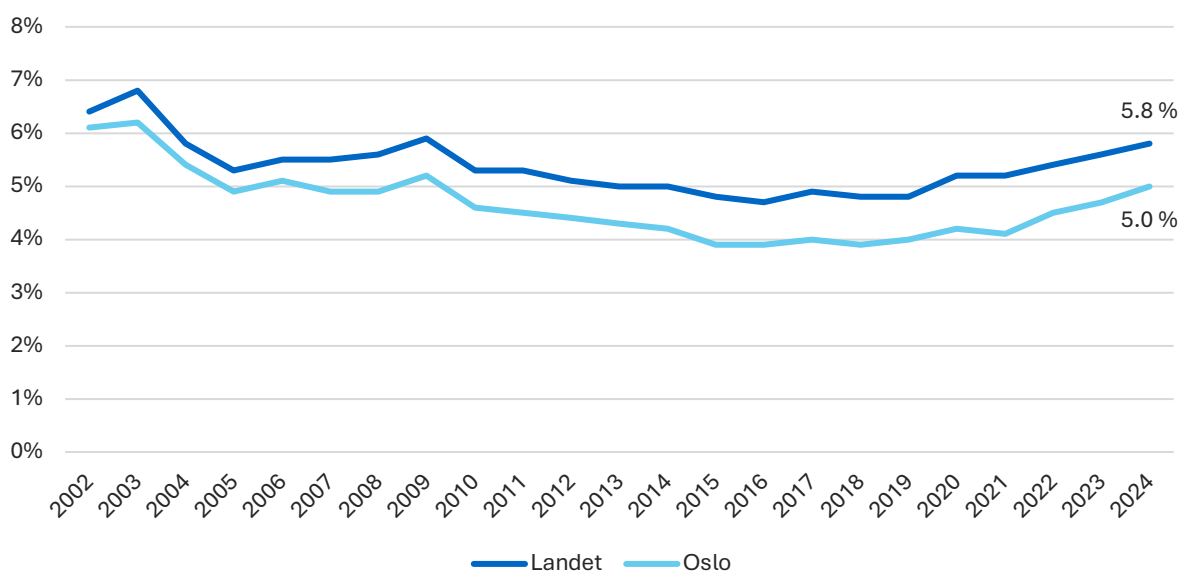
Kilde: Oslo kommune statistikkbank, 2024

3.2 Sykefravær

Sykefraværet i Oslo er lavest av fylkene i landet (Nav statistikkbank, 2025). Årsakene til at Oslo generelt har et lavere sykefravær er sammensatt, men en relativt ung befolkning, høy sysselsettingsandel og et variert arbeidsmarked bidrar til at Oslo har et lavt sykefravær sammenlignet med resten av landet.

Fra 2002 og frem til 2019 gikk sykefraværet i Oslo nedover (Nav statistikkbank, 2025). Rett før koronapandemien startet i 2020, økte sykefraværet noe. Det sank igjen under koronapandemien, trolig på grunn av nedstenging og utstrakt bruk av hjemmekontor. Etter gjenåpningen har sykefraværet økt betydelig, og nå er sykefraværet på 5,0 prosent i Oslo. Dette er lavere enn sykefraværet i landet på 5,8 prosent.

Figur 3.2 Utviklingen i sykefraværet for Oslo sammenlignet med landet

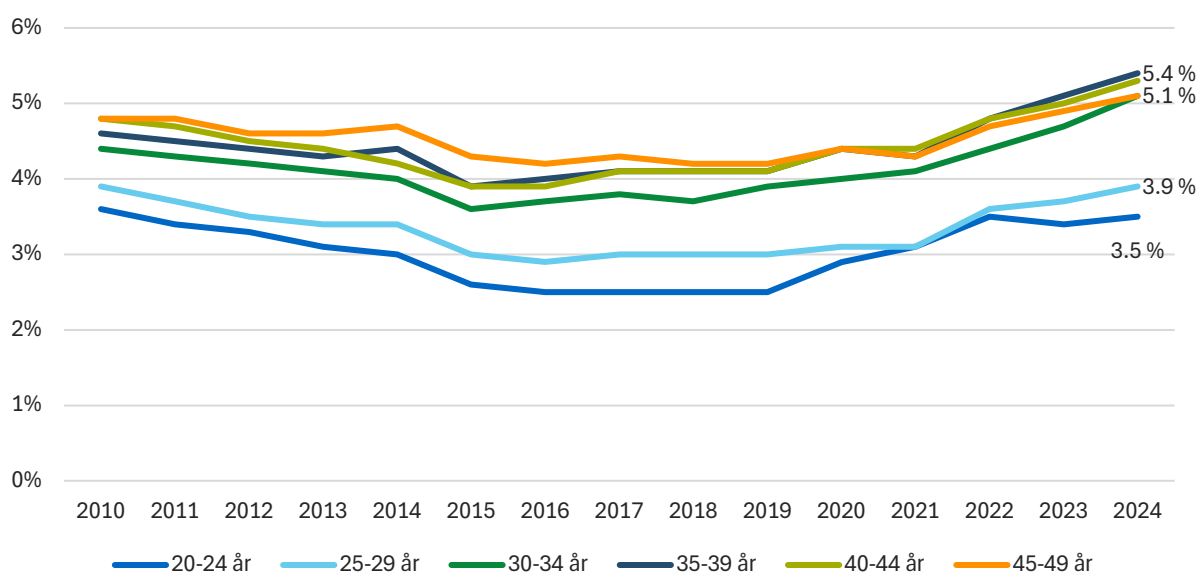

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Tre sentrale forklaringer på sykefravær kan knyttes til konjunktorene (Nossen J. P., 2008). Disiplineringshypotesen går ut på at økonomiske nedgangstider, med stigende arbeidsledighet, disiplinere den enkelte arbeidstaker til å redusere sykefraværet og motsatt. Stresshypotesen (også kalt belastningshypotesen eller aktivitetsnivåhypotesen) innebærer at økt aktivitetsnivå i den enkelte bedrift i en oppgangskonjunktur fører til mer stress for arbeidstakerne og dermed flere arbeidsulykker, mer sykdom og økt sykefravær. Sammensetningshypotesen går ut på at personer med marginal tilknytning til arbeidsmarkedet i større grad har dårligere helse/funksjonsevne og større tilbøyelighet til sykefravær enn andre, og at de utgjør en større andel av de sysselsatte i en høykonjunktur enn i en lavkonjunktur. På den annen side kan et utrygt arbeidsmarked med noe økende ledighet i noen næringer, som vi har sett de siste årene, øke sykefraværet fordi kompensasjonsgraden er betydelig høyere for sykefravær enn dagpenger. En studie som bekrefter denne hypotesen, finnes i en analyse av Silje Kaspersen ved Sintef (Kaspersen, 2017).

Når sykefraværet i Oslo brytes ned på aldersgrupper ser vi at de under 30 år, over tid, har betydelig lavere sykefravær sammenlignet med de andre aldersgruppene i Oslo, samtidig som de mellom 60-64 år har et betydelig høyere sykefravær (Nav statistikkbank, 2025). De resterende aldersgruppene, de mellom 30-60 år, ligger alle med et sykefravær mellom 5,0 og 5,5 prosent i Oslo. Siden 2021 har det vært økning i sykefraværet for samtlige aldersgrupper, men særlig i aldersgruppen 25-39 år, men også de mellom 40-49 har en markant økning. Det er mulig at denne trenden vil fortsette, ettersom det blant annet kan henge sammen med økte krav i arbeidslivet, større åpenhet om psykiske lidelser og økt tendens til å forklare sammensatte problemer med helseutfordringer. Kvinner har jevnt over et høyere sykefravær enn menn.

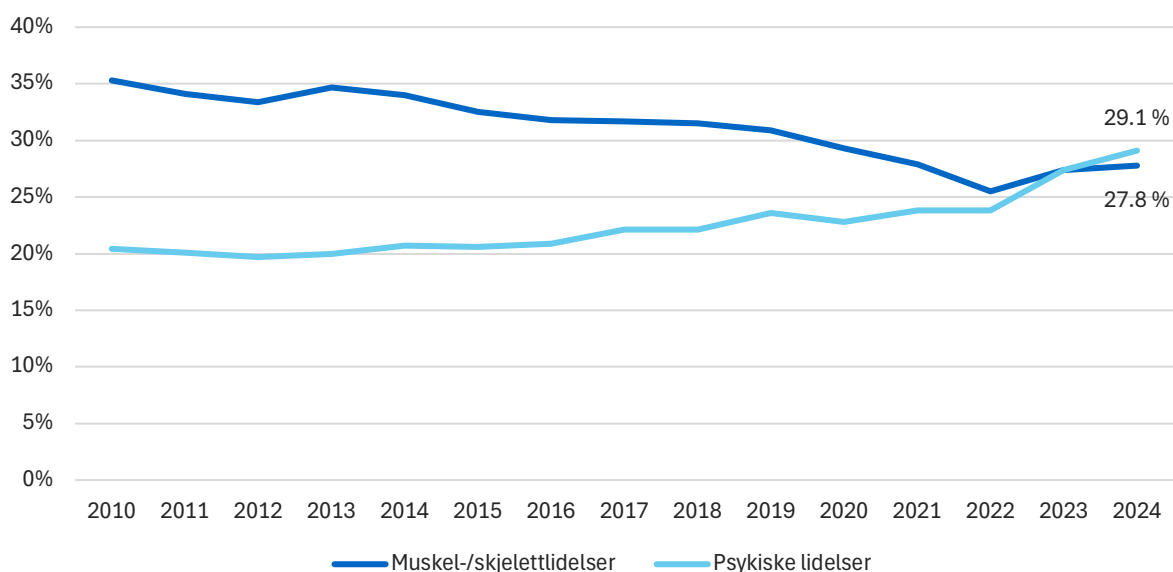
Figur 3.3 Utviklingen i sykefraværet for utvalgte aldersgrupper i Oslo

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Hovedårsaken til økningen er knyttet til fremveksten av psykiske lidelser, særlig de senere årene (Nav statistikkbank, 2025). Psykiske lidelser har, år for år, utgjort en stadig høyere andel av sykefraværet, og fra 2022 økte den kraftig. I løpet av 2023 så vi for første gang at tapte dagsverk på grunn av psykiske lidelser gikk forbi muskel- og skjelettlidelser, og er nå den hyppigste årsaken til sykefravær i Oslo. I 2024 utgjorde psykiske lidelser 29 prosent av det legemeldte sykefraværet i Oslo, og muskel og skjelettlidelser utgjorde 28 prosent. Vi ser noe av den samme utviklingen også i landet som helhet, men her er muskel- og skjelettlidelser fortsatt den hyppigste årsaken til sykefravær. Forskjellene skyldes trolig at Oslo har en yngre befolkning enn resten av landet samt at Oslo har en lavere andel sysselsatte i fysisk krevende yrker som kan gi opphav til plager i muskler og skjelett.

Figur 3.4 Utviklingen i sykefraværet for de to største diagnoser i Oslo som andel av tapte dagsverk

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Hvis vi ser på de spesifikke diagnosene innen *psykiske lidelser* ser vi at den negative utviklingen primært kan knyttes til *depressive lidelser*, som nå utgjør 25 prosent av alle psykiske lidelser, men også *mildere psykiske lidelser* som *psykisk ubalanse*⁴ og *psykiske symptomer/plager*⁵ som begge utgjør rundt 20 prosent av alle psykiske lidelser (Nav statistikkbank, 2025). Det er i andelen av disse diagnosene vi har sett en økning de siste ti årene, og da særlig innen psykisk ubalanse og psykiske symptomer/plager de siste fem årene. Sammenlignet med for ti år siden ser vi at depressive lidelser nå utgjør en lavere andel av de psykiske lidelsene, mens psykisk ubalanse og psykiske symptomer/plager utgjør en høyere andel.

Det er vanskelig å si noe sikkert om årsakene til økningen i psykiske lidelser, og årsakene er nok sammensatt. For det første har det trolig vært et paradigmeskifte i legenes diagnosepraksis. Leger har blitt mer tilbøyelige til å diagnostisere lettere psykiske lidelser og psykiske plager/symptomer som årsak til sykefravær (Brage & Nossen, 2017). Dessuten har det de siste årene vært en økende bevissthet og åpenhet rundt psykiske helseproblemer, noe som kan ha ført til at flere søker hjelp og er mer åpen om eget sykdomsbilde (Nav, 2025b). Økt press og stress i arbeidslivet kan også medføre økt sykefravær, og det er trolig at noe av økningen i de psykiske helseproblemene kan skyldes høyere krav i arbeidslivet (Nossen J. P., 2008). Andre årsaker kan være opplevelser og traumer fra krigsrammede områder, høyt internasjonalt konfliktnivå, dyrtid, renteøkning (som kan gi økonomiske bekymringer), økt bruk av sosiale medier, prestasjonspress, arbeidspress og problemer med å kombinere arbeidsliv og familieliv (Nossen & Delalic, 2024).

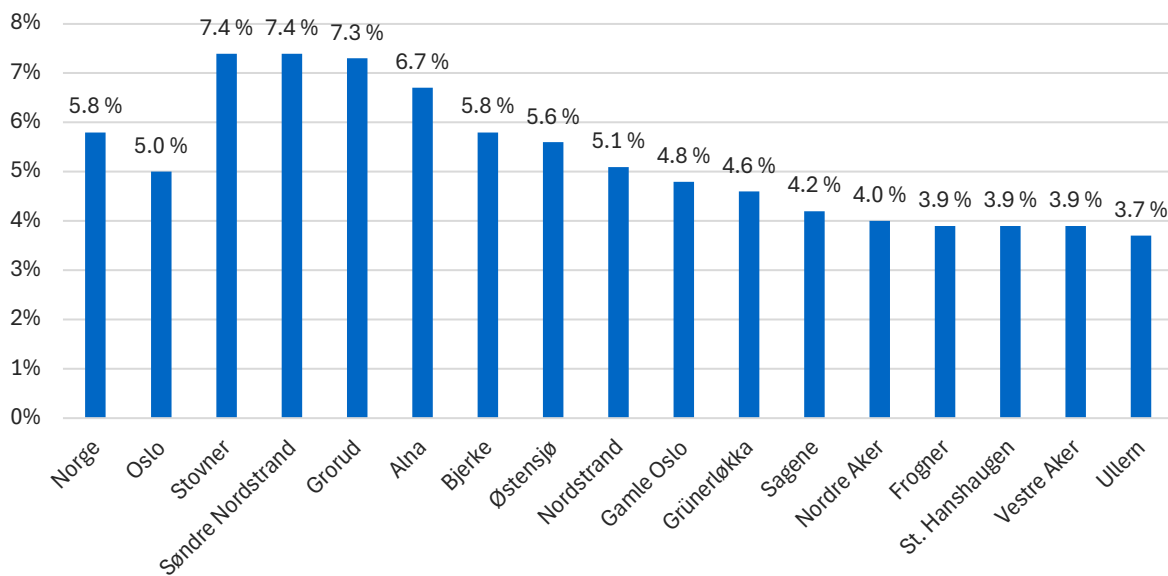
Innen muskel- og skjelettlidelser har det vært en markant økning innen underdiagnosene ryggplager, og skulderplager (Nav statistikkbank, 2025).

⁴ Psykisk ubalanse inkluderer blant annet sorg og tapsreaksjoner.

⁵ Psykiske symptomer/plager gjelder blant annet utbrenthet.

Til tross for et lavere sykefravær i Oslo enn i landet som helhet er det store forskjeller innad i byen. Bydeler som Stovner, Søndre Nordstrand, Grorud og Alna har et sykefravær som ligger godt over landsgjennomsnittet (Nav statistikkbank, 2025). På andre siden er det en rekke bydeler som ligger langt under landsgjennomsnittet. Igjen ser vi store skiller mellom bydelene i øst og bydelene i vest.

Figur 3.5 Sykefraværet fordelt på bydelene i Oslo

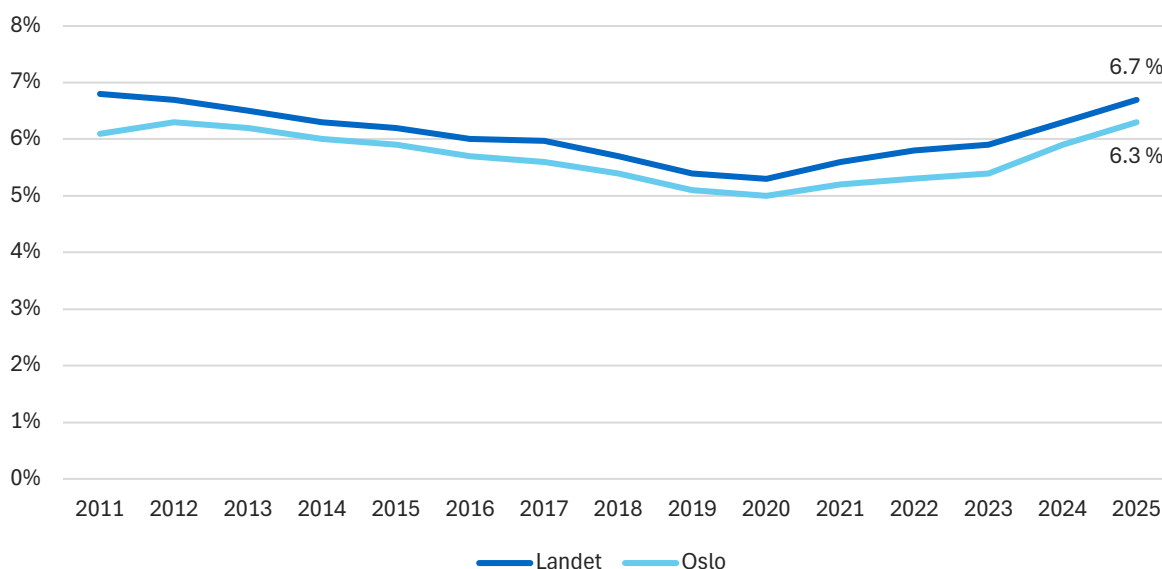

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

3.3 Nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger

Frem mot 2020 sank andelen med nedsatt arbeidsevne i Oslo (Nav statistikkbank, 2025). I likhet med sykefraværet har også andelen med nedsatt arbeidsevne steget år for år siden 2020 og utgjør nå 6,3 prosent av befolkningen i Oslo, noe som tilsvarer mer enn 32 000 personer. Oslo har en noe lavere andel med nedsatt arbeidsevne sammenlignet med landets 6,7 prosent.

Figur 3.6 Utviklingen i andelen med nedsatt arbeidsevne i Oslo sammenlignet med landet

Kilde: Navs statistikkbank, 2025

Over 60 prosent av de som står registrert med nedsatt arbeidsevne i Oslo får arbeidsavklaringspenger (AAP), noe som tilsvarer 20 000 personer (Nav statistikkbank, 2025).

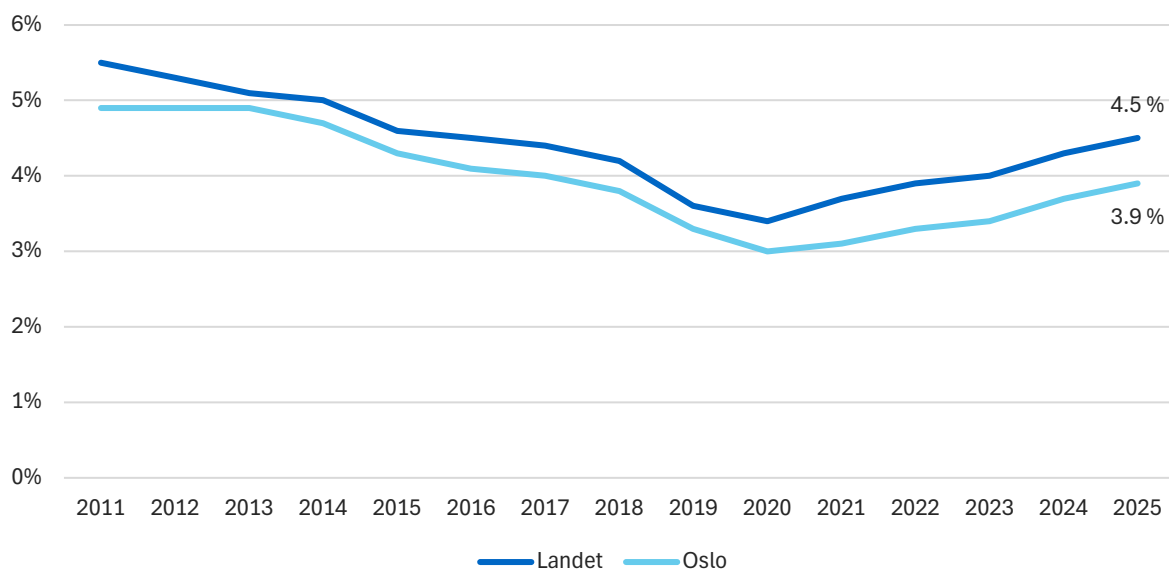
Retten til arbeidsavklaringspenger (AAP)

Som hovedregel kan du ha rett til AAP dersom alle følgende punkter er innfridd (Nav, 2025a):

- Arbeidsevnen din er nedsatt med minst 50 prosent på grunn av sykdom eller skade.
- Arbeidsevnen din er nedsatt til alle typer arbeid du er kvalifisert for.
- Du trenger behandling for å bedre arbeidsevnen din, eller hjelp fra Nav for å beholde eller skaffe arbeid.
- Du har vært medlem i folketrygden sammenhengende i minst 5 år når du søker om AAP.
- Du er mellom 18 og 67 år.

Utviklingen i andelen med arbeidsavklaringspenger er tilnærmet proporsjonal med den for personer med nedsatt arbeidsevne totalt (se figur 3.6 og 3.7) (Nav statistikkbank, 2025). I 2020 ble alle arbeidsavklaringspenger-vedtak automatisk forlenget på grunn av korona-pandemien, og høsten 2022 ble muligheten større for å få forlengelse av AAP-perioden⁶. Videre ble karanteneperioden mellom perioder med arbeidsavklaringspenger avviklet. Etter dette økte antallet og andelen mottakere av arbeidsavklaringspenger betydelig (Kann & Grønlien, 2024). Siden 2020 har andelen med arbeidsavklaringspenger steget til 3,9 prosent. Dette er en lavere andel enn vi ser for landet totalt, som ligger på rundt 4,5 prosent.

Figur 3.7 Utviklingen i andelen med arbeidsavklaringspenger i Oslo sammenlignet med landet

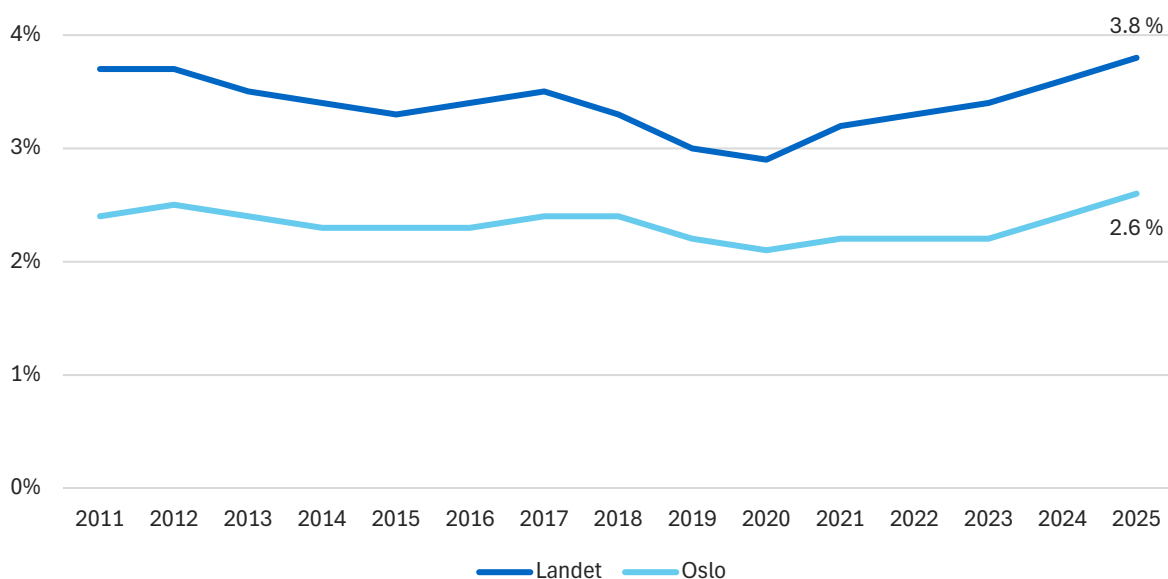
Kilde: Navs statistikkbank, 2025

⁶ Regelverket for arbeidsavklaringspenger (AAP) ble endret i juli i 2022 da karensåret ble fjernet og muligheten for forlengelse utover tre år ble større. Maksimal ordinær stønadperiode (makstid) på tre år ble beholdt (Kann & Grønlien, 2024)

Hovedårsaken til at de mottar arbeidsavklaringspenger er også knyttet til psykiske lidelser, og nesten halvparten av alle som får arbeidsavklaringspenger har en diagnose knyttet til psykiske lidelser (Nav statistikkbank, 2025). Blant de under 30 år er andelen enda høyere. Hele 75 prosent av de som er under 30 år og får arbeidsavklaringspenger har en diagnose knyttet til psykiske lidelser.

Utviklingen for personer under 30 år som får arbeidsavklaringspenger følger også noe av det samme mønsteret som er skissert for alle aldersgrupper totalt, men den store økningen for de under 30 år startet ikke før i 2023 (Nav statistikkbank, 2025). I dag utgjør andelen personer under 30 år med arbeidsavklaringspenger i Oslo 2,6 prosent, noe som tilsvarer rundt 3 500 personer. Det er en betydelig lavere andel sammenlignet med landet, som står med en andel på 3,8 prosent.

Figur 3.8 Utviklingen i andelen under 30 år med arbeidsavklaringspenger i Oslo sammenlignet med landet

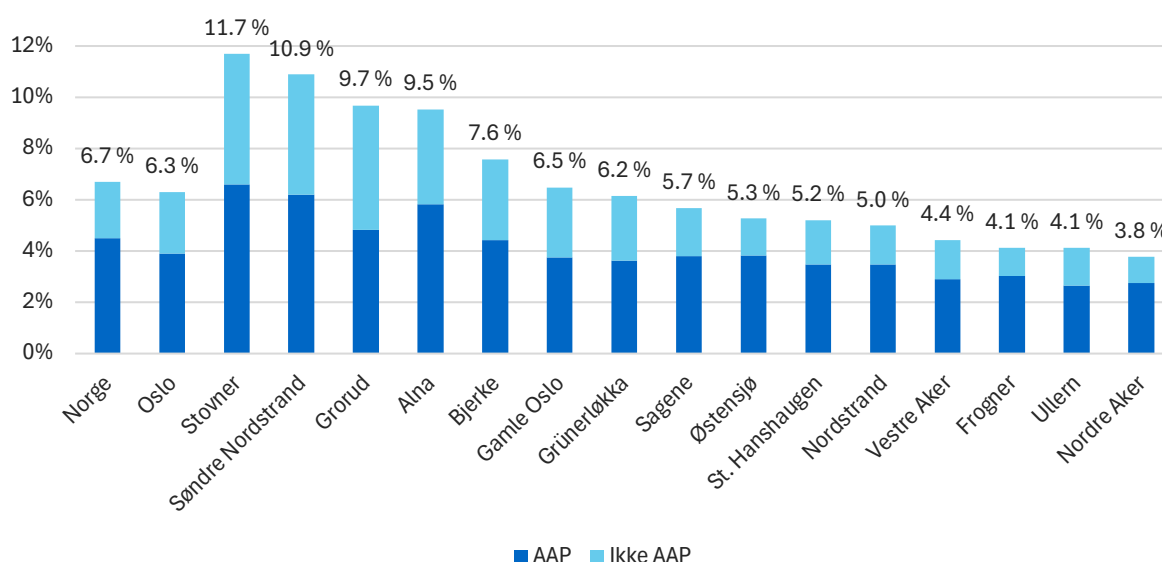
Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Ikke alle personer med nedsatt arbeidsevne får arbeidsavklaringspenger. Omtrent 1 300 av de med nedsatt arbeidsevne får dagpenger eller tiltakspenger, men mange med nedsatt arbeidsevne får ingen statlig ytelse. Antallet med nedsatt arbeidsevne uten statlig ytelse har økt jevnt de siste årene fra rundt 5 000 i 2011 fram til omtrent 11 000 i dag (Nav statistikkbank, 2025).

Arbeidsavklaringspenger gis normalt med en varighet på fire år og gir en stabil inntekt over tid. Personer med nedsatt arbeidsevne som ikke mottar statlig livsoppholdsytelse er ofte avhengig av kommunal sosialhjelp.

Til tross for lavere andeler, med både nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger, i Oslo sammenlignet med landet, er det store forskjeller innad i byen (Nav statistikkbank, 2025). Bydelene Stovner, Søndre Nordstrand, Grorud og Alna har andeler med nedsatt arbeidsevne som ligger langt over landsgjennomsnittet, også når det gjelder arbeidsavklaringspenger. I motsatt ende ser vi bydelene Nordre Aker, Ullern, Frogner og Vestre Aker som har andeler langt under landsgjennomsnittet. Det er et tydelig skille som deler byen i øst og vest.

Figur 3.9 Andelen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om de mottar AAP eller ikke i Oslos bydeler

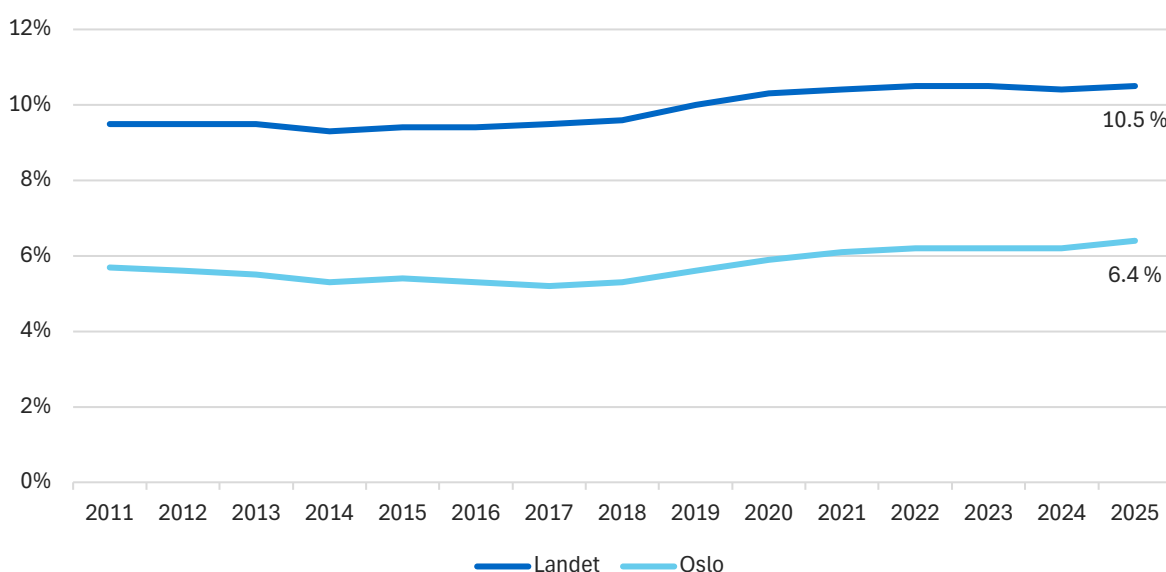

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

3.4 Uføretrygd

Utviklingen i andelen personer som får uføretrygd har vært relativt stabil i Oslo de siste årene (Nav statistikkbank, 2025). Ved inngangen til 2025 var det rundt 32 000 personer som fikk uføretrygd i Oslo. Dette tilsvarer omtrent 6,4 prosent av befolkningen mellom 18 og 67 år, og utgjør en langt mindre andel sammenlignet med landet totalt på 10,5 prosent. Noen av forklaringene til at Oslo ligger lavt sammenlignet med landet er knyttet til det store antallet unge mennesker som er bosatt i byen, et høyere utdanningsnivå sammenlignet med resten av landet, samt et arbeidsmarked hvor risikoen for å bli ufør er relativt mye lavere enn andre deler av landet (Ellingsen, 2025a).

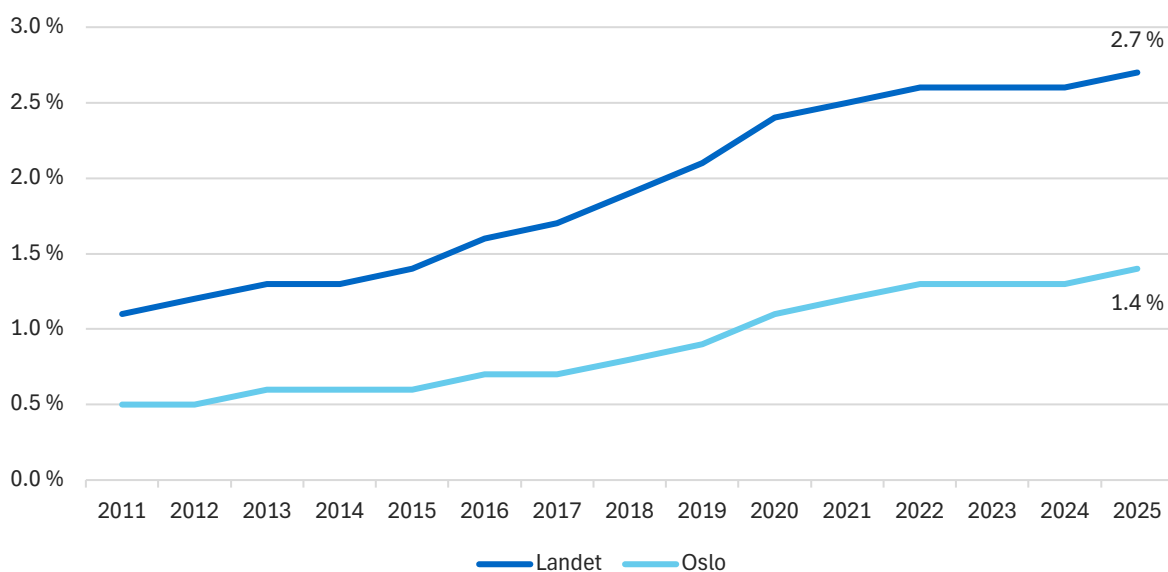
Figur 3.10 Andelen med uføretrygd i Oslo sammenlignet med landet

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Fra 2017 til 2020 økte antallet som fikk uføretrygd markant, delvis som en følge av innstramminger i AAP-regelverket (Nav statistikkbank, 2025). Fra 2021 stabiliserte antallet seg på rundt 30 000 mottakere i Oslo. For de under 30 år har utviklingen vært tilnærmet lik den samme som for befolkningen ellers, men konsekvensen av at unge uføretrygdde øker er større både for den enkelte og for samfunnet (Nav statistikkbank, 2025). Økningen blant unge henger trolig sammen med diagnoser innen psykisk utviklingshemming og autisme. En viktig forklaring kan være at flere blir født med funksjonshemminger fordi flere kvinner får barn senere i livet, og at flere for tidlig fødte barn overlever med nevrologiske og psykiske senskader (Nav, 2025b). I landet som helhet er den vanligste diagnosen blant unge uføremottakere likevel knyttet til psykiske lidelser og adferdsforstyrrelser, og vi antar at det samme er tilfellet i Oslo (Ellingsen, 2025b).

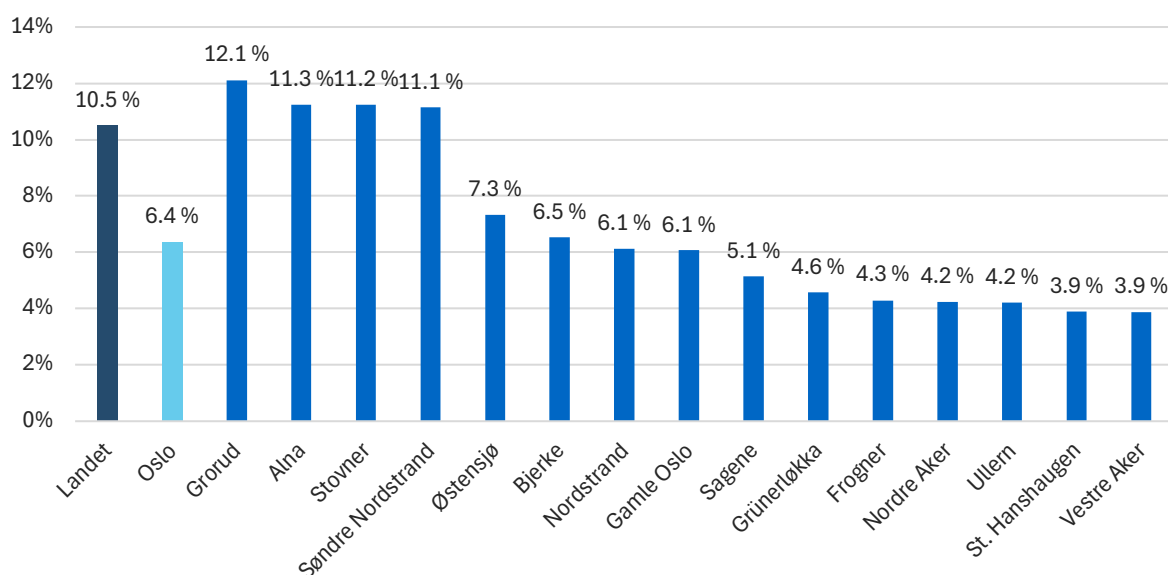
Figur 3.11 Andelen med uføretrygd blant de under 30 år i Oslo sammenlignet med landet

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Andelen med uføretrygd i Oslo ligger langt under landsgjennomsnittet, men bydeler som Grorud, Alna, Stovner og Søndre Nordstrand har andeler som ligger godt over landsgjennomsnittet. I motsatt ende ser vi bydeler som Vestre Aker, St. Hanshaugen, Ullern, Nordre Aker og Frogner som ligger med lave andeler uføretrygd (Nav statistikkbank, 2025).

Figur 3.12 Andelen av befolkningen i Oslo som får uføretrygd i Oslos bydeler

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Noen sammenhenger knyttet til helse i Oslo

Folkehelseundersøkelsen i Oslo viser at det er store variasjoner i helse, trivsel og levekår, med et tydelig øst-vest-skill (FHI, 2025). Vestlige bydeler preges av bedre helse og sosioøkonomiske forhold, mens det i flere østlige bydeler er en høyere forekomst av helseproblemer, økonomiske vansker og lavere andeler som rapporterer høy sosial støtte. Undersøkelsen viser i tillegg at sentrumsnære bydeler kan ha andre typer utfordringer, blant annet trangboddhet. Dessuten har utdanningsnivå og husholdningsøkonomi en særlig sterk sammenheng med helse. Jo høyere utdanning og mindre anstrengt husholdningsøkonomi, desto lavere forekomst av både fysiske og psykiske helseplager.

Over halvparten av alle som mottar arbeidsavklaringspenger kommer fra et sykefravær der de mottar sykepenger. 35 prosent av alle som slutter å få arbeidsavklaringspenger, går over til uføretrygd (Nav statistikkbank, 2025).

3.5 Oppsummering

- De siste årene har en stadig høyere andel av Oslos befolkning mottatt helserelaterte ytelser fra Nav.
- Både sykefraværet, andelen personer med nedsatt arbeidsevne og andelen personer med arbeidsavklaringspenger har økt hvert år siden pandemien. De siste tilgjengelige tallene viser andeler som er omtrent ett prosentpoeng høyere enn i 2021 for alle de tre områdene. Uføretrygd har økt det siste året, men har ikke hatt den samme økningen over tid som sykefravær, nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger.
- Over halvparten av alle som mottar arbeidsavklaringspenger kommer fra et sykefravær der de mottar sykepenger. Rundt én av tre som får arbeidsavklaringspenger får uføretrygd senere i livet.
- Andelen personer som har blitt sykmeldt, fått arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd på grunn av psykiske lidelser har økt de siste årene. Psykiske lidelser er nå den dominerende diagnosen for alle tre ytelser, og særlig for unge under 30 år. Det er mildere psykiske lidelser som psykisk ubalanse og psykiske symptomer/plager som har økt mest de siste ti årene.
- Det er et tydelig mønster blant bydelene når vi ser på helserelaterte ytelser og sykefravær. Noen bydeler er langt over det nasjonale gjennomsnittet, mens andre er godt under. Bydelene i øst har et høyere sykefravær og en høyere andel av befolkningen som får en helseytelse fra Nav. Det viser at det er stor forskjell på behovet for Navs tjenester i de ulike bydelene.
- Et godt arbeidsmiljø og gode arbeidsforhold kan forebygge sykdom. Selv om helserelaterte ytelser øker, er det likevel mulig for bedrifter og Nav å redusere helserelatert fravær gjennom systematisk IA-arbeid.

Referanser

- Brage, S., & Nossen, P. (2017). *Sykefravær på grunn av psykiske lidelser - Utviklingen siden 2003*. Hentet fra Arbeid og velferd nr. 2-2017: <https://www.nav.no/no/nav-og-samfunn/kunnskap/analyser-fra-nav/arbeid-og-velferd/arbeid-og-velferd/sykefravaer-pa-grunn-av-psykiske-lidelser-utviklingen-siden-2003>
- Ellingsen, J. (2025a). *Statistikknotat: Utviklingen i uføretrygd 2024*. Hentet fra Nav.no: <https://www.nav.no/no/nav-og-samfunn/statistikk/aap-nedsatt-arbeidsevne-og-uforetrygd-statistikk/uforetrygd/uforetrygd-statistikknotater>
- Ellingsen, J. (2025b). *Statistikknotat: Utviklingen i diagnoser for unge uføretrygdede i 2023*. Hentet fra Nav.no: <https://www.nav.no/no/nav-og-samfunn/statistikk/aap-nedsatt-arbeidsevne-og-uforetrygd-statistikk/uforetrygd/diagnoser-uforetrygd>
- FHI. (2023). *Forventet levealder i Norge*. Hentet fra <https://www.fhi.no/he/folkehelse rapporten/samfunn/levealder/?term=>
- FHI. (2024). *Sykdomsbyrde i framtiden*. Hentet fra <https://www.fhi.no/he/senter-sykdomsbyrde/sykdomsbyrde-i-framtiden/>
- FHI. (2025). *Folkehelseundersøkelsen i Oslo 2024: Fremgangsmåte og utvalgte resultater*. Oslo: Folkehelseinstituttet.
- Kann, I. C., & Grønlien, E. (2024). *Tilbake til fortiden? Reverserte AAP regler - igjen lettere å forlenge*. Hentet fra Arbeid og velferd nr.3-2024.
- Kaspersen, S. L. (2017). *Health and Unemployment in Norway: Selection or Causation?* Hentet fra NTNU Open: <https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/handle/11250/2469236>
- Nav. (2025a). *Hvem kan ha rett til AAP?* Hentet fra <https://www.nav.no/aap>
- Nav. (2025b). *Navs omverdensanalyse 2025–2035*.
- Nav statistikkbank. (2025).
- Nossen, J. P. (2008). *Sykefraværet og konjunktorene – hva vet vi om sammenhengen?* *Arbeid og velferd nr. 4-2008*.
- Nossen, J. p., & Delalic, L. (2024). *Hvorfor er sykefraværet fortsatt høyt 3–4 år etter starten av pandemien?* Hentet fra Arbeid og velferd nr.2-2024.
- Oslo kommune. (2024). *Tabell BEF014: Forventet levealder etter alder og kjønn (B), 2008-2022*. Hentet fra Oslo kommune statistikkbank: https://statistikkbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Befolkning__F%c3%b8de,%20d%c3%b8de%20og%20forventet%20levealder/OK-BEF014.px/table/tableViewLayout2/

4. Arbeidsmarkedet

4.1 Generelle trender som kan påvirke arbeidsmarkedet

I årene frem mot 2035 vil det trolig komme endringer som følge av kontinuerlig omstilling i arbeidsmarkedet, klimaendringer, og teknologisk utvikling med automatisering og kunstig intelligens. Dette er sterke underliggende trender som sannsynligvis vil fortsette uavhengig av en usikker geopolitisk situasjon, eventuelle fremtidige militære konflikter eller økonomiske opp- og nedgangskonjunkturer (Nav, 2025). Slike trender vil påvirke arbeidsmarkedet i Oslo på lik linje med resten av landet, samtidig som det er en rekke forskjeller som kan slå ulikt ut. Arbeidsmarkedet i Oslo kjennetegnes av at mange er ansatt innen tjenesteytende næringer som eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting og it-yrker innen informasjon og kommunikasjon, men er naturlig nok mindre i sektorer som er store på landsbasis som utvinning og bergverksdrift som knyttes til oljenæringen (SSB, 2025a).

Alle sektorene er konjunkturutsatte, men ved økonomiske opp- og nedgangstider kan arbeidsledigheten utvikle seg forskjellig geografisk. Et betydelig usikkerhetsmoment i de kommende årene er handelskonflikten mellom land som følge av de pågående tollmurene iverksatt av amerikanske myndigheter. Oslo har få eksportbedrifter, som tilsier at det vil kunne få mindre konsekvenser for arbeidsmarkedet i Oslo. Men dersom denne konflikten drar ut i tid og trappes opp, vil den imidlertid kunne påvirke også arbeidsmarkedet i Oslo med høyere ledighet.

Foruten disse endringene i arbeidsmarkedet, kan det også komme mer generell usikkerhet som følge av uforutsette hendelser med brå omveltninger på kort tid som ikke kan forutses. Eksempler på slike hendelser i de senere år er effekten av koronapandemien som skapte svært høy arbeidsledighet på kort tid, og den påfølgende høye prisveksten og rentenivået som bidro til høy arbeidsledighet blant visse yrkesgrupper. Slike hendelser kan skape et behov for omstilling og raske omprioriteringer på svært kort tid.

Hvilken rolle spiller økonomien for arbeidsmarkedet?

Verdensøkonomien har de siste 50 årene blitt langt mer sammenvevd med økt internasjonal handel, globale forsyningsledd og virksomheter som opererer på tvers av landegrenser. Denne utviklingen har hatt konsekvenser for det norske arbeidsmarkedet. Norske selskaper har flyttet produksjonen til andre land, mens internasjonale selskaper har etablert seg i Norge, og i noen tilfeller utkonkurrert eksisterende norske aktører. Dette har bidratt til økonomisk vekst, men også medført avhengighet av visse land som Kina. Koronapandemien og krigen i Ukraina avdekket utfordringer knyttet til generell sikkerhet som forsvar og forsyningssikkerhet med kontroll over råvarer og leveranser av ferdige produkter. Kontroll over ressurser og forsyningskjeder kan føre til økt konkurranse mellom stormakter i Asia, Europa og USA med lavere økonomisk vekst globalt, noe som kan påvirke norsk økonomi (Nav, 2025).

Amerikansk politikk har innvirkning på internasjonale forhold, som også berører Norge. Høyere tollsatser og en mulig handelskonflikt mellom USA og andre land vil trolig redusere internasjonal handel, og kan resultere i lavere økonomisk vekst og høyere priser globalt som resultat. Dette er forhold som også vil berøre Norge (Nav, 2025).

I de kommende årene kan konsekvensene av dette bli svakere økonomisk vekst globalt, endrede handelsmønstre og tollbarrierer, samt økt geopolitisk usikkerhet som følge av Ukrainakrigen. Som et lite land med en åpen økonomi kan Norge merke konsekvensene med nedleggelser av norske eksportbedrifter og økt arbeidsledighet. Omfanget er imidlertid høyst uvisst for de kommende årene.

Klimaendringenes påvirkning på arbeidsmarkedet

Oljeinntektene har hatt og vil fortsatt spille en viktig rolle i norsk økonomi i mange år fremover, men vil trolig gradvis bli mindre frem mot 2035. Dette har sammenheng med klimaendringer, og mindre behov for olje som følge av en økt global satsning på fornybar kraft og reduserte kostnader knyttet til produksjon av slik energi. Det kan påskynde behovet for å tilpasse seg en mindre oljeavhengig norsk økonomi med omstilling til et grønt skifte. Behovet for arbeidskraft kan som følge av dette bli mindre i både oljenæringen og industrien som leverer produkter til næringen. Norske myndigheter har derfor igangsatt en rekke tiltak for å dreie norsk økonomi i retning av et grønt skifte med sikte på å få etablert nye grønne arbeidsplasser (Nav, 2025). Statistikk fra SSB over antall ansatte indikerer at omfanget av denne trenden trolig vil være begrenset i Oslo. Årsaken til det er at det er relativt få som jobber i oljerelaterte næringer i Oslo med drøyt 600 personer ved utgangen av 2024 (SSB, 2025b).

Mot en teknologisk utvikling som endrer arbeidsmarkedet?

Digital kompetanse er stadig mer etterspurt i arbeidslivet og etter hvert betraktet som en grunnleggende ferdighet. Manglende digitale ferdigheter vil dermed kunne gi langt færre muligheter i arbeidslivet. Mange arbeidstakere vil trolig også måtte øke sin digitale kompetanse som et resultat av økt digitalisering (Nav, 2025).

Teknologiske fremskritt og automatisering har tradisjonelt sett medført færre ansatte innen yrker med lavere krav til kompetanse. Personer med høyere utdanning er imidlertid ikke uberørt av endringer som kommer med teknologisk utvikling. Innen mange akademikeryrker vil det trolig komme omfattende endringer av arbeidsinnholdet. Eksempelvis kan teknologi bidra til at juridiske kontrakter automatiseres, med mindre tid brukt på administrasjon og rutineoppgaver. Dette kan også påvirke regnskapsførere og ulike stillinger innen bank og forsikring. I Nav og andre offentlige etater har automatisering av saksbehandling innen visse områder medført redusert behov for saksbehandlere (Nav, 2025).

Den digitale utviklingen, med økt automatisering og bruk av kunstig intelligens, kan medføre at mange jobber innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi forsvinner. Samtidig er det trolig her mye av etableringen av nye arbeidsplasser kommer i fremtiden (Nav, 2025). Innføring og vedlikehold av nye teknologiske løsninger vil eksempelvis kunne medføre et økt behov for spesialister innen teknologi og it, som systemutviklere, dataanalytikere og teknisk støtte (Nav, 2025). Drøyt halvparten av alle som jobber med it-tjenester i landet hadde Oslo som arbeidssted per 2024, tilsvarende drøyt 33 400 personer (SSB, 2025b). Med så mange ansatte i denne næringen i Oslo, kan digitale endringer føre til at jobbmulighetene endrer seg, noe som kan føre til at vi vil oppleve at arbeidsledigheten i hovedstaden utvikler seg annerledes enn i resten av landet de nærmeste årene.

Helse- og sosialtjenesten er den nest største næringen i Oslo med over 80 000 ansatte (SSB, 2025a). Teknologisk utvikling vil trolig ha en viss betydning for antall ansatte i årene fremover. I helsevesenet kan automatisering, kunstig intelligens og robotikk effektivisere mange manuelle arbeidsoppgaver. Eksempler på dette er diagnostisering av sykdommer ved hjelp av kunstig intelligens og operasjoner med robotkirurgi som kan redusere behovet for spesialister som kirurger. Digitalisering av pasientjournaler og automatisering av administrative oppgaver kan frigjøre mer tid til pasientbehandling for helsearbeidere som sykepleiere og pleieassistenter der teknologi ikke kan erstatte den emosjonelle støtten pasienter har behov for (Nav, 2025).

Kontinuerlig omstilling fører til varige endringer i arbeidsmarkedet

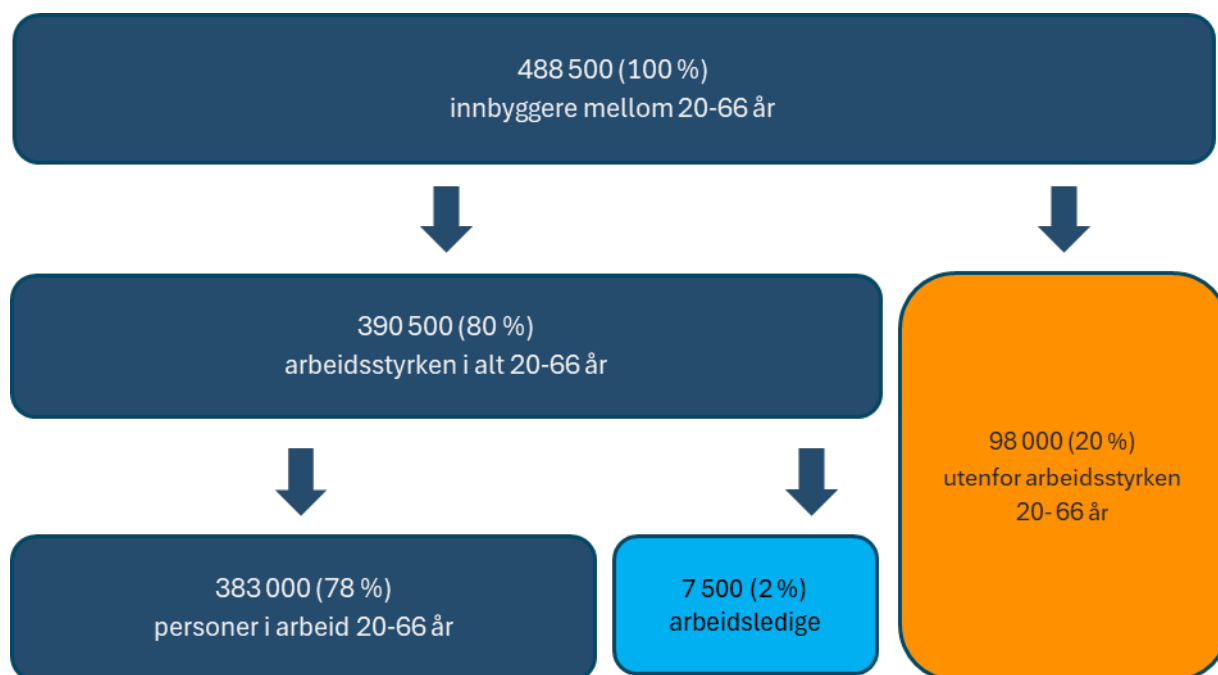
Det er usikkert hvordan samfunnet vil omstille seg til endrede behov som følge av teknologisk utvikling og klimaendringer (Nav, 2025). Et viktig fokusområde i klimaomstillingen er overføring av kompetanse og arbeidskraft fra næringer med forventet nedgang i antall ansatte, til nye grønne næringer hvor det kan forventes økt behov for arbeidskraft i årene fremover. Verft som tidligere har produsert skip til olje og gass, kan trolig begynne å bygge andre typer skip som ferger og cruisebåter. Blant de som har jobbet i oljenæringen, som kokker, renholdere og sykepleiere, vil mange kunne finne tilsvarende jobber på land uten behov for omfattende kompetanseheving (Nav, 2025). Denne trenden tror vi at antageligvis vil ha liten påvirkning på arbeidsmarkedet i Oslo. Ved utgangen av 2024 var det rundt 600 personer som jobbet innen olje- og gassrelaterte yrker i Oslo, og antallet har vært synkende over flere år (SSB, 2025b).

I en tid med omstilling kan det oppstå en økt risiko for langvarig ubalanse mellom tilbud og etterspørsel i arbeidsmarkedet dersom arbeidstakernes kompetanse og ferdigheter ikke er i tråd med arbeidsgivernes behov. For å tilpasse arbeidslivet til fremtidens krav, vil yrkesmessig mobilitet blant arbeidssøkere, evnen til å bytte jobb og tilpasse seg nye roller bli stadig viktigere. Etterutdanning og kompetanseheving i løpet av karrieren vil også få økt betydning. En mulig løsning på disse mulige utfordringene er å åpne utdanningssystemet for livslang læring i tillegg til kompetansehevende tiltak gjennom Nav og andre offentlige aktører (Nav, 2025). Tidligere forskning tilsier at arbeidsledige personer med høyere utdanning lettere omstiller seg til andre jobber med yrkesmessig mobilitet (Nav, 2018). Utdanningsnivået i Oslos befolkning over 16 år er høyt, og mer enn halvparten har utdanning fra høyskole og universitetsnivå (SSB, 2024a). Gitt det høye utdanningsnivået i befolkningen tilsier dette at Oslo er godt rustet for yrkesmessig mobilitet i årene fremover.

4.2 Arbeidsstyrken i Oslo

Figur 4.1 illustrerer den arbeidsføre delen av befolkningen i Oslo mellom 20-66 år sin tilknytning til arbeidslivet ved inngangen av 2024. Den øverste boksen viser at det var rundt 488 500 personer mellom 20 og 66 år bosatt i Oslo (SSB, 2025i). Blant disse 488 500 personene, tilbyr 390 500 sin arbeidskraft i arbeidsmarkedet og inngår i arbeidsstyrken i Oslo, mens rundt 98 000 personer ikke er en del av arbeidsstyrken i Oslo. Av disse 98 000 er om lag 4 000 alderspensjonister, om lag 5 000 i arbeidsmarkedstiltak, om lag 16 500 i utdanning, 34 000 får arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd og om lag 38 000 i kategorien andre. «Andre»-kategorien er en restgruppering av de som ikke fanges opp av høyere prioriterte statuser og kan blant annet inneholde personer med etterlattepensjon inkl. barnepensjon, supplerende stønad, pensjoner fra andre enn Nav/Folketrygden, kontantstøtte, enslig forsørgerstønad/overgangsstønad, sosialhjelp og ukjent status. Av de drøyt 390 500 personene som inngår i arbeidsstyrken i Oslo i 2024 var omkring 383 000 personer i arbeid, mens om lag 7 500 personer stod registrert som arbeidsledig.

Figur 4.1 Antallet personer i befolkningen, i arbeidsstyrken, i arbeid i Oslo mellom 20 og 66 år.
Tall per 4. kvartal 2023

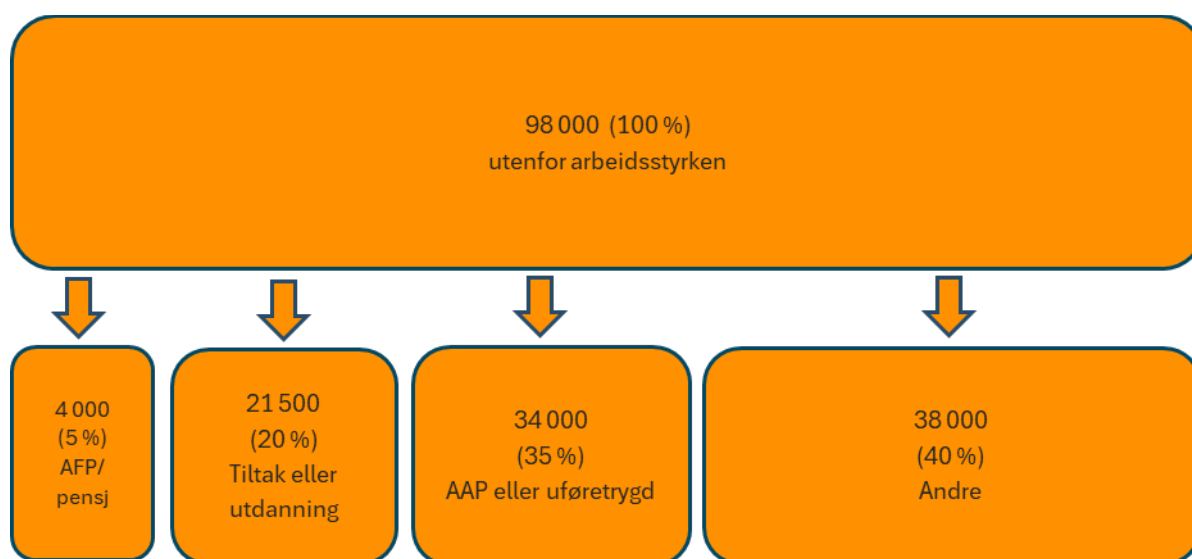
Kilde: Registerbaserte tall fra SSB, 2025

Nærmere 84 000 personer i Oslo er hverken i arbeid, utdanning eller tiltak, noe som utgjør 17 prosent av Oslos befolkning mellom 20-66 år (SSB, 2025i). Det er på samme nivå som i landet som helhet. Når vi bryter ned tallene på de som er mellom 20-29 år i Oslo ser vi omtrent det samme bildet som for de mellom 20-66 år, hvor rundt 80 prosent av innbyggerne utgjør arbeidsstyrken og 20 prosent er utenfor arbeidsstyrken (SSB, 2025h). I aldersgruppen 20-29 år er det derimot store forskjeller på sammensetningen av de som er utenfor arbeidsstyrken sammenlignet med de som er

mellom 20-66 år. De aller fleste, 55 prosent, som er utenfor arbeidsstyrken mellom 20-29 år, er i arbeidsmarkedstiltak eller utdanning.

Det er heller ingen pensjonister og kun 10 prosent er på arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd blant de mellom 20-29 år. Andelen som tilhører andre blant de som er mellom 20-66 år er derimot den samme som for de mellom 20-66 år, rundt 40 prosent, og utgjør nesten 10 000 personer i Oslo. På grunn av den høye andelen som er i utdanning eller tiltak blant de mellom 20-29 år, er andelen som står utenfor arbeid, utdanning eller tiltak langt lavere sammenlignet med de mellom 20-66 år, og utgjør 11 prosent av Oslos befolkning mellom 20-29 år. Det tilsvarer omtrent 13 500 personer. Andelen for landet er 12 prosent.

Figur 4.2 Antall personer utenfor arbeidsstyrken i Oslo mellom 20 og 66 år. Tall per 4. kvartal 2023

Kilde: Registerbaserte tall fra SSB, 2025

Arbeidsstyrken

Arbeidsstyrken er summen av antall personer i arbeid og antall arbeidsledige, altså personer som tilbyr sin arbeidskraft i arbeidsmarkedet. Personer med nedsatt arbeidsevne inngår ikke i arbeidsstyrken som arbeidsledige.

Sysselsatte

Sysselsatte omfatter lønnstakere, oppdragstakere, frilansere og selvstendig næringsdrivende, som utførte inntektsgivende arbeid av minst én times varighet i referanseuken, samt personer som har et slikt arbeid, men som var midlertidig fraværende pga. sykdom, ferie, lønnet permisjon e.l.

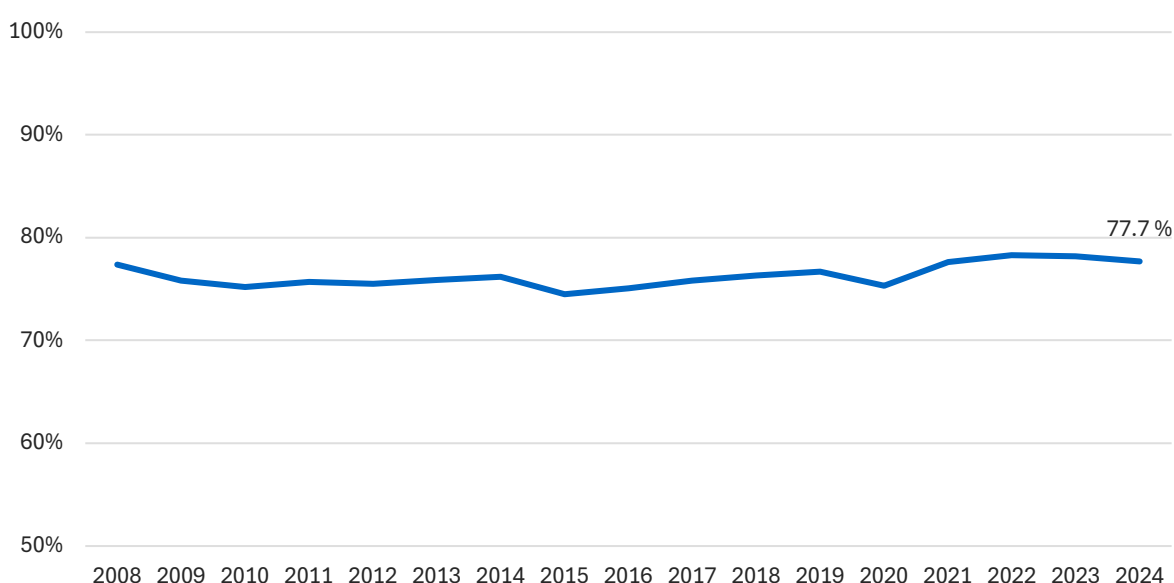
Arbeidsledige

Gruppen med registrerte arbeidsledige er personer som er registrert som helt ledige hos Nav og har vært uten inntektsgivende arbeid de siste to ukene. For å være registrert helt ledig hos Nav må man søke arbeid ved Nav, som i praksis betyr at man må ha meldt seg eller fornyet meldingen i løpet av de to siste ukene.

Utviklingen i antallet sysselsatte i Oslo

Ved utgangen av 4. kvartal i 2024 var det registrert omkring 383 000 personer mellom 20-66 år med Oslo som både bosted og arbeidssted (SSB, 2025c). Antallet har økt med nesten 1 250 personer siden 2023, en økning på 0,2 prosent. I tillegg pendlet omtrent 68 000 personer ut av Oslo hver dag, og rundt 195 000 personer inn til Oslo hver dag for å arbeide (SSB, 2025c). Dette er et overskudd på rundt 126 000 personer som pendler inn til hovedstaden og har Oslo som arbeidssted til daglig. Arbeidstakere med Oslo som arbeidssted i alderen 20-66 år har i perioden fra 2000 til 2024 økt med 25 prosent eller 101 000 personer fra drøyt 408 000 til omkring 509 000 personer (SSB, 2025c).

Figur 4.3 Utviklingen i andelen sysselsatte i Oslo mellom 20-66 år

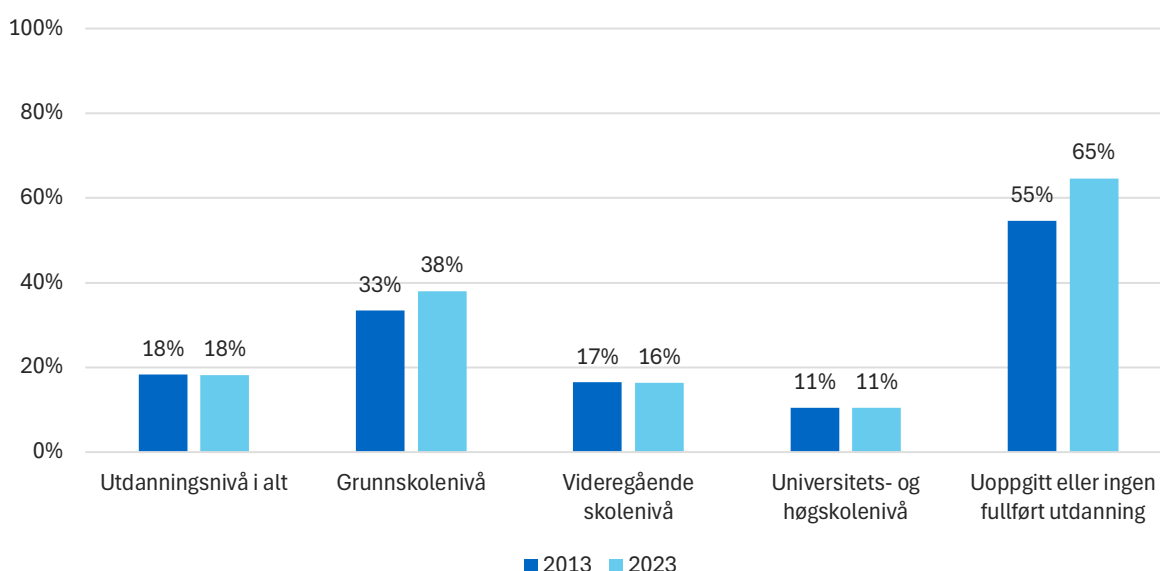
Kilde: SSB, 2025

Figur 4.3 viser utviklingen i andelen sysselsatte av Oslos innbyggere mellom 20 og 66 år fra 2005 til 2024 (SSB, 2025g). Andelen personer i arbeid har ligget mellom 75-78 prosent i hele perioden. Siden 2020 har andelen personer vært økende, men falt noe de siste årene. Ved utgangen av 2024 var den på 77,7 prosent. Dette er noe høyere enn perioden før finanskrisen i 2008. Tallene for 2021 og 2022 er trolig preget av en kortvarig oppgangskonjunktur etter koronapandemien.

Oslo har de siste årene hatt en noe høyere sysselsettingsandel enn landsgjennomsnittet (SSB, 2025g). Dette gjelder for kvinner, men ikke for menn. Blant menn har Oslo noe lavere andel sysselsatte sammenlignet med menn i landet. Fordelt på aldersgrupper er det også variasjoner. I de yngste aldersgruppene under 25 år ligger Oslo noe lavere enn landsgjennomsnittet. Blant de mellom 25-39 år er snittet noe høyere, mens det er lavere for aldersgruppene mellom 40 og 61 år (SSB, 2025g).

Selv om vi har høy sysselsetting i Oslo, er det mange som står utenfor arbeidslivet. Nasjonale tall viser at andelen som hverken er i arbeid, utdanning eller arbeidsmarkedstiltak øker for de som står med grunnskole som høyeste fullførte utdanning. For de med mer utdanning enn fullført grunnskole er utviklingen stabil (Nav, 2025). Vi antar at det samme gjelder for Oslo.

Figur 4.4 Andelen personer mellom 20-66 år utenfor arbeid, utdanning eller tiltak for delt på utdanningsnivå. Tall for 2013 og 2023

Kilde: SSB, 2025

4.3 Oslos næringsstruktur

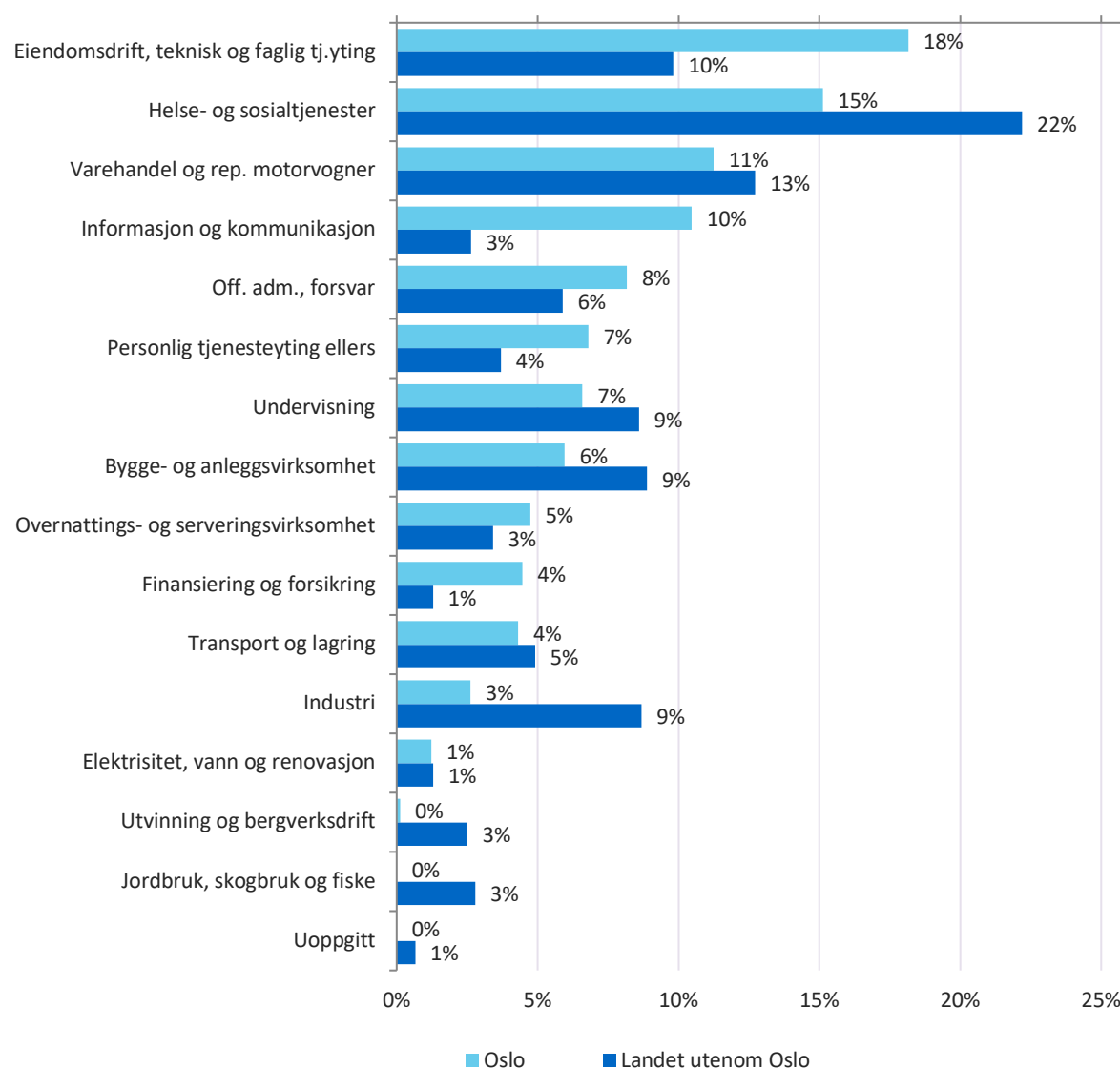
Selv om Oslos næringsstruktur har mange likheter med resten av landet, har den en litt annen sammensetning. Departementene ligger i hovedstaden med mange av de underliggende direktoratene, og hovedkontorer for større landsdekkende virksomheter med tilhørende støttetjenester. I Oslo jobber en stor andel innenfor de tjenesteytende næringene eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting, personlig tjenesteyting ellers, informasjon og kommunikasjon og finansiering og forsikring. Samlet sett tilhører drøyt 40 prosent av de sysselsatte i Oslo disse næringene. For Oslo er denne andelen mer enn dobbelt så stor som for landet utenom Oslo (SSB, 2025a).

Figur 4.5 sammenlikner næringsstrukturen i Oslo med landet, og er basert på sysselsettingstall ved utgangen av fjerde kvartal 2024 (SSB, 2025a). De to mest dominerende næringene i Oslo, målt som andel av alle sysselsatte i fylket, er eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting, samt helse og sosialtjenester med henholdsvis 18 og 15 prosent. Størst i landet utenom Oslo er helse- og sosialtjenester med 22 prosent. Næringen eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting har desidert flest ansatte i Oslo med et bredt spekter av yrkesgrupper som varierer fra advokat- og revisjonstjenester, arkitektfirmaer, forskning og utvikling, vaktstjenester til vaktmestertjenester. På landsbasis arbeidet én av ti i denne næringen mot to av ti i Oslo ved slutten av 2024 (SSB, 2025b).

En annen stor næring i Oslo er informasjon og kommunikasjon hvor ti prosent av alle som jobber i byen er ansatt, mot tre prosent av alle som er i arbeid resten av landet. Denne næringen er todelt ved at den er sammensatt av forlagsvirksomheter, film og tv-produksjon til it-tjenester. Det er særlig it som dominerer denne næringen (SSB, 2025b).

En næring som skiller Oslo fra resten av landet er industrien. I landet utenom Oslo jobber ni prosent innenfor denne næringen, men i Oslo jobber relativt få i denne næringen, med tre prosent i alt. En annen næring med svært få ansatte i Oslo er utvinning og bergverksdrift, hvor blant annet oljeindustrien inngår (SSB, 2025a).

Figur 4.5 Sammenligning av næringsstruktur i Oslo og landet utenom Oslo ved utgangen av 2024.
Andel sysselsatte av alle sysselsatte i Oslo

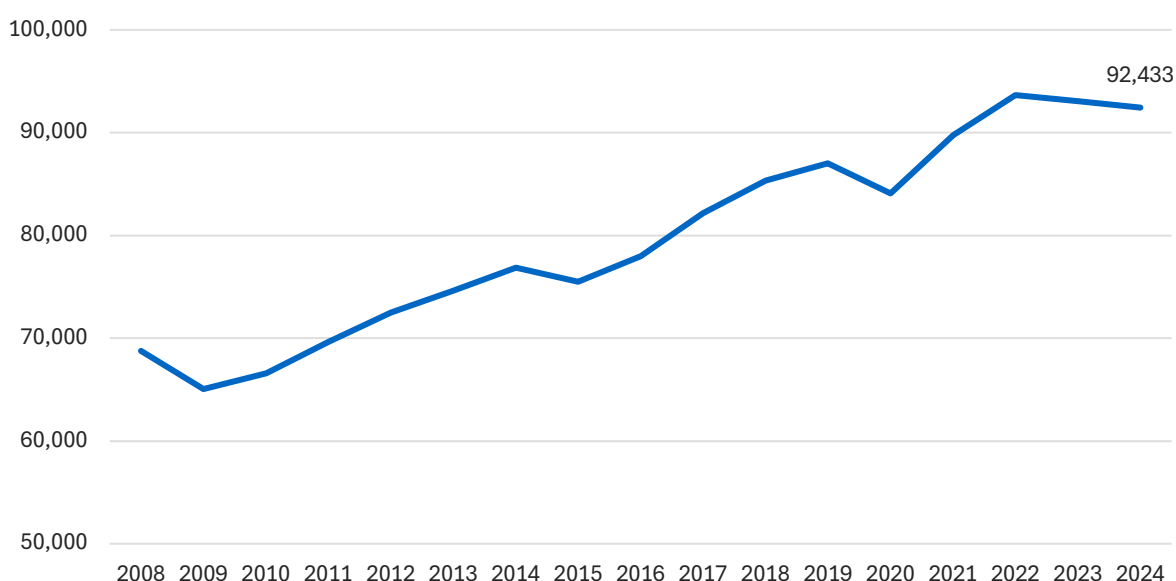
Kilde: SSB, 2025

4.4 Arbeidskraftsbehovet i utvalgte næringer i Oslo

Eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting

Virksomheter innen næringen eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting hadde fra 2020 til 2024 en vekst i sysselsatte mellom 20-66 år fra drøyt 84 000 i 2020 til nærmere 92 500 i 2024 (SSB, 2025a). Næringen er leverandør av støttetjenester til andre næringer som leier inn tjenester som ikke tilhører deres kjernevirksomhet. Den er bredt sammensatt med alt fra høyt utdannede som blant annet advokater, revisorer og arkitekter samt generell forskning og utvikling til fagutdannet arbeidskraft innen vakterbransjen og vaktmestertjenester (SSB, 2025b).

Figur 4.6 Utviklingen i antallet sysselsatte mellom 20-66 år innen eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting i Oslo

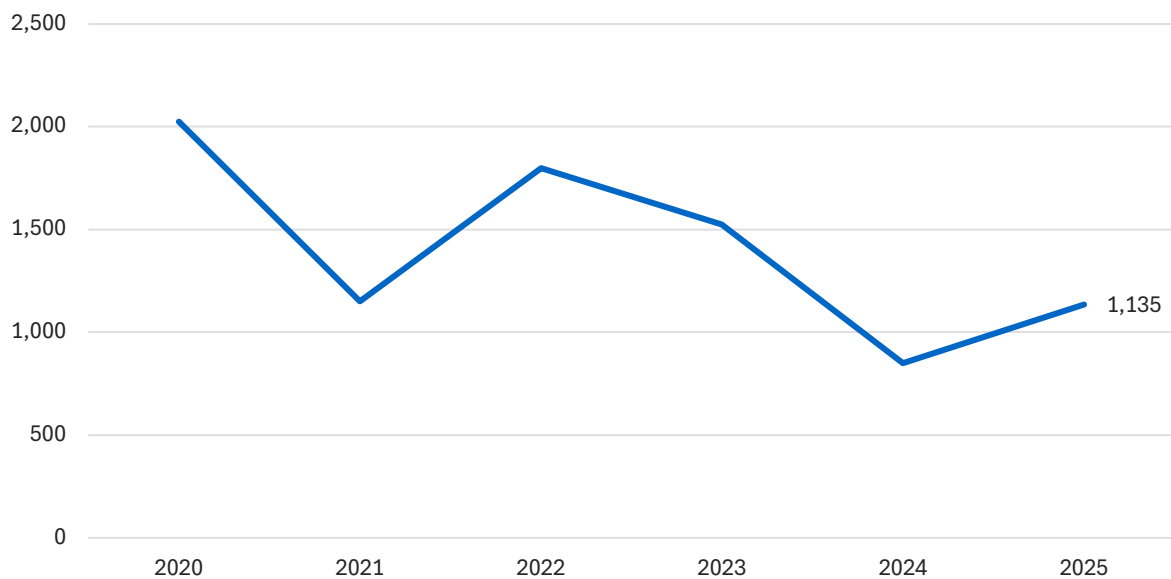

Kilde: SSB, 2025

I en periode med høyere rentenivå og sterk prisvekst har arbeidsledigheten innen enkeltyrker, som arkitekter, økt noe. Dette må ses i sammenheng med redusert byggeaktivitet som også har rammet bygg- og anleggsnæringen i Oslo de siste årene (Nav, 2023).

Næringen *eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting* har i de siste årenes bedriftsundersøkelse vært blant de som har hatt økte forventninger til behov for ansettelser. Næringen har også hatt et av de største behovene for arbeidskraft sammenliknet med alle andre næringer i Oslo. Den estimerte mangelen i næringen (i figur 4.7) illustrerer hvordan mangelen på arbeidskraft har ligget et sted mellom 1 000 – 2 000 personer de siste årene (Nav Oslo, 2025). Til tross for høy mangel og økning siste året, er det indikasjoner på en svak nedadgående trend i mangelen på arbeidskraft fra 2022.

Figur 4.7 Mangleestimat i bedriftsundersøkelsen fra 2020 til 2025 innen eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting

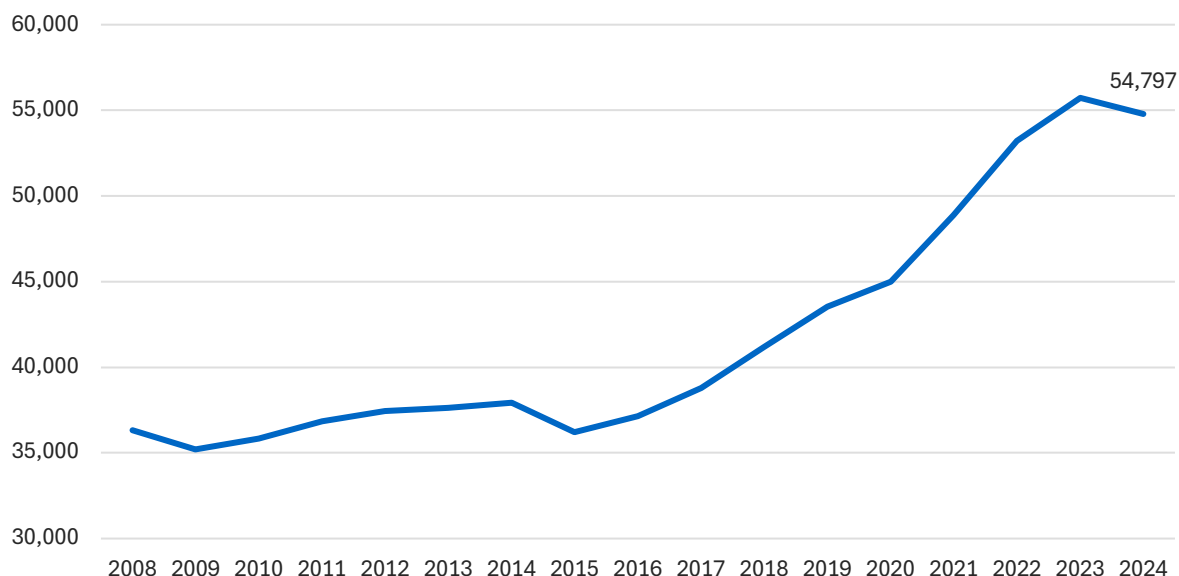
Kilde: Nav Oslo, 2025

Trolig vil arbeidskraftsbehovet innen næringen også være stor frem mot 2035. Det er imidlertid usikkert hvor sterk veksten vil være de neste ti årene. Gitt at takten i utviklingen innen bransjen fortsetter som tidligere år vil antallet sysselsatte ligge rundt 115 000 i 2035.

Informasjon og kommunikasjon

Innen næringen informasjon og kommunikasjon i Oslo jobbet omkring 54 800 personer mellom 20-66 år i Oslo ved utgangen av 2024 (SSB, 2025a). Næringen består av seks virksomhetsområder som strekker seg fra forlagsvirksomhet, radio og fjernsyn og til informasjonsteknologi. Tjenester tilknyttet informasjonsteknologi som jobber med utvikling og drift av datasystemer er det desidert største virksomhetsområdet i næringen med 60 prosent eller 33 000 av de ansatte i Oslo i 2024 (SSB, 2025f). Denne andelen har økt betydelig de siste årene. Det var en betydelig økning i antall ansatte innen it-tjenester mellom 2020 og 2024, med en vekst på drøyt 9 000 personer. Drøyt halvparten av alle it-utdannede i landet arbeidet i Oslo i 2024, og denne andelen har vært økende de siste årene (SSB, 2025f).

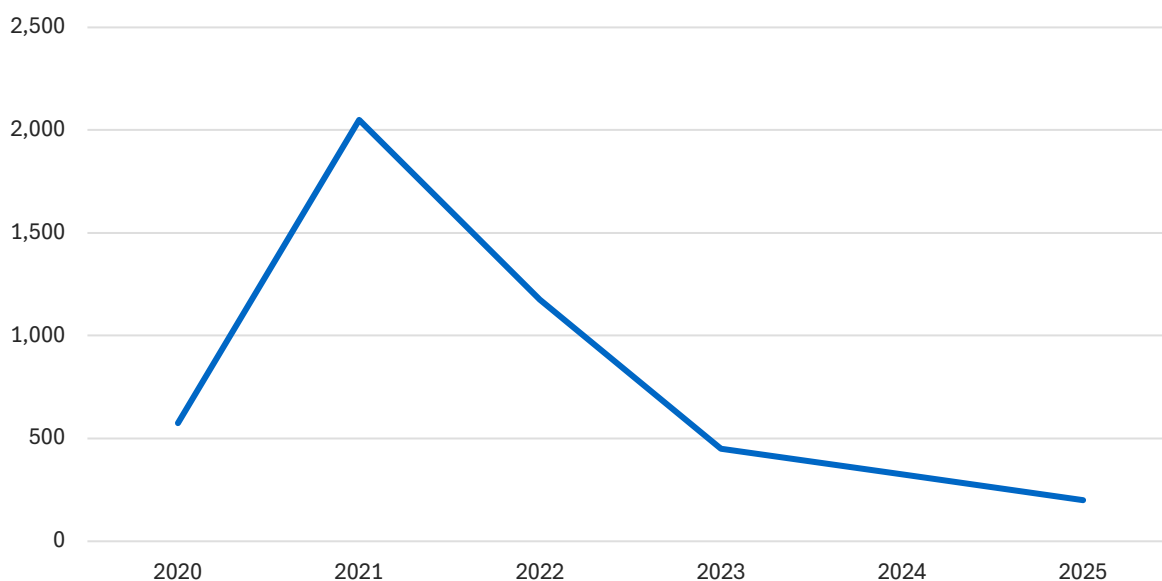
Figur 4.8 Utviklingen i antallet sysselsatte mellom 20-66 år innen informasjon og kommunikasjon i Oslo

Kilde: SSB, 2025

I Nav Oslos årlige bedriftsundersøkelse har virksomhetene innen informasjon og kommunikasjon vært blant de som har hatt størst behov for arbeidskraft som ikke har blitt dekket. Fra 2021 til 2022 var det en estimert mangel på mellom 1 000 og 2 000 per år som illustrert i figur 4.9. Denne har sunket til et estimat på mellom 200 og 500 de siste tre årene (Nav Oslo, 2025). Dette kan bety at mye av behovet for arbeidskraft har blitt møtt og at virksomhetene er noe mer avventende til å øke bemanningen. Enkeltyrker innen informasjon og kommunikasjon som programvareutviklere og systemanalytikere/ og -arkitekter har hatt den største mangelen de siste tre årene (Nav Oslo, 2025).

Figur 4.9 Mangelestimater i bedriftsundersøkelsen fra 2020 til 2025 innen informasjon og kommunikasjon

Kilde: Nav Oslo, 2025

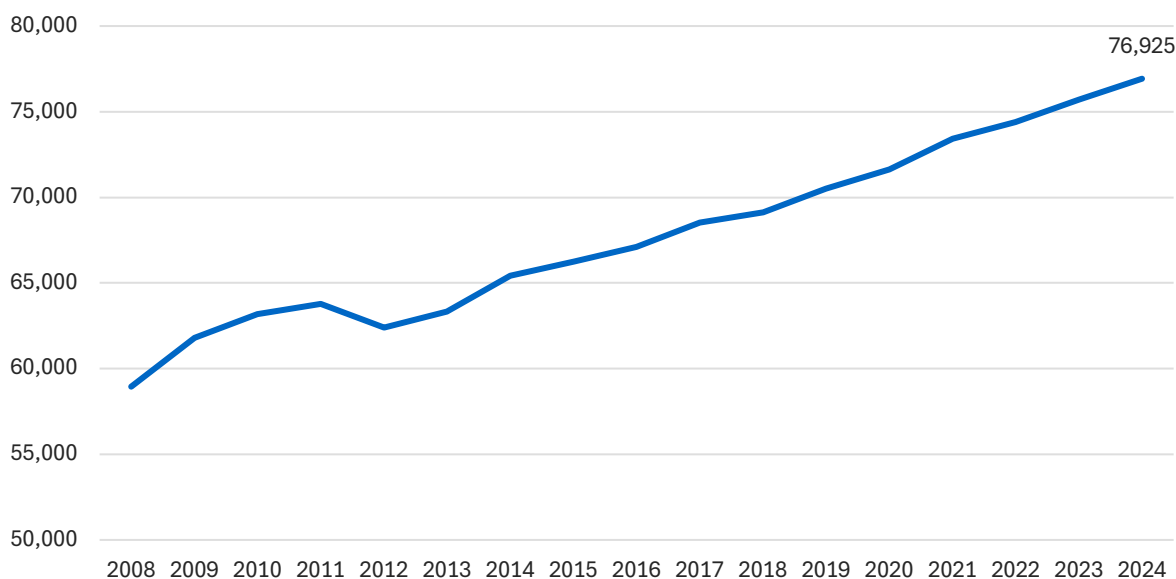
Dersom trenden med økt digitalisering tiltar i omfang kan vi trolig forvente at behovet for it-utdannet arbeidskraft vil ta seg opp igjen de kommende årene. Fortsetter trenden vi har sett de siste årene vil antall sysselsatte i Oslo være rundt 65 000 i 2035.

Helse- og sosialtjenester

Helse- og sosialtjenester er den nest største næringen i Oslo og sysselsetter omkring 77 000 personer mellom 20-66 år (SSB, 2025a). Den består av de tre virksomhetsområdene helsetjenester med 49 prosent av de sysselsatte, sosiale omsorgstjenester uten botilbud med 34 prosent og pleie- og omsorgstjenester i institusjon med 17 prosent (SSB, 2025f). Det er hovedsakelig helsetjenester som har drevet veksten i denne næringen de siste årene.

Veksten i antallet sysselsatte har variert en del mellom 2020 og 2024 fra 1,6 prosent og 2,5 prosent. Den prosentvise veksten ikke er like høy som i enkelte andre næringer. På grunn av næringens størrelse tilsvarer det likevel en økning på mellom 1 000 og 2 000 flere personer på årsbasis de siste årene (SSB, 2025a).

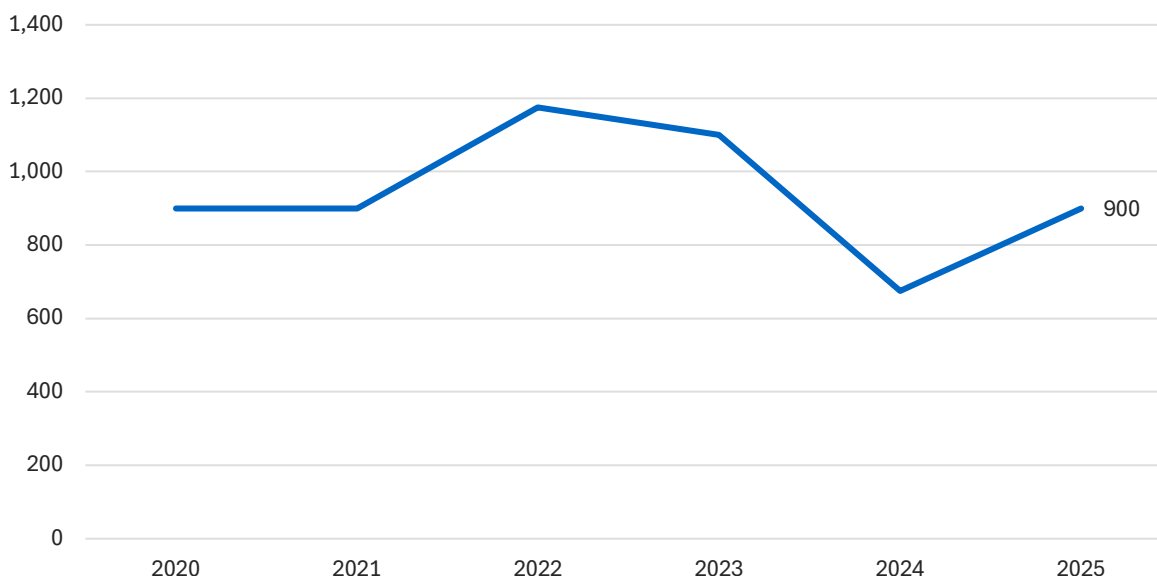
Figur 4.10 Utviklingen i antallet sysselsatte mellom 20-66 år innen helse og sosialtjenester i Oslo

Kilde: SSB, 2025

De siste fire til fem årene har næringen i Nav Oslos årlige bedriftsundersøkelse gradvis uttrykt et større behov for ansettelser det kommende året. Samtidig er det en næring som har figurert høyt blant de som har manglet arbeidskraft i bedriftsundersøkelsen. Som det kommer frem av figur 4.11 økte den estimerte mangelen innen helse- og sosialtjenester fra rundt 900 personer i 2020 og 2021, til mellom 1 100 og 1 200 personer de påfølgende årene. I 2024 ble mangelen kraftig redusert, men økte til 900 personer i 2025 (Nav Oslo, 2025).

Figur 4.11 Mangleestimat i bedriftsundersøkelsen fra 2020 til 2025 innen helse- og sosialtjenester

Kilde: Nav Oslo, 2025

Også blant enkeltyrker i denne næringen som sykepleiere, spesialsykepleiere og helsefagarbeidere har vi noen av de største estimerte manglene med over 200 personer per enkeltyrke. Andre enkeltyrker med en vesentlig estimert mangel i denne perioden er legespesialister, psykologer, allmennpraktiserende leger, vernepleiere og andre helseyrker (Nav Oslo, 2025).

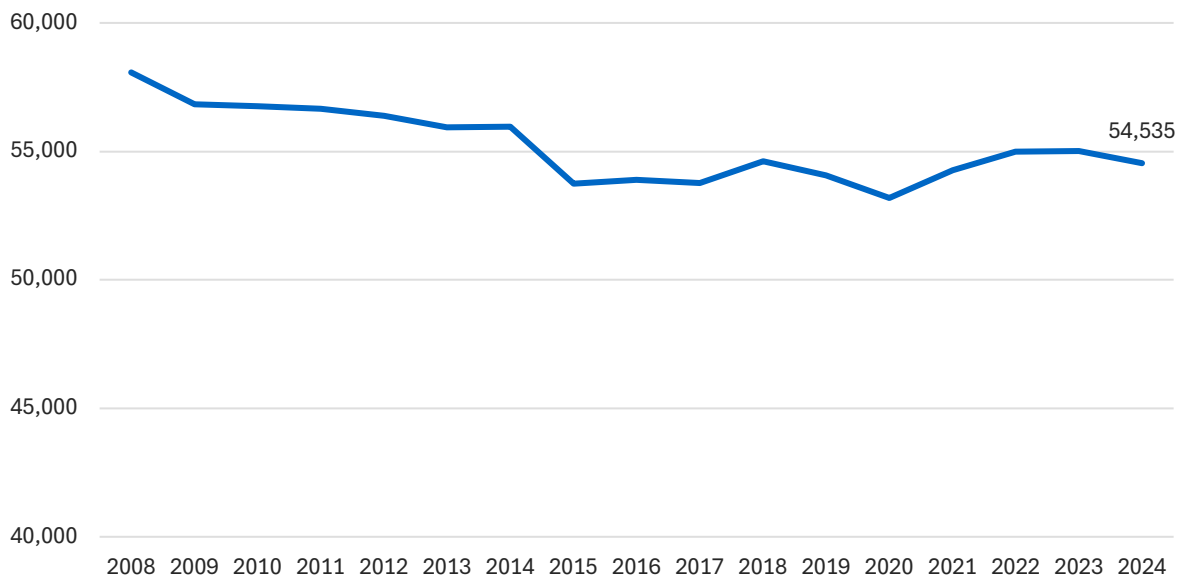
I takt med Oslos befolkningsvekst og aldrende befolkning tror vi dette kan skape behov for flere ansatte knyttet til helse- og sosialtjenester (SSB, 2025d). Dersom utviklingen innen næringen fortsetter i samme tempo vil antallet sysselsatte ligge på rundt 87 500 i 2035.

Varehandel

Med tanke på antallet sysselsatte som arbeider i varehandelen, er næringen en av de største både i Oslo og på landsbasis. I Oslo jobbet det drøyt 54 500 personer mellom 20-66 år i næringen ved starten av 2025 (SSB, 2025a). I Oslo jobbet 45 prosent innen detaljhandelen, 45 prosent innen agentur- og engroshandelen og ti prosent innen handel med og reparasjon av motorvogner (SSB, 2025f).

Næringen hadde en sterk prosentvis økning i antallet ansatte på mellom 1,3 og 2,0 prosent mellom 2020 og 2022. Veksten i denne perioden kom hovedsakelig fra detaljhandel unntatt bilhold (SSB, 2025b). Veksten i næringen er siden 2022 redusert og har gått over til en svak nedgang i de påfølgende årene (SSB, 2025a).

Figur 4.12 Utviklingen i antallet sysselsatte mellom 20-66 år innen varehandel i Oslo

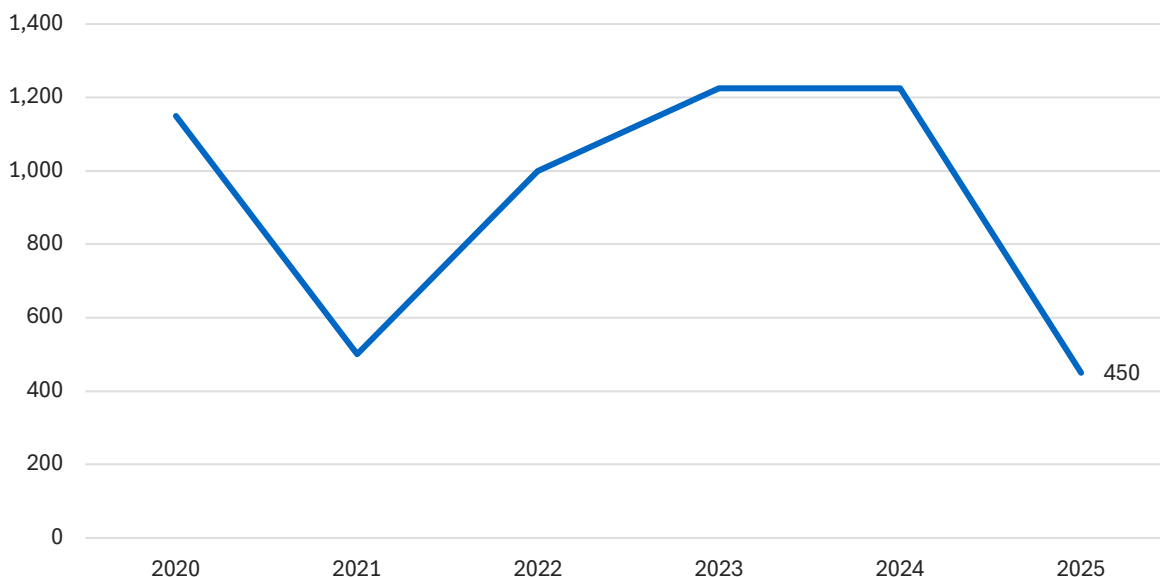

Kilde: SSB, 2025

Varehandelen ble hardt rammet av koronarestriksjonene med en betydelig reduksjon i antallet ansatte i 2020, men hentet seg raskt inn igjen som følge av vekst i de påfølgende årene (Nav, 2021). På grunn av høy prisvekst og en reduksjon i det private konsumet de siste årene har etterspørselen innen varehandelen blitt redusert. Arbeids- og velferdsdirektoratet forventer i sine analyser av arbeidsmarkedet at ledigheten innen denne næringen derfor kan stige noe i årene fremover (Nav, 2024a).

Den estimerte mangelen på arbeidskraft innen varehandel i Nav Oslos årlige bedriftsundersøkelse har variert mellom 500 til 1000 personer i 2021 og 2022. Mangelestimateret økte til rundt 1 200 personer i både 2023 og 2024 (Nav Oslo, 2025), men har blitt kraftig redusert til 450 personer i 2025.

Figur 4.13 Mangelestimat i bedriftsundersøkelsen for årene 2020 til 2025 innen varehandel

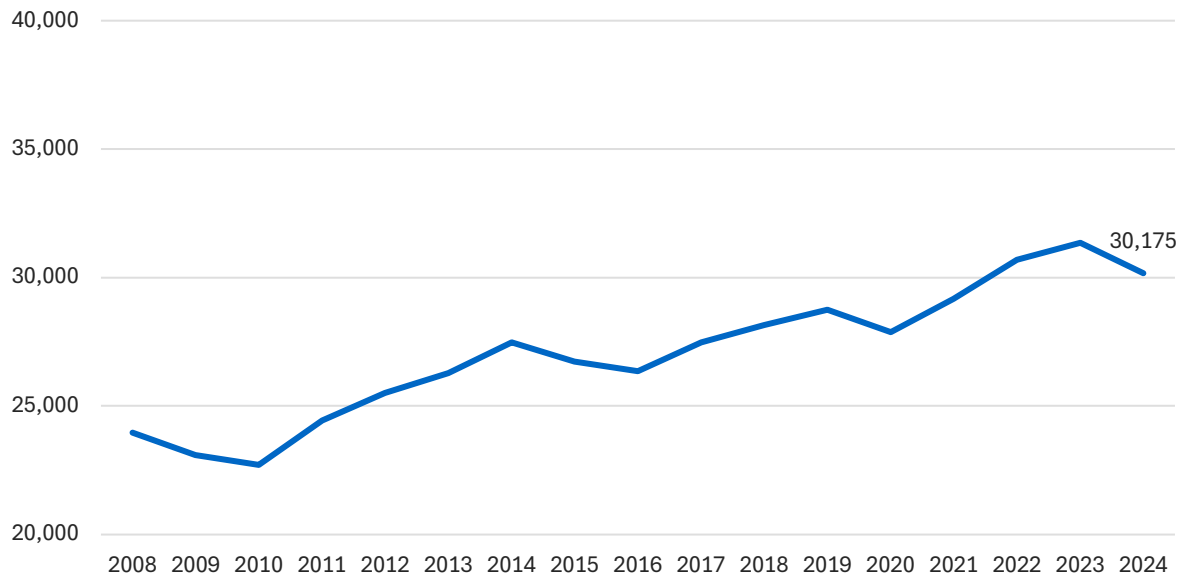
Kilde: Nav Oslo, 2025

I likhet med siste års mangelestimat i bedriftsundersøkelsen, forventer vi ikke vekst i antallet sysselsatte i årene fremover. Derimot tror vi at økningen i antallet sysselsatte i etterkant av koronapandemien trolig var et forbigående fenomen, som nå har gått over i et noe mindre behov for arbeidskraft, blant annet på grunn av høy prisvekst og redusert konsum. Dersom utviklingen innen bransjen fortsetter vil antallet sysselsatte ligge på rundt 50 000 personer i 2035.

Bygg og anlegg

Bygge- og anleggsnæringen i Oslo hadde fra 2020 til 2024 en økning i antallet ansatte på 2 300 personer eller åtte prosent (SSB, 2025a). Bransjen er delt inn i tre underområder, hvorav spesialisert bygg- og anleggsvirksomhet utgjør 50 prosent av alle sysselsatte, oppføring av bygninger 29 prosent og anleggsvirksomhet 21 prosent (SSB, 2025f).

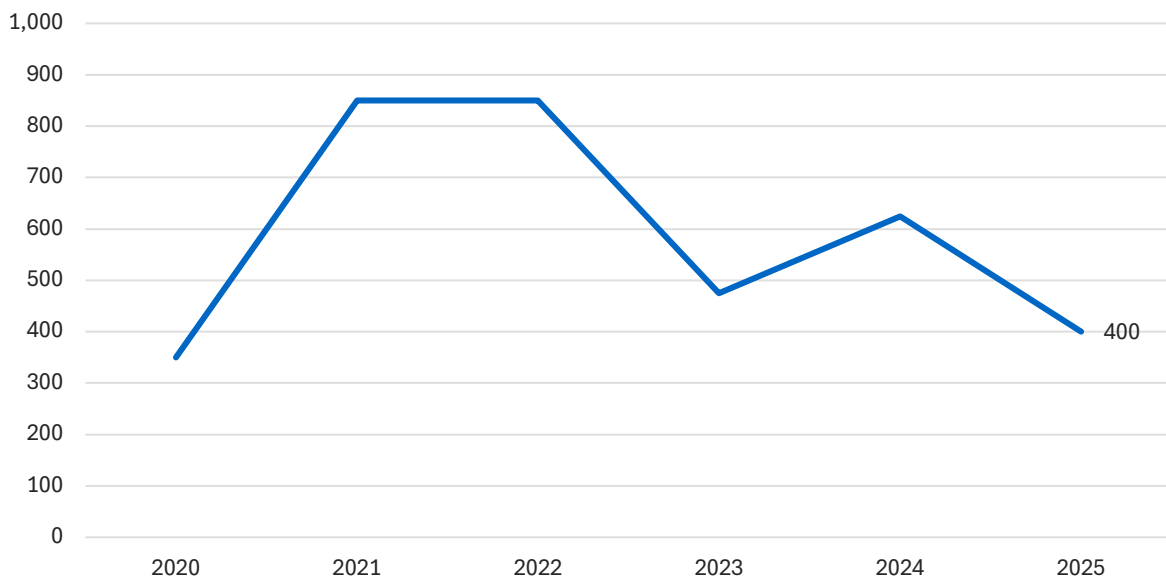
Figur 4.14 Utviklingen i antallet sysselsatte mellom 20-66 år innen bygg og anlegg i Oslo

Kilde: SSB, 2025

I Nav Oslos årlige bedriftsundersøkelse har den estimerte mangelen på arbeidskraft innen bygg og anlegg variert mye mellom 2020 og 2025. Fra en estimert mangel på 850 personer i 2021 og 2022 sank mangelen til 500-600 personer i 2023 og 2024. (Nav Oslo, 2025). I 2025 ble mangelen ytterligere redusert til 400 personer.

Figur 4.15 Mangleestimat i bedriftsundersøkelsen for årene 2020 til 2025 innen bygg og anlegg

Kilde: Nav Oslo, 2025

Under første del av koronapandemien økte aktiviteten innen bygg og anlegg med flere ansatte gjennom deler av 2020 og i 2021 (Nav, 2022). Denne trenden snudde i 2022 og gjennom 2023 og

2024 var arbeidsledigheten i bransjen høy. Næringen er konjunktursensitiv, og et høyt rentenivå med resulterende økt boligkostnader har trolig medført et betydelig fall i igangsettingen av nye boliger. Lavere aktivitet har ført til økt ledighet i bransjen. Denne utviklingen forventes å snu i 2025 med forventede lavere rentenivåer og igangsettingen av nye boliger (Nav, 2024b).

Utviklingen i igangsetting av nye byggeprosjekter til boligformål forteller oss noe om aktiviteten innen denne bransjen. Antall igangsettingstillatelser i Oslo var i 2019 på drøyt 2 500, og økte noe under pandemiårene i 2020 og 2021 med henholdsvis 2 800 og 2 900 tillatelser. Etter en kraftig reduksjon i 2022 med 1 700 tillatelser var antallet tilbake på 2 500 i 2023, før den sank til 2 100 i 2024 (SSB, 2025e). Dette reflekteres også til dels i utviklingen av undernæringen oppføring av bygninger. Undernæringen økte med rundt 850 personer mellom 2020 og 2022 for deretter å reduseres med nær 1 000 ansatte i perioden fra 2022 til 2024 (SSB, 2025b).

Dersom utviklingen innen bransjen fortsetter vil antallet sysselsatte ligge i overkant av 35 000 i 2035.

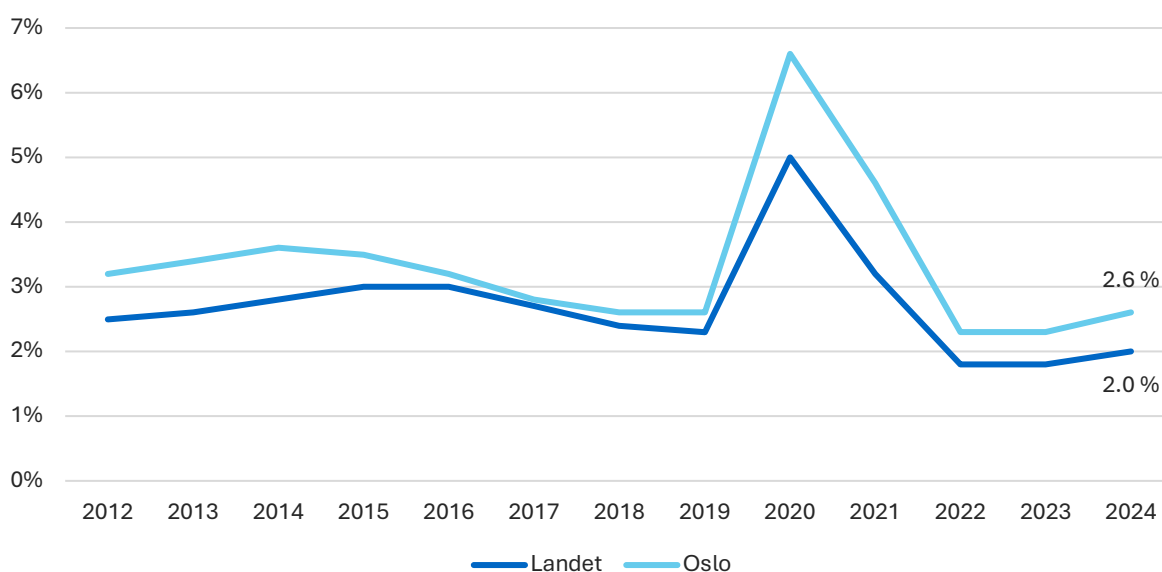
4.5 Arbeidsledighetsutviklingen i Oslo

Ledigheten⁷ i Oslo har over tid ligget noe høyere enn ledigheten i landet. Rett før koronapandemien lå andelen helt ledige i Oslo nesten på samme nivå som landet, og da koronapandemien brøt ut steg ledigheten i langt større grad i Oslo enn i landet, noe som blant annet skyldtes de mange nedstengningene og den unike næringsstrukturen i Oslo. Da samfunnet gjenåpnet sank andelen helt ledige, i både Oslo og landet som helhet, til et lavere nivå enn før pandemien. Fra 2023 begynte ledigheten å krype oppover igjen i Oslo, og den ligger i 2024 på samme nivå som før pandemien, med 2,6 prosent, noe som tilsvarer rundt 10 500 personer i Oslo. I landet ligger andelen helt ledige på 2,0 prosent, noe som tilsvarer en lavere ledighet enn Oslo, men også lavere enn ledigheten var i landet før pandemien.

7

Gruppen med registrerte arbeidsledige er personer som er registrert som helt ledige hos Nav og har vært uten inntektsgivende arbeid de siste to ukene. Personer med nedsatt arbeidsevne omfattes ikke.

Figur 4.16 Utviklingen i andelen helt ledige i Oslo sammenlignet med landet (gjennomsnitt per år)

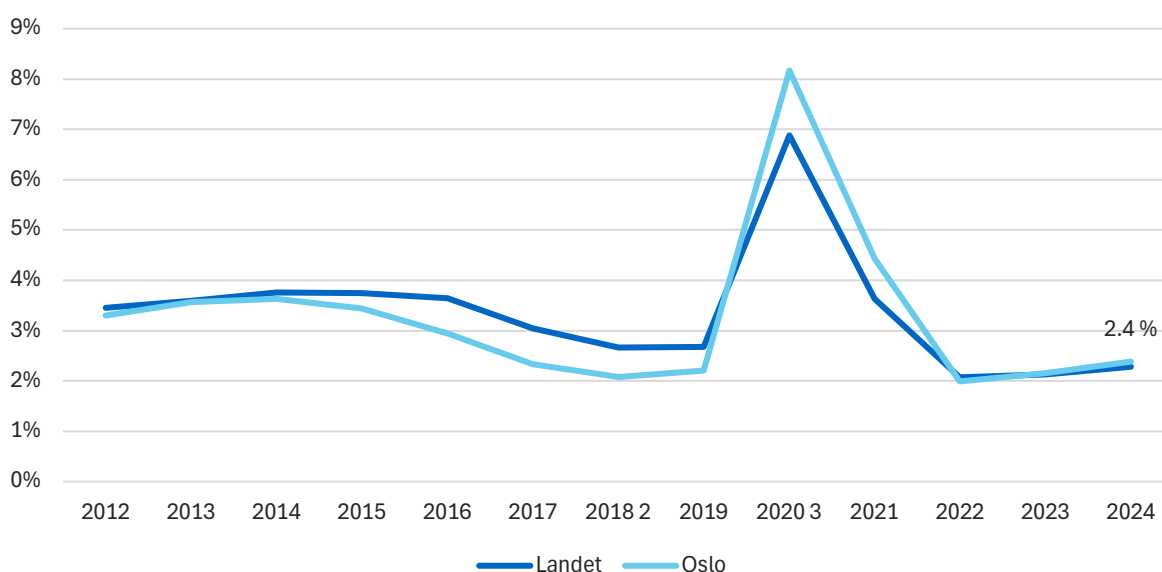

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Ungdomsledigheten i Oslo

Ledigheten for de under 30 år følger samme utviklingen vi ser for befolkningen totalt. Vi ser imidlertid ingen vesentlige endringer i utviklingen av ungdomsledigheten hverken i Oslo eller landet etter pandemien. Ledigheten for unge under 30 år har krøpet oppover og ligger i 2024 på 2,4 prosent, både i Oslo og i landet. 2,4 prosent tilsvarer omtrent 2 500 unge under 30 år i Oslo.

Figur 4.17 Utviklingen i andelen helt ledige under 30 år i Oslo sammenlignet med landet. Gjennomsnitt per år

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

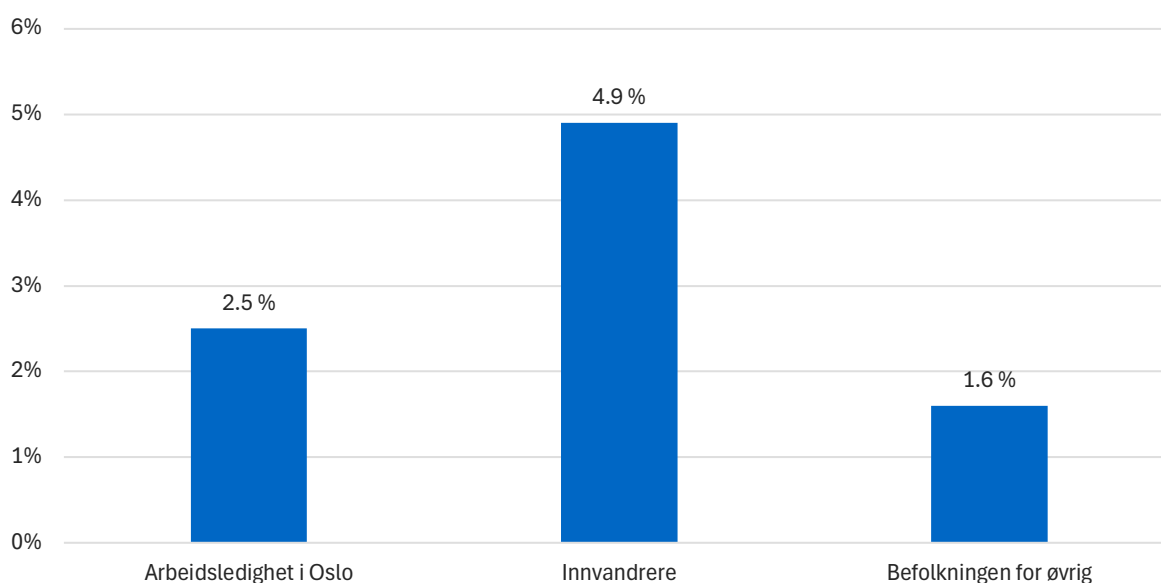
Fordelt på utdanningsnivå hadde rundt 800 av de unge under 30 år grunnskoleutdanning, om lag 750 hadde videregående utdanning, og nær 1 000 hadde høyere utdanning (Nav Statistikkbank, 2025). Utdanningsnivå kan utgjøre en betydelig barriere for å komme inn på arbeidsmarkedet. Samtidig har mange av de helt ledige under 30 år i Oslo høyere utdanning, noe som kan indikere et misforhold mellom unges utdanningsvalg og arbeidsmarkedets etterspørsel.

Blant de unge under 30 år var det rundt 750 personer som hadde vært arbeidsledige i mer enn 6 måneder, og 60 av disse hadde vært arbeidsledige i mer enn to år. Videre hadde rundt 1 200 av de unge under 30 år innvandrerbakgrunn (Nav Statistikkbank, 2025).

Ledigheten blant innvandrere i Oslo

Innvandrere utgjorde i 2024 omkring en fjerdedel av Oslos befolkning mellom 15 og 74 år. Samtidig er arbeidsledigheten i denne gruppen tre ganger så høy som for majoritetsbefolkningen. Rundt halvparten av de helt ledige i Oslo har innvandrerbakgrunn.

Figur 4.18 Arbeidsledighet i Oslo blant innvandrere og befolkningen for øvrig i desember 2024

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

En ledighet på 4,9 prosent tilsvarer i underkant av 6 000 helt ledige innvandrere. Blant disse var omtrent 1 900 personer registrert med grunnskole som høyeste utdanningsnivå. Rundt 1 100 av de helt ledige var unge under 30 år. Nesten 2 900 personer i denne gruppen var definert som langtidsledige, og hadde vært uten jobb i mer enn seks måneder, og 500 personer hadde vært arbeidsledige i mer enn to år og mistet dagpengerettigheter.

Arbeidsinnvandrere har større sannsynlighet for å komme tilbake i jobb etter arbeidsledighet enn innvandrere med flyktningbakgrunn eller de som har kommet til Norge gjennom familiegjenforening. Likeledes spiller andre faktorer som kjønn, alder og utdanningsnivå en viktig

rolle, og generelt har yngre personer og de med høyere utdanning bedre sjanser for å komme tilbake i arbeid, uavhengig av landbakgrunn (Nav, 2019).

Omtrent 4 000 av de helt ledige innvandrerne kommer fra det Nav omtaler som landgruppe 3⁸, og mange har derfor flyktningbakgrunn eller kommet til Norge som følge av familiegjenforening. Innvandrere fra landgruppe 3 har oftere lavere utdanning, er oftere arbeidsledige og har en langt vanskeligere økonomisk situasjon enn majoritetsbefolkningen og resterende landgrupper (Barstad, 2021).

Forskning viser at innvandrere, særlig de som kommer fra lavinntektsland eller har flyktningbakgrunn, blir mer negativt påvirket av arbeidsledighet enn norskfødte (Nav, 2019). Langvarig arbeidsledighet kan bidra til å svekke både jobbmuligheter og tilknytningen til arbeidsmarkedet. Samtidig øker det sannsynligheten for å motta helserelaterte ytelser. Langtidsledighet kan også føre til lavere fremtidig inntekt for innvandrere enn for norskfødte. Innvandrere havner også i større grad enn norskfødte på helserelaterte ytelser eller andre ytelser fra Nav i stedet for å komme tilbake i arbeid (Nav, 2019).

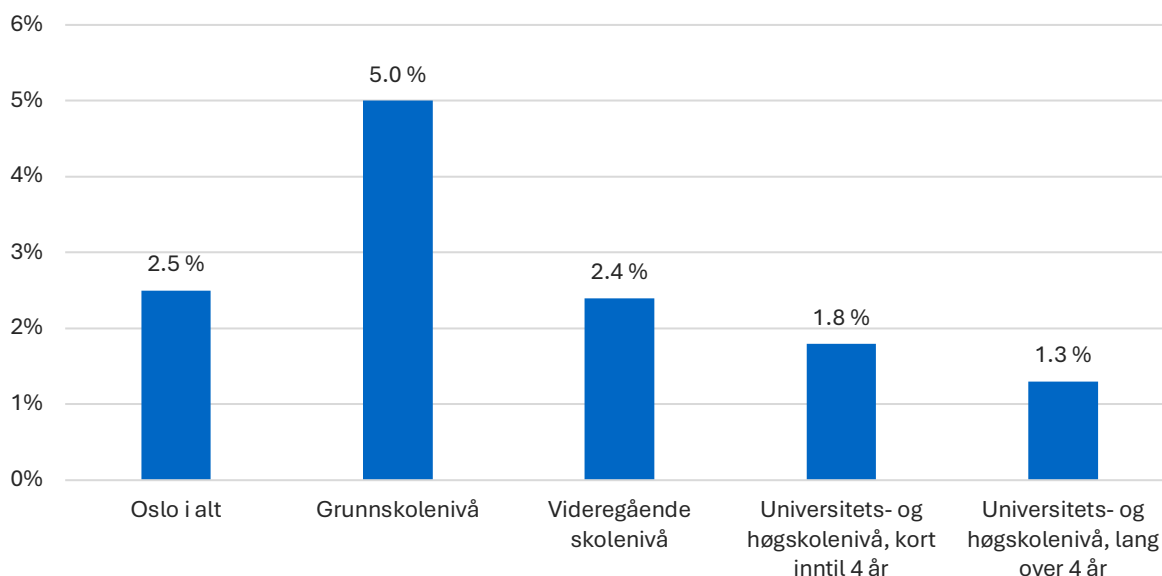
Høyest ledighet blant de med kort utdanning

Personer med kort utdanning er overrepresentert blant arbeidsledige. De som ikke har fullført videregående skole utgjør en større andel av de arbeidsledige. Forskjellen er mindre blant de som har fullført videregående skole som høyeste utdanning, sammenlignet med de som har høyere utdanning (Nav, 2025).

Dette er et trekk vi ser blant de helt ledige i Oslo (Nav statistikkbank, 2025). Figur 4.19 viser arbeidsledigheten i prosent for alle helt ledige samlet og fordelt på utdanningsnivå ved slutten av 2024. Arbeidsledigheten blant helt ledige i Oslo med utdanning på grunnskolenivå er mer enn dobbelt så høy som personer med videregående utdanning og nær fire ganger høyere enn for arbeidsledige med høyere utdanning.

⁸ Landgruppe 1 omfatter Vest-Europa, USA, Canada, Australia og New Zealand
Landgruppe 2 omfatter Øst-Europeiske EU-land
Landgruppe 3 omfatter Asia, Afrika, Latin-Amerika og Øst-Europa utenfor EU

Figur 4.19 Arbeidsledigheten i Oslo fordelt etter høyeste fullførte utdanning per desember 2024

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

I årsgjennomsnittet på rundt 10 500 helt ledige i Oslo i 2024 var omtrent 2 700 personer registrert med grunnskole som høyeste fullførte utdanning hos Nav. Blant disse var rundt 1 300 personer langtidsledige, det vil si at de har vært arbeidsledige i mer enn 6 måneder. Rundt 250 personer hadde vært arbeidsledige i mer enn to år og mistet dagpengerettigheter. Nær 800 av de helt ledige med grunnskoleutdanning var under 30 år (Nav statistikkbank, 2025).

Arbeidsledigheten varierer i takt med konjunktorene for alle utdanningsgrupper. Koblingen til arbeidslivet er likevel langt mer konjunktursensitiv for personer med lite formell utdanning. Etter nedgangsperioder tar det lengre tid før denne gruppen kommer tilbake i arbeid. Noe av dette skyldes trolig at mange har jobber innen næringer som er langt mer konjunkturutsatte enn andre, eksempelvis bygg- og anlegg. Mange har også jobber som krever mindre spesifikk kompetanse, og som kanskje i større grad kan erstattes med teknologiske nyvinninger (Nav, 2025). Forskning på arbeidsledighet tilsier at arbeidsledige personer med høyere utdanning har gode forutsetninger for å omstille seg til andre jobber (Nav, 2018). Med det høye utdanningsnivået blant Oslos innbyggere har Oslo generelt gode forutsetninger dersom behovet for yrkesmessig mobilitet øker de kommende årene.

Den teknologiske utviklingen kan medføre økte kompetansekrav og behov for arbeidstakere med lenger utdanning enn tidligere. Jobber hvor det stilles lavere kompetansekrav vil trolig i langt større grad enn tidligere bli automatisert, noe som kan føre til at arbeidssøkere med grunnskole som høyeste fullførte utdanning vil kunne få betydelige utfordringer på arbeidsmarkedet i fremtiden (Nav, 2025).

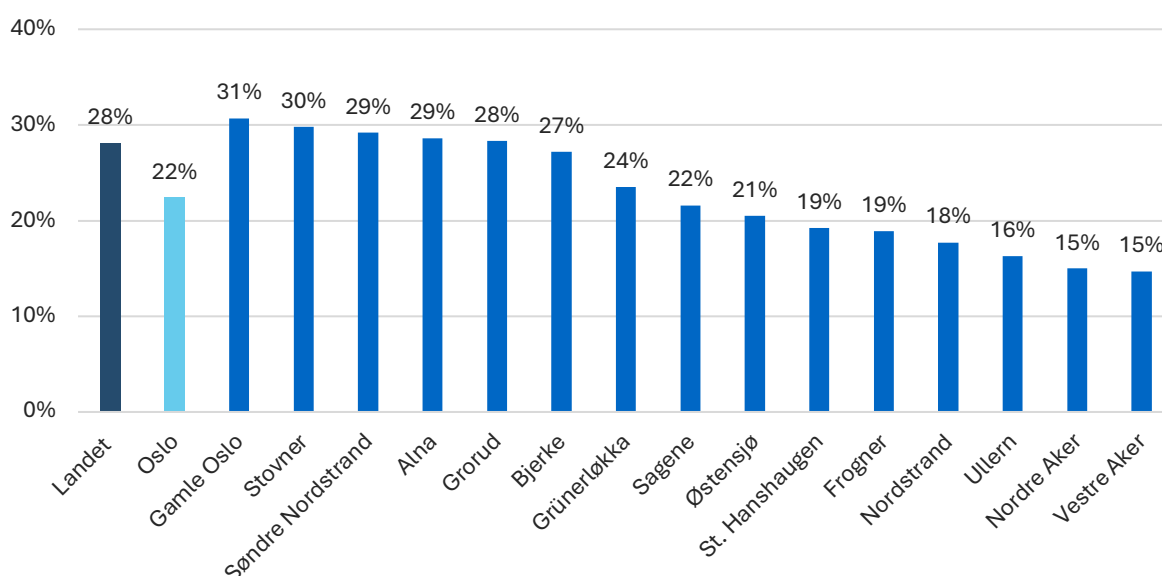
Utdanning og frafall i videregående skole i Oslo

Samtidig som utdanningsnivået blant Oslos innbyggere over 16 år gradvis har økt, har fullføringsgraden i videregående skole også vist en positiv tendens de siste årene.

Fullføringsgraden på normert tid for alle videregående utdanningsprogrammer i Oslo har økt fra 67 prosent i perioden 2006–2012 til over 77 prosent i perioden 2017–2023. Det er fortsatt betydelige forskjeller mellom de ulike utdanningsprogrammene. Andelen som fullfører studieforberedende utdanningsprogram på normert tid har økt fra litt over 76 prosent til noe over 86 prosent, mens fullføringsgraden for yrkesfaglige utdanningsprogram har sunket marginalt, fra rundt 46 prosent til omkring 45 prosent (SSB, 2024b)

Selv om fullføringsgraden i videregående skole i Oslo er på over 77 prosent, ser vi at mange fortsatt faller fra i utdanningsløpet. I figur 4.20 sammenligner vi andelen som ikke har fullført videregående skole på normert tid mellom 2017-2023 på landsbasis, i Oslo og på bydelsnivå, rangert i synkende rekkefølge.

Figur 4.20 Andelen elever som ikke har fullført videregående utdanning 2017-2023 i landet, i Oslo og bydelene

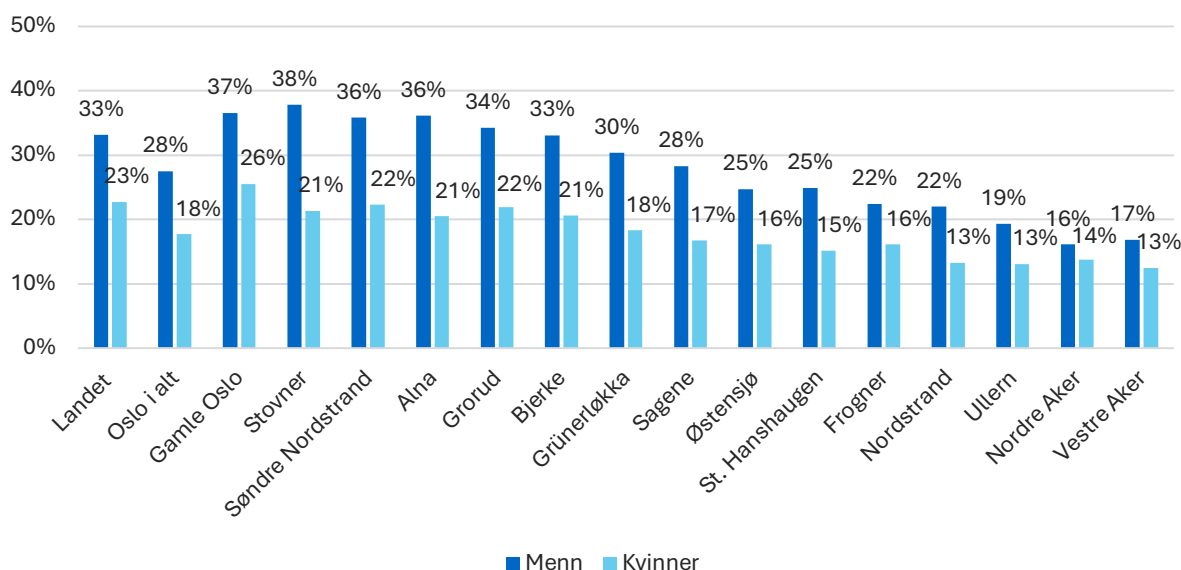

Kilde: SSB, 2024 og Oslo kommune statistikkbank, 2023

Som vi kan se i figur 4.20, hadde 28 prosent av elevene på landsbasis ikke fullført videregående skole på normert tid i perioden 2017–2023 (SSB, 2024b). I Oslo var denne andelen 22 prosent, noe som er lavere enn i resten av landet (Oslo kommune, 2023a). Manglende fullføring er derimot ulikt fordelt mellom Oslos bydeler.

I figur 4.21 ser vi en videre fordeling på kjønn, hvor det blir tydelig at det særlig er menn som ikke fullfører videregående opplæring på normert tid. Dette mønsteret er også tydeligst i bydelene med høyest arbeidsledighet, som Gamle Oslo, Stovner, Søndre Nordstrand og Alna (Oslo kommune, 2023a).

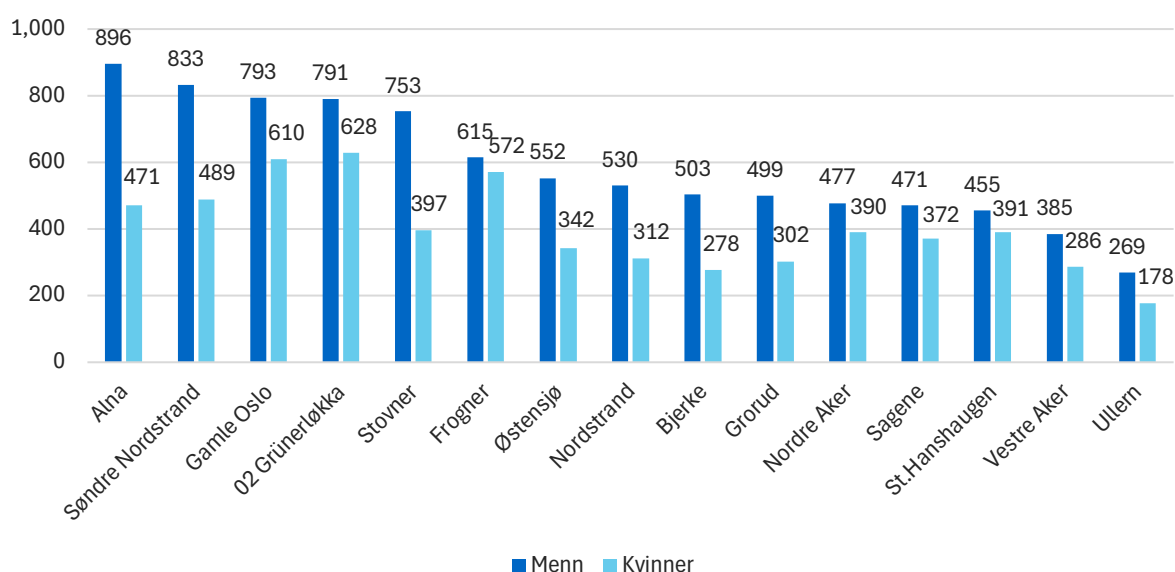
Figur 4.21 Andelen menn og kvinner som ikke har fullført videregående utdanning mellom 2017-2023 på landbasis, i Oslo og bydelene

Kilde: SSB, 2024 og Oslo kommune statistikkbank, 2023

I figur 4.22 ser vi hvordan dette fordeler seg i antallet menn og kvinner som ikke fullførte videregående skole på normert tid i Oslo i perioden 2017–2023. Totalt var det om lag 8 900 menn og 6 100 kvinner som ikke fullførte innen normert tid i denne perioden. Antallet blant menn er høyest i bydelene Alna, Stovner og Gamle Oslo, mens det blant kvinner er flest i Gamle Oslo, Grünerløkka og Alna. De laveste tallene for både menn og kvinner finner vi i vestlige bydeler som Ullern og Vestre Aker (Oslo kommune, 2023a). Fordelingen viser i stor grad at bydeler med høyere arbeidsledighet også har høyere tall for manglende fullføring.

Figur 4.22 Antallet menn og kvinner som ikke har fullført videregående utdanning mellom 2017-2023 i Oslos bydeler

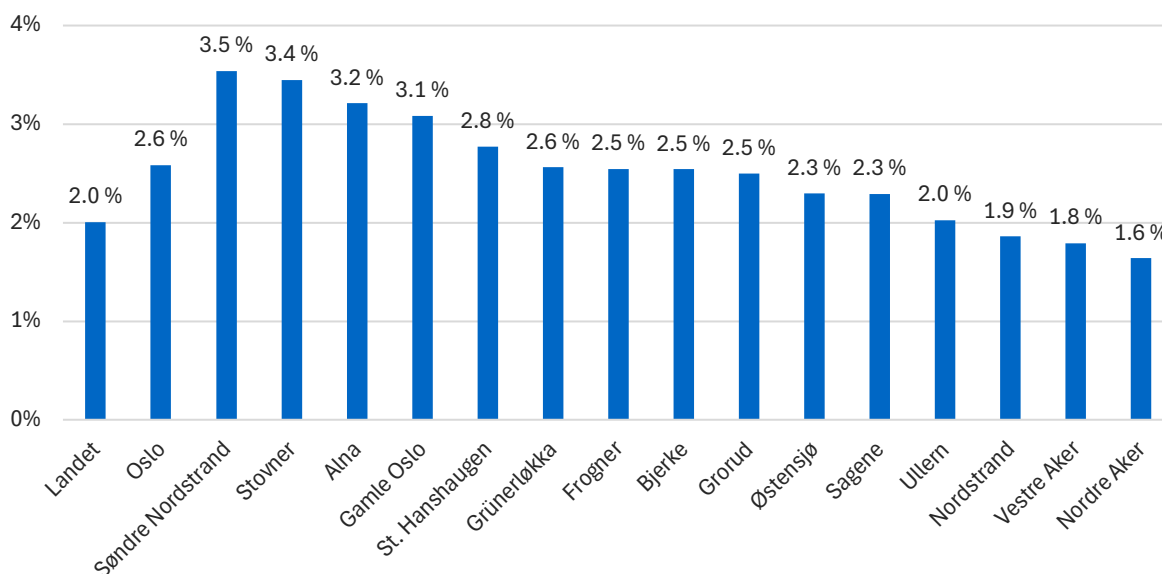

Kilde: SSB, 2024 og Oslo kommune statistikkbank, 2023

Bydelsledighet

I figur 4.23 har vi beregnet gjennomsnittsledigheten for 2024 på landsbasis, Oslo, samt rangert bydelene fra høyest til lavest (Nav Oslos egen statistikk). Som vi kan se av figuren, hadde Oslo i 2024 et årsgjennomsnitt på 2,6 prosent, som tilsvarte 10 600 helt ledige personer i arbeidsstyrken gjennom året. Dette er noe høyere enn landsgjennomsnittet på 2 prosent. Til sammenligning var årsgjennomsnittet i 2022 og 2023 på under 10 000 helt ledige, med et årsgjennomsnitt på 2,3 prosent i begge år (Nav Oslo, 2024).

Figur 4.23 Gjennomsnittsledighet i 2024 på landsbasis, i Oslo og bydeler

Kilde: Nav statistikkbank, 2025

Bydeler som Nordstrand, Nordre Aker og Vestre Aker og Ullern har alle lav arbeidsledighet på eller under landsgjennomsnittet, med to prosent. Deretter følger en rekke bydeler i midtsjiktet med ledighet mellom to og tre prosent. Arbeidsledigheten er betydelig høyere enn både Oslo og landsgjennomsnittet i bydeler som Gamle Oslo, Alna, Stovner og Søndre Nordstrand, der ledigheten er over tre prosent.

Forventet ledighetsutvikling i arbeidsmarkedet

De siste fem årene har vi opplevd at arbeidsmarkedet i Oslo har vært preget av svingninger som følge av nedstengningene under koronapandemien, etterfulgt av høy prisvekst og økte renter. En mulig handelskonflikt med USA kan føre til redusert etterspørsel etter varer og tjenester med høyere arbeidsledighet på sikt. Konjunktursvingninger og endringer i norsk økonomi samt endringer som følge av digitalisering og klimaendringer, vil påvirke arbeidsmarkedet både nasjonalt og i Oslo. Dette gjør det vanskelig å forutsi hvordan den videre utviklingen i arbeidsmarkedet i Oslo vil bli de neste ti årene.

Siden 2024 har den norske økonomien vært preget av et høyt rentenivå og sterk prisvekst. Det er usikkerhet knyttet til utviklingen fremover, men det er forventet at styringsrenten vil kunne bli satt ned i løpet av 2025 (Norges Bank, 2025a). Arbeids- og velferdsdirektoratet forventer i sine prognoser en fortsatt økning i arbeidsledigheten gjennom 2025 og inn i 2026, men at utviklingen vil foregå i et tregere tempo enn tidligere (Nav, 2024b). Samtidig forventer SSB at utviklingen i norsk økonomi vil forbedres noe i årene framover med rentekutt, økt boligbygging og høyere forbruk i husholdningene (SSB, 2024c). Prisveksten forventes å ligge på rundt 2,5 prosent årlig frem mot 2027 (SSB, 2024c). Dette er litt høyere enn Norges Banks mål på 2 prosent årlig prisvekst (Norges Bank, 2025b).

En viktig indikator på økonomisk aktivitet i Oslo er antallet igangsettingstillatelser for boliger. Dette tallet har variert mye de siste årene, fra nær 3 000 i 2020 til under 2 000 i 2022, og har siden ligget mellom 2 000 og 2 500 de siste to årene (SSB, 2025e).

Også antallet fordrevne fra Ukraina som registrerer seg hos Nav vil kunne påvirke arbeidsledigheten i Oslo i årene fremover, men her er det usikkerhet rundt omfanget. I Oslo har antallet arbeidssøkere med ukrainsk bakgrunn økt fra rundt 30 personer i desember 2022 til litt over 500 personer ved inngangen til januar 2025 (Nav Oslos egen statistikk). Et slikt omfang vil ikke ha betydelig innvirkning på arbeidsmarkedssituasjonen i Oslo.

4.6 Oppsummering

- Arbeidsmarkedet i Oslo påvirkes av teknologisk utvikling og kontinuerlig omstilling. Digitalisering og automatisering endrer mange yrker og stiller nye krav til kompetanse. Livslang læring og yrkesmessig mobilitet blir derfor stadig viktigere. Klimaendringer antas å få begrenset betydning for Oslo, siden få jobber er knyttet til oljenæringen. Geopolitisk og økonomisk usikkerhet kan likevel føre til raskt økende ledighet, og krever at Nav er fleksibel og omstillingsdyktig i møte med nye utfordringer i arbeidsmarkedet.
- Oslos næringsstruktur skiller seg fra landets. Som hovedstad har Oslo departementene med mange av de underliggende direktoratene, og hovedkontorer for større landsdekkende virksomheter med tilhørende støttetjenester. I Oslo jobber en stor andel innenfor de tjenesteytende næringene eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting, personlig tjenesteyting ellers, informasjon og kommunikasjon og finansiering og forsikring. I mange av disse næringene er det yrker og stillinger som krever høyere utdanning og kvalifisert arbeidskraft, også i fremtiden.
- Arbeidskraftsbehovet i Oslo er forventet å øke frem mot 2035. Blant de største næringene i Oslo i 2024 var eiendomsdrift, teknisk og faglig tjenesteyting, helse- og sosialtjenester, varehandel og informasjon og kommunikasjon. Mye tyder på at disse næringene vil vokse videre mot 2035, særlig innen it. Bygg- og anleggsnæringen forventes også økt aktivitet på grunn av boligbygging, til tross for svingninger i arbeidskraftsbehovet de siste årene. I motsetning til dette ventes en nedgang i varehandelen.
- Arbeids- og velferdsdirektoratet forventer i sine analyser en moderat økning i ledigheten i 2025 og 2026. Oslo ventes å fortsatt ha høyere arbeidsledighet enn landet ellers, men nivået vil variere mellom yrker og sektorer.

- Ved inngangen til 2024 var det 84 000 personer i Oslo mellom 20-66 år som hverken var i arbeid, utdanning eller tiltak. Av disse var 13 500 mellom 20-29 år. Disse personene utgjør en arbeidskraftreserve i Oslo.
- Det er gjennomgående store forskjeller mellom bydelene. Både når det gjelder arbeidsledighet og frafall i videregående skole ser vi et skille mellom bydeler i øst og bydeler i vest. Frafall i videregående skole og lavt utdanningsnivå påvirker ledighetsnivået, og vi ser at ledigheten er høyest for de med lav utdanning. Vi ser også at bydelene som har den høyeste ledigheten er de samme bydelene som har høye andeler innvandrere og lav utdanning.

Referanser

- Barstad, A. (2021). *Er innvandrere utsatt for ensomhet og sosial eksklusjon?* Hentet fra SSB: <https://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/artikler-og-publikasjoner/er-innvandrere-utsatt-for-ensomhet-og-sosial-eksklusjon>
- Nav. (2018). Geografisk og yrkesmessig mobilitet blant arbeidsledige. *Arbeid og velferd nr.1-2018*, ss. 83-105.
- Nav. (2019). Arbeidsledige innvandrere - Hvor lenge er de ledige og hva gjør de etterpå? *Arbeid og velferd nr.4-2019*, ss. 25-45.
- Nav. (*Arbeid og velferd nr.1-2021*, ss. 3-20.
- Utviklingen på arbeidsmarkedet nr.2-2023 *Arbeid og velferd nr. 2-2023*, ss. 72-84.
- Nav. (2024a). Utviklingen på arbeidsmarkedet nr.1-2024. *Arbeid og velferd nr. 1-2024*, ss. 18-31.
- Nav. (2024b). Utviklingen på arbeidsmarkedet nr.3-2024. *Arbeid og velferd nr.3-2024*, ss. 4-15.
- Nav. (2025). *Navs Omverdensanalyse*. Oslo: Arbeids- og velferdsdirektoratet.
- Nav Oslo. (*Nav Oslo pressemelding: Oppsummering av 2024*. Hentet fra <https://www.nav.no/no/lokalt/oslo/pressemeldinger/arbeidsledigheten-i-oslo-okker-noe>
- Nav Oslo. (2025). *Nav Oslo*. Hentet fra Bedriftsundersøkelse: <https://www.nav.no/no/lokalt/oslo/statistikk-og-analyse/bedriftsundersokelse>
- Norges Bank. (*Pengepolitisk rapport 1/2025*. Hentet fra <https://www.norges-bank.no/aktuelt/publikasjoner/Pengepolitisk-rapport/2025/ppr-12025/nettrapport-ppr-12025/>
- Norges Bank. (2025b). *Pengepolitikk - Inflasjon*. Hentet fra <https://www.norges-bank.no/tema/pengepolitikk/inflasjon/>
- Oslo kommune. (2023a). *Oslo kommune*. Hentet fra UTD026: Personer 21 til 29 år som har påbegynt videregående skole, men ikke fullført etter fem år (D), 2011-2022: https://statistikbanken.oslo.kommune.no/statbank/pxweb/no/db1/db1__Barnehage,%20skole%20og%20utdanning__Utdanningsniv%c3%a5%20og%20ikke%20fullf%c3%b8rt%20VGS/OK-UTD026.px/
- SSB. (2024a). *Tabell 09434: Utdanningsnivå, etter bydel og kjønn (B) 2010 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/09434>
- SSB. (2024b). *Tabell 12971: Gjennomføring i videregående opplæring, etter fullføringsgrad, todelt utdanningsprogram og kjønn (F) 2006-2012 - 2017-2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/12971>
- SSB. (2025a). *Tabell 07984: : Alder- og næringsfordeling (17 grupper) blant sysselsatte, etter kjønn. 4. kvartal (K) 2008 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/07984>
- SSB. (2025b). *Tabell 08536: Kjønn- og næringsfordeling (88 grupper) blant sysselsatte (15-74 år). 4. kvartal (K) 2008 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/08536>

- SSB. (2025c). *Tabell 11616: Inn- og utpendling for sysselsatte, etter kjønn og alder. 4. kvartal (K) 2000 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11616>
- SSB. (2025d). *Tabell 06445: Kjønn-, bosted- og aldersfordeling (7 grupper), etter andel sysselsatte i befolkningen. 4. kvartal (K) 2005 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11610>
- SSB. (2025e). *Tabell 05940 : Byggeareal. Boliger og bruksareal til bolig, etter bygningstype (K) 2000 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/05940>
- SSB. (2025f). *Tabell: 09315: Alder- og næringsfordeling (88 grupper) blant sysselsatte. 4. kvartal (F) 2009 - 2024*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/09315/>
- SSB. (2025g). *Tabell: 11930: Andel sysselsatte i befolkningen per 4. kvartal (prosent), etter alder, statistikkvariabel, år og region*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/11930/tableViewLayout1/>
- SSB. (2025h). *Tabell 13556: Kommunefordelt arbeidsstyrkestatus (inkl. NEET) for personer 15-29 år, etter bosted, alder og kjønn (K) 2008 - 2023*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13556>
- SSB. (2025i). *Tabell: 13563: Kommunefordelt arbeidsstyrkestatus (inkl. NEET) for personer 15 år og eldre, etter prioritert arbeidsstyrkestatus, alder, innvandringskategori, statistikkvariabel, år og region*. Hentet fra <https://www.ssb.no/statbank/table/13563>

